



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2018 - 74 pàgines

Sessió ordinària del dia 15 de març del 2018

El dia 15 de març del 2018, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 12/2018, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloisa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat

M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

(El M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos s'incorporarà a la sessió a les 13.05h)

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.06h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Bon dia a tothom.

Bé, abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst, us recordo que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta incloent-hi també la rèplica i la dúplica, no pot excedir de vuit minuts, dividits en parts iguals. I que finalment la resposta del membre del Govern, si un conseller general ho sol·licita, el síndic general li concedirà la paraula per un minut, per tal que formulï una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per la resposta del mateix temps.

Passem doncs al punt únic d'aquest ordre del dia.

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'han presentat dos preguntes amb caràcter urgent, admeses a tràmit per la Sindicatura, i que figuren en primer lloc del llistat.

Procedirem doncs amb la primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 12 de març del 2018, relativa a la necessitat o no de transposar la legislació Europea.

Fou registrada amb el número 282, i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2018 del 13 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Naudi.

Teniu la paraula.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig s'incorpora a la sessió a les 9.18h)

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La pregunta diu el següent:

Serà necessari transposar la legislació Europea? En quin moment? I de quina manera preveu Govern que Andorra incorpori aquest cabal comunitari?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Respon pel Govern la ministra d'Exteriors, Sra. Maria Ubach.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

L'acord d'associació permetrà la participació d'Andorra al mercat interior. Aquesta participació comportarà per part d'Andorra la implementació del cabal de la Unió Europea en base a les disposicions negociades pel que fa a les quatre llibertats i a les polítiques horitzontals.

La signatura d'aquest acord suposarà l'obligació d'aplicar al Principat un conjunt d'actes de dret derivat, enumerats en els annexes de l'acord, i el compromís d'anar implementant en el futur les normes que la UE vagi aprovant i que es consideri que entrin dins de l'àmbit d'aplicació de l'acord d'associació.

Més enllà dels períodes transitoris i altres adaptacions que es puguin pactar, des d'un punt de vista de la represa del cabal, el gruix de la tasca que haurà de fer Andorra serà garantir la correcta aplicació dels actes de dret derivat que el Comitè Mixt Andorra-Unió Europea acordi que s'han d'implementar a Andorra. Això vol dir essencialment directives i reglaments, així com aquelles decisions rellevants per Andorra.

La implementació efectiva d'aquests actes es farà per la via de la transposició o per aplicació directa en funció del tipus d'acte.

En el cas de les directives, caldrà emprar la via de la transposició.

Les directives són actes legislatius en els quals s'estableixen objectius que s'han de complir. No obstant això, les directives cedeixen als països la potestat d'escollir els mitjans i la forma per assolir els objectius que fixen.

Així doncs, correspon a cada país adoptar les disposicions legislatives, reglamentàries i administratives necessàries per a conformar-se a la directiva.

Pel que fa als reglaments, a diferència de les directives, no requereixen transposició ja que tenen efecte directe. Aquests es poden aplicar directament a partir d'una data pactada.

L'acord d'associació pot comportar per Andorra que els reglaments europeus prèviament llistats en els protocols o annexes de l'acord tinguin efecte directe en l'ordre jurídic andorrà.

Els reglaments són actes legislatius, vinculants i han d'aplicar-se en la seva integritat.

Finalment, les decisions són d'obligat compliment per al seu o seus destinataris i directament aplicables sense necessitat de transposició.

Cal tenir en compte que des del punt de vista de la càrrega de treball legislativa, les directives comporten més que els reglaments. La darrera tendència de la UE reforça l'ús dels reglaments en l'àmbit de les normes tècniques en detriment de les directives. Certament, no per la càrrega legislativa que poden comportar pels estats sinó per la seva major efectivitat.

Així doncs, les obligacions que assumirà Andorra amb l'entrada amb vigor de l'acord d'associació derivaran directament del propi acord, que s'incorporarà en l'ordenament jurídic andorrà pel fet de la seva signatura i aprovació per part del Consell General, d'acord amb el procediment previst en l'article 65 de la Constitució andorrana, però seran els annexes els que determinaran l'abast de la represa del cabal a partir d'unes llistes inicials que establiran el cabal vigent i a reprendre en el moment de l'entrada en vigor de l'acord, tenint en compte evidentment els eventuais períodes transitoris, adaptacions tècniques o excepcions si s'escauen que hagin estat acordats durant la negociació.

Aquestes llistes s'aniran actualitzant seguint esquemes i mecanismes molt similars als previstos en l'espai econòmic europeu. Es tracta de la represa dinàmica del cabal.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

Les disposicions de l'acord d'associació seran vinculants per Andorra a partir de l'entrada en vigor de l'acord i tindran efecte a partir d'aquesta mateixa data o d'una data posterior si així ho han convingut les parts associades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra.

A mi m'agradaria entrar una mica més a fons a les preguntes que s'han formulat, i bé com a primera

resposta crec que podem obrir ara un torn de rèpliques per anar entrant una mica en matèria.

En primer lloc, m'agradaria que quantifiquéssiu les directives, reglaments i decisions. Vostè ha mencionat que tenim una obligació de transposició dels actes i que hi haurà un compromís d'implementar les normes de la UE, i per això li preguntem en quin moment?

Li preguntem en quin moment perquè vostè ja ha dit, la represa requereix garantir la correcta aplicació de tota aquesta normativa dins, -si és que l'acord d'associació prospera-, dins d'Andorra. I l'altre dia feia un article on deia: "Bé, aquest últim any hem aprovat 35 lleis al Consell". Més o menys podríem dir que són un centenar de lleis per legislatura. Llavors, davant de la quantitat de reglaments, directives, decisions i actes jurídics en general de la UE, preguntem de quina manera preveu el Govern que incorpori aquest cabal comunitari?

Per exemple, vostè diu que les directives a transposar, -no ho diu vostè, és així-, els mitjans i la forma dependran d'Andorra. Com a Estat sobirà així ho farem, i si s'han de passar pel Consell, que espero que sigui així, serà el Consell que farà la llei d'acord amb la directiva. És a dir garantint el compliment que la directiva marca, i el Consell com a institució que representa la sobirania nacional, doncs l'aprovarà o no.

De quin volum estem parlant? Tots aquests projectes de llei que normalment sortiran des de Govern i vindran a tràmit al Consell, amb quin equip es compta o amb quin equip s'haurà de comptar?

Per exemple, els reglaments com vostè diu no requereixen la transposició perquè tenen efecte directe. I jo li pregunto, si tenen efecte directe, se'm plantegen dues qüestions: En quina llengua? Perquè si estan en francès, anglès, alemany, no és llengua oficial al país.

I segona observació: tenen efecte directe uns reglaments que emanen d'unes institucions on els estats membres hi tenen representació parlamentària. És a dir, la sobirania popular de cada estat membre de la Unió, vota uns euro parlamentaris d'on emana tota aquesta normativa. Però nosaltres aquí no hi pintem res.

Llavors això, què representa de cara a la nostra sobirania?

En fi, comencem el debat amb aquestes preguntes que li acabo de plantejar.

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies al Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra si em permet, té la paraula.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies.

Pel que fa a l'última pregunta que ens ha fet sobre la cessió de sobirania.

La Constitució andorrana adscriu Andorra en la tradició monista. Això significa que els tractats internacionals produeixen efectes per si mateixos, una vegada incorporats en l'ordenament intern sense necessitat de cap norma interna que els reculli.

En aquest sentit es comporten com una norma interna que genera...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra, li demanaria brevetat perquè estem fora de temps.

La Sra. Maria Ubach:

...efectes directes i immediats en l'esfera dels particulars en forma de drets i obligacions que els òrgans judicials de l'Administració estan obligats a tutelar.

Com us deia, la Constitució d'Andorra estableix en el seu article 65 i li lleigeix: "Per als interessos del poble andorrà, del progrés i de la pau internacionals, es podran cedir competències legislatives, executives o judicials, sempre que sigui a organitzacions internacionals i per mitjà d'un tractat que ha de ser aprovat per una majoria de les dues terceres parts dels membres del Consell General".

Per tant, la qüestió de la sobirania, ja casualment és una qüestió que ja és d'aplicació a Andorra i tenim com exemple l'acord monetari en què també s'aplica l'article 65.

Pel que fa a la qüestió de la llengua. Estem actualment treballant una modificació de la Llei del català de tal manera que puguem utilitzar com a llengües de treball el francès i el castellà, de tal manera que no sigui d'obligació la traducció al català de totes les normes europees.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Srs. síndic.

Començarem per l'últim que ha dit.

Constitució d'Andorra, article 2: "La llengua oficial de l'Estat és el català."

Ja podem anant modificant lleis, ja... La Constitució deu ser la llei que volen modificar.

Li torno a plantejar les preguntes, perquè està molt bé tot el desplegament normatiu que acaba de fer el Govern, però jo sóc molt concret perquè al final les persones necessitem entendre de quina manera i quin cost té la transposició de directives a Andorra? Quantifiqui-les, si us plau.

I de quina manera, -i és on hi he posat més interès-, pretén el Govern transposar els reglaments de la Unió Europea?

Ja li he dit, en quina llengua i segon des de quin punt de vista, donat que els reglaments tenen aplicació com una llei?

En té per molt... que vostè m'ha explicat el que m'acaba d'explicar, en aquests reglaments hi participen les institucions europees, representants electes de tots els països de la Unió, però nosaltres aquí no hi anem.

Si vostè diu que això és el que hem de fer perquè és la sessió de sobirania que Andorra té prevista, demano que ho digui clar i català.

I el mateix amb les decisions. És molt senzill. De què estem parlant? Què vol dir? I una cosa que li torno a demanar, quin cost té i amb quins terminis?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la represa del cabal de la UE. Com us deia hi ha dos elements. El primer element és la represa del cabal històric que existeix ja actualment en el mercat interior, i per tant aquest cabal és el que haurem de transposar, fent adaptacions, canvis en funció de la nostra legislació interna i això és un aspecte que durant les negociacions haurem de treballar conjuntament amb la UE.

Pel que fa a la segona part de la represa del cabal és la represa dinàmica, que això serà un cop que l'acord

d'associació ja estigui en vigor, haurem de reprendre tots els actes legals que es vagin produint a nivell de la UE.

Què passarà? En l'acord d'associació es preveu l'existència d'un Comitè Mixt Andorra-Unió Europea. En el marc d'aquest Comitè Mixt s'adoptaran les llistes del cabal que la Unió Europea va adoptant. Un cop que el Comitè Mixt ho hagi validat, que recordo que és un Comitè Mixt Andorra-UE...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

....aquesta decisió serà doncs tramesa a les autoritats andorranes i tramesa al parlament perquè en pugui també donar el seu acord per poder-lo aplicar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, si voleu fer una altra repregunta...

El Sr. Carles Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, després del que portem de legislatura, que ja són tres anys, les eleccions van ser l'1 de març, ja ha passat l'1 de març, a mi m'agradaria que es pogués ser més concret, no que ens diguin que farem unes llistes, que el Comitè Mixt ja ens dirà.

A veure, no sé si m'equivocaré de molt, parlem de 16.000? Digui-ho clar i català, són 16.000, són 12.000, quantes són?

De quina manera? És que més clar no puc ser. I llavors ja que em parla de la represa dinàmica, que veig que ens ho intenten vendre com la manera fàcil de transposar tot el que es vota al Parlament Europeu, on no hi participem. Quina diferència hi ha amb la represa d'altres acords d'associació en el sentit de: hi ha algun acord d'associació que pugui aturar la represa dinàmica? És a dir, intentaré ser una mica més clar. Un acte jurídic europeu, si passats 6 mesos Andorra no l'incorpora, serà d'incorporació automàtica? Això passa a tots els acords d'associació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, a veure, per ser una mica concret.

Jo ja entenc la pregunta que li fa a la ministra, que fa al Govern d'Andorra des del punt de vista de dir: "Digui'm exactament i quantifiqui'm quines són les directives".

És que no li podem dir perquè vostè m'ha sentit dir moltes vegades que dependrà de moltíssimes coses.

D'una, una de les coses que sempre hem dit i ho hem dit quan liderava aquest ministeri el Sr. Gilbert Saboya i també ho ha dit la Sra. Maria Ubach, és que hi ha moltes d'aquestes directives que s'haurà de discutir la seva aplicació de forma gradual.

Hi ha altres directives, i per això és tan important que aquest esforç que fem, que és un esforç que em sembla que és compartit entre San Marino, Mònaco i nosaltres, hi ha parts del cabal comunitari que potser no seran d'aplicació perquè sense negar totes les regles del mercat interior, no tenim activitats. Per tant, no tot el cabal comunitari que s'aplica al mercat interior des d'un punt de vista global si no tens aquella activitat, tindriem obligatòriament d'aplicar-ho.

És molt complicat que la ministra o jo mateix, -permeti'm Sra. ministra que ho digui així-, és que no és que no se li vulgui dir.

Per això també m'ha sentit dir que la discussió és molt dinàmica i que hi haurà en alguns moments algunes derogacions que demanarem.

I després permeti'm que li digui una cosa que en l'espai econòmic europeu, en el qual hi fa part Noruega, Islàndia i Liechtenstein, escolti i amb el seu secretariat de l'EFTA...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Acabo de seguida.

Ells evidentment, no tenen parlamentari europeu, i en canvi ha d'aplicar el reglament. I tenen el mateix títol que nosaltres podem tenir al Comitè Mixt, un secretariat que nosaltres ens hi volem atansar, per això la visita properament de la ministra noruega, de tal manera que per la seva experiència en l'anàlisi dels diferents reglaments, tot i no tenir diputats, puguin mirar a veure si això s'ha d'aplicar o no s'ha d'aplicar.

Dic això perquè és veritat la pregunta -acabo Sr. síndic-, perquè això inquieta molt als ciutadans, inquieta vertaderament de si aquí hi haurà vertaderament hemorràgia legislativa i ens agafarà una mica el tren per dir-ho d'una altra manera.

Hi ha molta feina, no cal negar-ho, i el que no cal negar és que el que no s'hi valdrà és dir "No" a les directives per dir "No". En tot cas, el que s'hauran de raonar una darrera una altra.

Acabo Sr. síndic! Acabo de seguida perquè així contestem a totes les preguntes.

El Govern d'Andorra, per això, -i em giro cap a l'oposició-, quan es parla de què fem potser massa funcionaris, que la despesa del capítol 2 es dispara, hauríem de saber el què volem. Evidentment ha d'haver-hi formació, dic passant, la Llei de la funció pública avui a tràmit parlamentari -o havia d'estar a tràmit parlamentari. Ho anuncio des d'ara-, s'ocupa de la formació del personal, però...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern hauríeu d'acabar.

El Sr. cap de Govern:

...pr tant, hi haurà un sobrecost de l'Administració per fer front a un repte major, que ens hi va -i ho dic una altra vegada-, el futur de les generacions futures dels andorrans i residents d'aquest Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas Sr. cap de Govern, em sembla que a dia d'avui després de tres anys de legislatura que d'aquestes 16.000 directives, decisions i reglaments no puguem quantificar... i si no són 16.000 corregeixi'm, però és la xifra que es va dir fa uns dies a la Comissió d'Exteriors. Més entre 600 i 800 anuals que vostès diuen que seran de represa dinàmica i que li torno a posar la pregunta: tots els acords d'associació tenen represa dinàmica, o algú passat sis mesos pot posar les coses en *standby*? Demano que ho aclareixin.

Llavors, torno a l'inici de la pregunta... És que és molt senzill: com pensa Govern transposar les directives -que ja ha quedat clar-, els reglaments i les decisions? I que val tot això? És així de senzill.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí.

Una, que no són 16.000, però tampoc li diré si són 14.000 o 11.000 perquè ja li he explicat que tot dependrà.

I després, no és el mateix les directives de fer-les totes en bloc, o fer-les de forma gradual. I vist que és veritat, i el Sr. síndic té raó, que ens hem de cenyir als temps, com ho pensem fer? Doncs miri Sr. Naudi, amb la seva ajuda que sé que hi puc comptar. D'una, apostant per l'Acord d'associació que això és el més important perquè si finalment no es vol, no hi haurà cap directiva però jo penso que hi haurà molts mals de cap pels nostres ciutadans en un futur; i nosaltres haurem de ficar més mitjans perquè som una petitesa, som més petits que d'altres països però que també ho han reeixit al mateix títol sent tan petits com nosaltres Liechtenstein, ens hem atansat per un criteri d'utilitat, el secretariat de Lefter, perquè ells també estan en la mateixa dualitat d'aplicar les directives que van sorgint.

I em sembla que el mecanisme que està i que vol compartir amb l'oposició parlamentària més encara. Ja invito des d'ara que amb aquesta visita... i ho dic ara, amb aquesta visita que farà properament a Noruega la ministra, ja invito als parlamentaris que vulguin acompanyar a la ministra per veure de primera mà com funciona tot plegat. I la veritat és que a les seves preguntes que són lògiques, jo només li he de dir amb tota responsabilitat que he de posar més mitjans, que hi ha mecanismes que acaba d'explicar la ministra que són intermediaris... intermitjos des del punt de vista del Comitè Mixt, i que nosaltres -per això aquestes negociacions que fem i aquestes trobades tant a l'ONU i als òrgans internacionals-, d'atansar-nos a un secretariat, que dic passant, per la seva experiència doncs té...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...fer aquests problemes amb molta més dinàmica.

No hi ha una causa-efecte directiva i aplicació immediata, i això és -i ja acabo Sr. síndic- és el que ens hi juguem perquè dependrà també de com

nosaltres puguem defensar que hi ha una part d'aquest cabal que potser no ens és d'aplicació i doncs no ho hem d'aplicar, i també tota la graduabilitat de les directives que es puguin aplicar.

Per tant, la seva pregunta no és que no es pugui contestar però al llarg de la negociació s'anirà aclarint...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Li podrem dir quina quantitat és exactament.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. conseller, no hi ha més preguntes...

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

L'explicació que ha ofert la ministra, ha comentat en relació al tema del català que segurament s'estaria valorant la possibilitat de què alguns dels reglaments s'incorporessin directament ja fos en francès o en castellà segurament. Però, quina obligació tindran els ciutadans andorrans en complir una norma que no estigui traduïda a la llengua oficial, al català? I, no sé si coneix algun altre país que faci servir aquest procediment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

De fet, la negociació d'aquest acord el que hem de procurar és que sigui un acord d'associació pràctic i fàcil d'aplicació.

Com dèiem, doncs, aquest acord d'associació implicarà que hauran de transposar i aplicar dins de la nostra legislació un gran nombre d'actes legals.

Com dèiem, els reglaments són d'aplicació directa. El que nosaltres estem reflexionant, més que res per obtenir el resultat de què sigui un acord fàcil d'aplicació, és que pels reglaments puguem utilitzar la llengua francesa o castellana com a llengua de

treball, i per això que us deia que estem ara analitzant la possibilitat de fer una modificació de la Llei del català per introduir aquest concepte. Benentès, el català segueix sent la llengua oficial d'Andorra, benentès. Però, nosaltres també hem de procurar de tenir eines fàcils d'aplicació per aquest acord d'associació, raó per la qual volem introduir aquest concepte de llengües de treball dins de la nostra legislació andorrana de tal manera que al moment d'aplicar l'acord d'associació sigui el més fàcil i pràctic possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Jo puc... Crec que és comprensible que el cost que tindria transposar tot aquest volum seria important i seria molt més fàcil funcionar d'aquesta manera com volen proposar. Però, quina obligació o com ho faran els ciutadans? Aquest reglament s'ha de poder complir. Vull dir, és la ciutadania que ha de complir amb ells finalment, no? No és només transposar-ho així i ficar-los dins del Butlletí Oficial de l'Estat. Vull dir, nosaltres el que hem de fer és que la ciutadania compleixi.

Llavors, quina obligació tindran els ciutadans? Com ho compliran si no està... perquè molts segurament sí ho entendran però potser altres no.

Aleshores, quines garanties jurídiques hi haurà finalment per complir amb aquesta legislació nova?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Bé, doncs, la garantia jurídica sí que hi serà en el sentit de què en el Butlletí Oficial sortiran publicades les llistes dels actes que, com deia, poden ser reglaments o decisions o altres actes legals diguem, que són de la Unió Europea, el títol serà en català. El contingut serà efectivament... la idea que tenim és que no l'haguem de traduir, el contingut de tots els reglaments, de totes les decisions no les haguem de traduir al català. Serà, doncs... Els ciutadans andorrans tindran l'accés amb la llengua castellana o francesa.

Aquí també hi ha una qüestió de costos, del que representa la traducció al català de tots els actes que publica la Unió Europea que són molt nombrosos. I per tant, també teníem aquesta problemàtica sobre la taula d'intentar reduir tots els costos de traducció que pot suposar la traducció al català de tots els actes de la Unió Europea.

Com deia, pel que fa a les directives. Aquí sí que són les directives les que demanaran que es puguin transposar Andorra mitjançant una llei. Per tant, l'aplicació i la transposició de les directives serà en llengua catalana.

Per una...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

La Sra. Maria Ubach:

Per una qüestió pràctica de costos havíem pensat que el fet de poder utilitzar els dos idiomes, diguem que també són d'ús a Andorra, que és el francès i el castellà, pensàvem que seria una manera també de...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

...d'aplicar de manera pràctica...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra no té més temps de paraula.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Naudi, després Sr. Ferran Costa.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Jo m'afegeixo una mica al que diu la consellera Judith Pallarés. No sé... Siguem clars! Després de tres anys de tot això -i vostè ha estat cap negociadora-, per exemple, als pagesos quants reglaments i directives se'ls hi aplicarà, ho sabem ja? Relacionat amb això, del cabal comunitari existent i espero que diguin la xifra. A la Comissió d'Exteriors la van dir. Si no la volen dir aquí no la diguin però llavors no em deixin aquí, quan dic aquests milers de directives,

amb el dubte. Digui'm clar si són aquests milers que acabo de dir. D'aquests milers que acabo de dir quants, mitjançant lleis que estan desplegades dins del nostre ordenament jurídic, ja estan d'aplicació? Anem restant. Anem fent-ho fàcil.

Miri, a la Comissió de Finances abans d'ahir vam estar parlant de sis transposicions de directives d'acord amb l'Acord Monetari, i es va parlar en termes d'animalada de volum, de complexitat i per dir-ho d'una forma col·loquial, que no ens ho podem ni acabar! Sis directives. Amb aquests milers, on anem a parar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

A títol d'exemple, en el moment en què es va signar l'Acord de l'espai econòmic europeu al mes de juny del 1992, entre els quals sabeu que hi ha Liechtenstein que és un país de petita dimensió territorial, els estats membres van haver de reprendre 1.875 actes de la Unió Europea.

Fins al dia d'avui, els estats membres de l'espai econòmic europeu han hagut d'implementar prop de 9.500 actes nous. Cal dir que el cabal rellevant vigent en els estats de l'espai econòmic europeu és realment, perquè hi han hagut actes que s'han derogat... Doncs, realment són 5.300 actes, 5.300 actes que es trobaran inclosos en els nostres annexes.

Pel que fa a la represa dinàmica, com us deia, un cop que haurem de transposar els actes que va adoptant la Unió Europea. No tenim, diguem-ne, una xifra exacta; nosaltres hem fet un càlcul tenint en compte tot el que s'ha anat fent en els últims anys. Si mirem el nombre d'actes jo li puc donar un resultat que són aproximadament de 600 actes anuals, però dins d'aquests 600 val a dir que hi ha, com us deia, hi ha les directives, hi ha els reglaments, hi ha decisions, és a dir, no tot requereix una transposició mitjançant una llei. Hi ha normes tècniques que són, diguem-ne, seran d'aplicació d'Andorra però que no....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

...un desplegament legal.

Per tant, són aquestes les xifres però un cop més són xifres que nosaltres hem extret del que s'està fent a nivell de l'espai econòmic europeu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

La meua companya, la Sra. Judith Pallarés, li demanava si hi havia antecedents a l'ordenament jurídic internacional respecte a lleis aprovades en qualsevol país diferents dels de la llengua oficial. Ja li contesto jo, que no! Que no existeixen aquests antecedents.

Em preocupa enormement el que vostè ha suggerit, i és que procedirien ben aviat a canviar o modificar la Llei d'ordenació d'ús de la llengua oficial: el català. En aquest sentit li demanaré: com ho pensen fer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra...

Sr. cap de Govern o Sra. ministra...

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament a nivell d'exemples d'Estat que estiguin en la mateixa situació que nosaltres no n'hi ha, sobretot si mirem als dos altres petits estats amb qui estem negociant. Sabent que Mònaco té el francès com a llengua i San Marino l'italià. Efectivament, nosaltres dels tres que estem negociant som els únics que tenim aquesta dificultat suplementària que és la qüestió de la llengua catalana. Per tant, hem de trobar remei un cop més perquè es pugui aplicar de la millor manera i de manera pràctica aquest Acord d'associació.

Hi ha un altre aspecte també que us volia comentar i és el fet de què seria interessant de veure com a nivell d'un país de petita dimensió territorial com és Liechtenstein, seria interessant veure com ells han aconseguit i com estan ells treballant la qüestió de la represa del cabal i, per tant, com deia el Sr. cap de Govern hi ha una visita que està prevista a Liechtenstein el 29 de maig, i us volíem convidar i ho vam comentar l'altre dia a la Comissió Legislativa d'Afers Exteriors, que poguéssiu venir a participar en

aquest viatge i tenir doncs, trobades amb els parlamentaris de Liechtenstein per justament intercanviar experiències en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, veient que ho intenten suavitzar ja han començat a sortir xifres de varis zeros quant a actes jurídics que, d'una forma o altra, tindran efecte a Andorra. Però, enllaçant un altre cop amb la pregunta anterior, li fico més fàcil: han analitzat de tota aquesta ingent quantitat de normativa europea que s'haurà d'aplicar a Andorra quina demanarem derogacions i transitòries perquè al final el que passa és que les persones que vivim i treballem a Andorra no serem capaços de complir, i si no complim i estem dins d'aquest mercat únic, podem acabar al Tribunal de Justícia europeu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra...

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, estem treballant amb això, i estem treballant amb els diferents ministeris i una cosa és teòricament el que s'ha de fet, i una altra cosa és com anirà la negociació. I no únicament estem fent això però amb la bona complicitat que hi ha amb San Marino i Mònaco, ells també estan fent la mateixa cosa i hi haurà aquest intercanvi d'informació perquè en molts temes tenim les mateixes particularitats, per dir-ho així.

Però, de la seva pregunta i si m'ho permet i per mirar de complimentar amb el Sr. Ferran Costa perquè jo entenc que és un tema sensible el del català. La primera cosa que hem de dir és que quan hi haurà una transposició de les directives a la llei serà en català -això és la primera cosa que s'ha de dir-... serà en català. De què estem parlant? Estem parlant bàsicament dels reglaments. I aquí... i em sembla que... i em giro cap al Partit Liberal hem de fer una altra reflexió que en el seu moment ja es va fer en l'última legislatura, però aquella legislatura que... no

sé com dir-ho... Estem més units per dir-ho així, després ha passat el que ha passat. Bé, i això és democràtic i no tinc res a dir. Però el que és important, em giro cap el Sr. Víctor Naudi, i en el seu moment hi havia el Sr. Jaume Bartumeu, però també dins del Partit Socialdemòcrata el Sr. Pere López es va parlar de la possibilitat de poder treballar que amb els reglaments poguessin ser en una llengua ja sigui en francès o en espanyol, però a més a més -i ja acabo...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Acabo de seguida.

Tot això necessita d'un suport, d'un dictamen constitucional que també s'estava treballant.

Per tant, jo també invito en nom del Govern d'Andorra, deixant clar que la transposició de les directives a la llei serà en català, estem parlant únicament dels reglaments i que hi ha tota una fase d'anàlisi del respecte que es té a Constitució que s'haurà d'abordar.

Llavors lliga amb la ministra, i acabo Sr. síndic, perquè no hem fet menyspreu al català tot al contrari, que l'hem de defensar i el defensem en tots els fòrums internacionals, sinó bàsicament per un criteri d'utilitat per anar per feina però sempre amb un respecte al Marc institucional que ens vam dotar, doncs miri, ara ja des d'ahir fa més de vint-i-cinc anys i un dia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern, Sra. Ubach.

No vull pas allargar aquí les intervencions però sí que voldria una resposta clara.

Han indicat que vostès... -i potser jo no ho he entès, potser ho han explicat i jo no ho he entès- però, han dit que pretenien modificar la Llei d'ordenació d'ús de la llengua oficial. En quin sentit la volen modificar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

L'anàlisi que estem fent avui és justament modificar la Llei de l'ús del català amb la voluntat o bé introduir el concepte de llengües de treball que podrien ser el castellà i el francès. És una qüestió que estem, avui en dia, analitzant de tal manera que puguem, com us deia, tenir una llei que ens permeti tenir el català com a llengua oficial benentès però un cop més hem de ser pràctics i pragmàtics i també pensar amb els costos que podria suposar la traducció de tots els actes que són els reglaments, decisions en català.

Com us deia, pel que fa a les directives s'hauran de transposar mitjançant una llei a Andorra, per tant això serà benentès en català. Nosaltres quan estem parlant de l'ús de llengües de treball en francès o en castellà és pel que fa als reglaments, decisions i altres actes tècnics que també desplega la Unió Europea.

Repeteixo, pel que fa a les directives això seran transposades mitjançant una llei i doncs, en català.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, una última pregunta, Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

I si més o menys hem començat a donar volums de directives i normativa, el que sí que no han dit són costos.

Quins costos operacionals tindrà, quins costos administratius tindrà? Què ens suposarà al país d'aportació, ja sigui de persones que hi van a treballar, si hi ha alguna mena de pagament a fer al secretariat de l'EFTA? Què vol dir amb persones que hauran de treballar de més al país perquè vostès ho acabem de mencionar. No ens ho acabem de... Costos no n'han parlat...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Maria Ubach:

Gràcies Sr. síndic.

A nivell del treball de preparació de transposició del cabal. És una feina que ja a l'Administració andorrana, el Govern, ja hi ha començat a treballar des de fa uns quants anys. De fet es va començar a treballar a partir del 2015. En aquell moment no teníem, diguem-ne, els annexos o els actes que nosaltres hauríem de transposar, però vam agafar com a base els annexos de l'acord de l'espai econòmic europeu.

Recordo que la voluntat d'Andorra és de tenir un acord d'associació que sigui similar a l'acord de l'espai econòmic europeu. Per tant, nosaltres per avançar la feina, vam agafar els annexos, és a dir tots els actes legals que estan a dins de l'acord de l'espai econòmic europeu, i vam començar a fer aquest anàlisi.

Aquest treball d'anàlisi es fa a tot nivell, diguem-ne, del Govern, és a dir tots els departaments concernits ja han començat a fer aquest treball d'anàlisi. I per tant, aquesta tasca de preparació i de transposició del cabal ja s'està fent. Com li deia des del 2015, ja es va començar a fer. Actualment la Unió Europea ens ha distribuït els annexos temàtics que són del nombre de 25 i aquests annexos reprenen bàsicament els annexos de l'acord de l'espai econòmic europeu.

Doncs, el que li puc assegurar que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Maria Ubach:

...que el treball s'està fent a nivell de l'Administració, a nivell temàtic en funció dels annexos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passàriem a la següent pregunta, la segona pregunta.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 12 de març del 2018, relativa a l'enderroc i construcció d'un edifici plurifamiliar.

Fou registrada amb el número 283 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2018, del 13 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Majoral.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral: (0.42'.39")

Gràcies Sr. síndic.

El passat 9 de març vaig poder apreciar una placa informativa d'obra del M. I. Govern en una parcel·la situada entre el carrer Prat de Rogetó i la carretera dels Vilars.

En la placa anteriorment mencionada, entre altres coses, hi posava l'enunciat de la llicència d'obres "enderroc i construcció d'un edifici plurifamiliar", el N^o de resolució "540/2017", el nom del tècnic i el nom de l'empresa constructora. Al peu de la placa, com és habitual l'escut d'Andorra i "treballem per vostès".

Vist l'exposat anteriorment es pregunta:

Pot Govern explicar a què respon aquesta construcció?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre d'Ordenament, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot Sr. Majoral dir-li que aquesta no és una obra de Govern. A més Sr. Majoral li agraeixo sincerament, doncs, que col·laboreu desinteressadament amb els equips del Govern i del comú per detectar possibles infraccions urbanístiques.

És així arran de la seva pregunta urgent. Nosaltres vam dirigir una carta el dimarts dia 13, per part del director del Departament d'Ordenament Territorial al secretari general del Comú d'Escaldes, en la qual indicàvem que havíem tingut coneixement d'aquesta infracció urbanística que contravé l'article 109, rètols d'obra del Reglament de construcció.

I així mateix també, dimarts vaig parlar amb l'empresa constructora per saber el què havia passat. I segons em vam manifestar va ser l'arquitecte que havia encomanat dit rètol fent evidentment un error. I al mateix dia, a les 12 del migdia va ser retirat aquest rètol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per les seves explicacions.

Doncs, abans de tot dir-li que el que em motivava aquesta pregunta urgent, entre altres, primer va ser perquè en aquesta zona en concret, tots recordarem que va ser una zona ja als anys 2004 fins al 2012, aproximadament, que hi va haver uns litigis que van arribar fins a Estrasburg. Doncs, aquest era el primer motiu que em motivava a fer aquesta pregunta.

I el segon motiu era doncs, la inquietud que va generar aquest rètol.

Doncs, em dono totalment contestat diguem-me que s'ha de retirar el rètol. I espero que el Govern pugui tenir potser una mica més de control sobre les plaques informatives de les obres de la seva propietat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Doncs, bé, Sr. Majoral, li agraeixo doncs, l'aclariment que ha fet. I dir-li, doncs, que la normativa de rètols és evidentment competència del comú. Nosaltres sempre i quan detectem una cosa d'aquestes, la qual no havíem evidentment detectat, com bé ha vist, l'hem fet retirar immediatament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Bé, si no hi ha repreguntes, passariem a la tercera de les preguntes presentades.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a les mesures anunciades per pal·liar la problemàtica de l'escassetat dels habitatges de lloguer i la

tendència a l'alça desorbitada dels preus del mercat.

Fou registrada amb el número 211 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018, del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El 28 de setembre del passat any, en la sessió de Consell General de preguntes al Govern amb resposta oral, el Govern manifestava que havia acordat crear una comissió interministerial ad hoc, fruit del compromís del cap de Govern en el Debat d'orientació política del 2017, en relació a la manca d'habitatges de lloguer i els problemes que se'n deriven.

Tanmateix el ministre de Turisme i Comerç manifestava que calia deixar treballar aquesta comissió interministerial unes setmanes, i emplaçava els consellers generals preocupats per aquesta qüestió a plantejar noves preguntes en una nova sessió del Consell General de control al Govern, per tal de constatar les accions empreses.

Així es demana al Govern:

Quines accions té previstes el Govern fruit del treball de la comissió interministerial ad hoc creada per tal de pal·liar la problemàtica de l'escassetat dels habitatges de lloguer i la tendència a l'alça desorbitada dels preus del mercat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

En efecte, senyor Naudi, la comissió ad hoc creada per trobar mesures per pal·liar la manca d'habitatges de lloguer i la consegüent alça dels preus ha estat treballant al llarg dels últims mesos i els resultats d'aquests treballs ja vaig tenir oportunitat d'avançar-los el dia del debat del pressupost.

Tot i així, la seva pregunta continua essent d'actualitat, ja que en els últims dies s'han produït algunes reunions, i així s'ha fet públic -encapçalades pel cap de Govern- amb els cònsols majors i menors, per tal d'abordar aquelles mesures que afecten les

competències dels comuns. Com vostè sap, els comuns tenen àmplies atribucions competencials en matèria urbanística i tributària i, per tant, calia consensuar amb ells les mesures.

En aquest sentit, li avanço aquelles mesures que s'han acordat amb els cònsols, en la línia de les que vaig enunciar fa pocs dies, i deixant de banda les que depenen exclusivament del Govern, que ja vaig comentar la setmana passada.

En primer lloc, permetre que es pugui fraccionar en diversos anys el pagament de la cessió econòmica en sòl urbà consolidat en cas que es construeixi un edifici destinat a habitatges de lloguer. També es va parlar de la possibilitat de fer extensiu aquest fraccionament pel que fa a l'impost comunal sobre la construcció.

D'altra banda, crear o fer extensiva una figura impositiva ja existent als habitatges d'ús turístic, equivalent o superior a l'import de l'impost sobre els rendiments arrendaticis.

També, alleugerir les exigències normatives per rehabilitar edificis ja existents que s'acabin destinant al lloguer. En aquest sentit, si bé es va considerar de comú acord que no hem de flexibilitzar les condicions d'habilitabilitat vigents, sí que existeixen altres requeriments que es podrien obviar o temperar. De la mateixa manera, es va plantejar de poder autoritzar obres de rehabilitació integral d'edificis que estan fora d'ordenació si es destinen a habitatges de lloguer. I evidentment, tot plegat de forma transitòria.

També, gravar els pisos buits, i pel que fa a aquesta mesura, tindrem ocasió potser de parlar-ne també després a una pregunta que ha formulat la Sra. Gili, els comuns es van comprometre a facilitar totes les dades al seu abast per poder implementar la nova figura tributària, i també es van consensuar els casos concrets en què s'ha de considerar que està justificat que el pis estigui buit i que, per tant, en aquests casos, no escau, taxar-los.

I finalment, reduir l'ITP o l'IGI si es compra un habitatge destinat al lloguer residencial i es destina al lloguer residencial.

Així, doncs, un cop haguem donat forma de disposicions normatives concretes a aquestes mesures i de fet, doncs, els serveis tècnics dels ministeris de Finances, d'Ordenament Territorial i d'Interior ja hi estan treballant, ho tornarem a sotmetre al parer dels comuns i tot seguit les incorporarem a una llei, que en podríem dir òmnibus, i que entrarem a tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

De les explicacions donades pel Sr. ministre constato que com a mínim una de les propostes o mesures estrella que ens va desgranar el ministre en el debat, anàlisi i votació del pressupost de la sessió passada ja s'ha quedat en un anàlisi i votació del pressupost de la sessió passada ja s'ha quedat en un calaix, que és el tema de reduir el valor de la cessió econòmica del sòl de les llicències de construcció.

Bé, a banda d'això, en tot cas entrarem després més amb detall en les repreguntes.

Constato, doncs, que el conjunt de mesures proposades per la comissió Inter ministerial, es desprèn que la major part d'elles, tindran uns efectes a mitjà i llarg termini, tenint en compte que requereixen uns respectius tràmits o bé parlamentaris, o desplegaments reglamentaris o decrets comunals.

Així encara queda pendent d'aprovació el reglament que desenvolupa la llei dels allotjaments turístics tal com explicava el ministre porta-veu fa uns dies, dient que la previsió era de disposar del reglament a finals d'abril, reconeixent que un dels problemes era el dels apartaments turístics. Doncs, bé, ara també el ministre ens il·lustrava dient que tenen previst de posar un impost sobre els allotjaments d'ús turístic.

Aquesta llei, és una llei a la qual es referia tot just fa uns mesos el ministre de turisme parlant de la problemàtica que avui ens ocupa, i que deia i cito literalment: "El que vol fer la llei justament és posar una mica més d'ordre al que hi havia al sector..., i afegia,... I ningú pot negar, jo crec, en aquesta Cambra que el fet que hi hagi hagut aquest creixement d'apartaments dedicats a turistes ha fet minvar l'oferta d'allotjaments de lloguer, això és evident."

Doncs bé, mentre arriba el reglament que ha de posar ordre al sector dels allotjaments turístics il·legals amb les inspeccions el desgavell continua.

Una vegada més hem de constatar que el Govern no s'anticipa als problemes abans que se'ns vinguin al damunt, i no serà perquè en aquest cas, des de certs sectors i també des d'aquesta Cambra alguns consellers ja havíem alertat que s'albiraven problemes de manca d'apartaments de lloguer.

El Govern, doncs, continua escudant-se amb estudis, assessoraments i comissions ad-hoc per anar passant el temps i no prendre decisions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Si li sembla bé faré una petita introducció per matisar les paraules del Sr. Naudi i després passaré la paraula al ministre Camp tenint en compte, doncs, que en la seva rèplica el conseller Naudi l'ha centrat gairebé exclusivament en la qüestió dels allotjaments turístics i en el desplegament de la llei que va promoure el ministre Camp.

Només com deia, doncs, i d'una forma molt succinta respondre al conseller Naudi en el sentit que el fet que segons ell una de les mesures estrella hagi quedat al calaix, ni és cert i a més a més ho diu ell, que això era una de les mesures estrella. Jo quan vaig explicar tota la relació de mesures i d'accions concretes que volíem fer, doncs, per resoldre la problemàtica que tenim actualment amb els habitatges de lloguer, vaig esmentar la qüestió de la rebaixa de la cessió en sòl urbà consolidat com una de les mesures més que ens plantejàvem i ni en cap cas com una mesura estrella.

Dit això, evidentment, en aquell moment vaig deixar molt que aquest era el posicionament del Govern i que algunes d'aquelles mesures i especialment aquelles que incidien en les competències urbanístiques i tributàries dels comuns, quedaven pendents d'acabar-les de consensuar amb els comuns. I això és el que hem estat fent durant aquestes últimes dues setmanes o en aquesta última setmana i mitja. I evidentment ells han dit el que pensaven respecte d'aquestes mesures. Globalment les han vist totes bé, llevat d'aquesta en què han introduït una sèrie de matisos. I al final, doncs, la solució que hem consensuat és la de no rebaixar el percentatge de cessió, si no permetre que aquest percentatge de cessió o que l'import de la cessió es pugui anar satisfent de forma fraccionada.

Entenc, doncs, que això és perfectament raonable, això obeeix al tarannà de diàleg i constructiu que hem volgut imprimir des del principi d'aquesta matèria, i no veig perquè...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...ens hauríem de preocupar excessivament al respecte.

La pregunta, ja sé que no toca, però en tot cas la pregunta que tinc a bé formular-li és si vostè hi està d'acord o no, perquè no ens ho ha aclarit. Si està d'acord més aviat amb el fraccionament, amb la rebaixa o si creu que no hauríem de fer cap modificació de la llei d'urbanisme en aquesta matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si li passo la paraula al ministre, Sr. Camp és només amb el compromís que no s'allargui, sinó no li dono la paraula.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Camp:

Em comprometo a ser molt curt, Sr. síndic.

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ràpidament, només recordar que la llei d'allotjaments turístics hi ha dos normatives concretes, dos articles concrets o dos conjunts d'articles concrets que jo crec que van a favor que hi pugui haver més apartaments que es puguin llogar a residents. Una, i això ja és vigent, que les comunitats de propietaris poden prohibir si volen que hi hagi apartaments d'ús turístic en les seves comunitats de propietaris. I la segona és que si hi ha més d'un 50% de la superfície d'un bloc que estigui dedicada a ús turístic, l'han de convertir a ús hotelier, incrementen el cost, evidentment de la inversió i que segurament farà que alguns perquè no hi vulguin no invertir, doncs, no passaran a ús hotelier i en aquest sentit també es podran alliberar apartaments.

Això ja és vigent, i això vostès no ho van votar. No ho van votar. Només ho va votar doncs de l'oposició la Sra. Sílvia Bonet, amb la qual cosa li agraeixo. Però la resta de l'oposició de l'arc parlamentari no va votar aquesta llei i ara estan dient que s'han de fer normes per afavorir l'ús residencial. Llavors a què juguem aquí? O estem a favor dels apartaments turístics o estem a favor de l'ús residencial?

Jo crec que aquí el que haurem d'estar a favor de què les normatives siguin correctes, siguin aplicables, i que tothom tingui les mateixes condicions de regles del joc a l'hora d'invertir o amb ús residencial o amb ús hotelier, o amb ús turístic. I això és el que va fer la llei.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per les repreguntes, Sr. Víctor Naudi i després Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per començar constato que realment s'està instal·lant aquí un sistema de retrets a la llibertat, doncs, de vot. Hi ha una sèrie de consellers o de persones de la institució que voldrien que hi hagués un pensament únic. Per tant, estem, doncs, en aquesta Cambra legitimats per defensar totes les posicions.

I bé amb aquesta qüestió de la Llei dels allotjaments turístics torno a manifestar-li al Sr. Camp, doncs, que estem veient una vegada més els efectes perversos d'aquesta Llei que no diferenciava prou bé les diferents qüestions.

Per altra banda, el ministre Espot plantejava preguntes que no tinc cap inconvenient, i això també ja és el sistema a la inversa, que les preguntes les plantegen els consellers al Govern, però no tinc cap inconvenient, en tot cas de respondre-li al que argumentava.

Bé, tornant a la qüestió, constato que de la sèrie de mesures que ens va desgranar el ministre a la sessió del pressupost, doncs, moltes d'elles han quedat en un calaix. I li feia referència evidentment, doncs, a aquesta mesura estrella que no li ha agradat gaire el qualificatiu, en el sentit de rebaixar la cessió econòmica del valor del sòl. Jo crec que per pal·liar aquesta manca d'habitatges, entre moltes altres qüestions, i evidentment, doncs, les mesures proposades poden ser útils, però, el que cal bàsicament el que cal bàsicament a part de fer ajuts...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant Sr. síndic.

...doncs, és posar més oferta en el mercat, i una d'elles seria aquesta de la cessió. I bé, constato, doncs, que l'han retirada després que la majoria dels

cònsols que li són afins a DA, doncs, estiguessin en contra.

Faig una repregunta i en tot cas durant la continuació entenc que podrem parlar més de les mesures en concret.

Una de les mesures que ens proposava el ministre, darrerament, doncs, era modificar la Llei d'arrendaments de finques urbanes, flexibilitzant els contractes de lloguer. Doncs, avui no n'ha fet esment, m'ha semblat entendre. Aquesta modificació legislativa, té previst el Govern tirar-la endavant?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo entenc que la conclusió a la qual vostè arriba, a mi em sembla poc realista i poc ajustada al que jo he dit. És a dir, dir que moltes de les mesures que vam anunciar han quedat en un calaix, quan cap d'aquestes mesures han quedat en un calaix, sinó que simplement una d'elles s'ha matisat, i abans ho he explicat, han passat, doncs, de la rebaixa o de l'exempció de l'import a un fraccionament de l'import. Bé, crec que no obeeix a la realitat. Jo li he parlat de moltes altres mesures.

Li he parlat d'aquest fraccionament de la cessió, però també li he parlat de crear un nou impost pels habitatges d'ús turístic, de taxar els pisos buits, de potser també poder fraccionar l'impost comunal sobre la construcció, d'alleugerir les exigències normatives per rehabilitat edificis. Em sembla que això és un paquet de mesures important i crec que no hauríem de centrar exclusivament l'atenció en la qüestió de la cessió.

Jo li he parlat a més a més, només d'aquelles mesures que incideixen en les competències urbanístiques i tributàries dels comuns. I li he dit en la meua primera intervenció que no feia esment d'aquelles mesures que depenien exclusivament del Govern, perquè ja m'hi vaig referir l'últim dia. Tot i així vostè em repregunta al respecte, i evidentment no tinc cap inconvenient en referir-m'hi. Efectivament entre aquest paquet de mesures, n'hi ha una que és la modificació de diverses disposicions de la Llei d'arrendaments de finques urbanes.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

I aquí també vaig dir, doncs, que introduiríem mecanismes de flexibilització, com per exemple, doncs, que el llogater pogués pactar amb l'arrendador una carència en el pagament del lloguer, si per exemple es feia càrrec de les despeses de rehabilitació d'un pis, que en cas contrari, doncs, no podria sortir en el mercat de lloguer. I també és cert, doncs, que en algun moment s'ha parlat a través dels mitjans de comunicació de la possibilitat de rebaixar la duració mínima del contracte d'arrendament.

En aquest sentit és veritat que en un context diferent, el Govern en les converses que va tenir amb l'AGIA i amb la CEA, va obrir la porta a aquesta possibilitat, però també és cert que aquest context ha anat derivant cap a una situació preocupant, i en aquest sentit tots hem fet la mateixa constatació, i creiem doncs, reflexió feta, que ara potser no és el moment de rebaixar la duració mínima del contracte d'arrendament, i això enllaça una mica amb el debat que vam tenir també amb una reserva d'esmena...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, amb tota aquesta problemàtica de manca d'habitatge hi ha algunes coses que no acabo d'entendre prou bé.

Per una banda, penso que avui la població que tenim a Andorra és d'aproximadament uns 75000 habitants i m'agradaria saber quina era la població aproximada que teníem a Andorra al final del 2007, que era quan estàvem al final del boom econòmic, tenia més població Andorra en aquella època que avui.

Per altra banda, doncs també dir que durant aquell boom econòmic es van construir molts apartaments. I que aquests apartaments s'han posat al mercat com molts de vostès diuen els de la bancada de Govern, diuen que molts d'aquests apartaments s'han posat a allotjaments turístics.

Doncs per tant, si tenim menys habitants i tenim més parc d'apartaments destinats a poder ser utilitzats en els diferents usos que hi ha, com és que ens manquen apartaments per poder viure les persones del país? O és que algunes de les normatives que s'han aprovat en aquesta Cambra

doncs també han fet que la gent per altres normes treguin els apartaments en el mercat de lloguer?

S'han plantejat aquesta situació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, si em permet Sr. Camp, jo crec que vostè mateix ja ha respost a la seva pregunta. És a dir no sé exactament quina era la població d'Andorra l'any 2007 i quina és avui en dia. Evidentment no en els últims anys sinó en el moment del boom immobiliari es van construir molts edificis on hi ha pisos, i jo crec que la resposta a la seva pregunta és que malgrat aquest increment del parc immobiliari del país, en els últims anys, i això ho revertirem gràcies a la normativa que va promoure el ministre Camp, hi ha molts d'aquests pisos que se n'han anat a habitatge d'ús turístic.

Jo crec que aquí rau la clau del problema que avui tenim sobre la taula. No veig quina normativa en l'àmbit dels arrendaments urbans hem promogut els últims anys que hagi dificultat o que hagi posat pals a les rodes al mercat de lloguer. Al contrari, vam fer una modificació si no recordo malament l'any 2012, ara no recordo si va ser l'any 2012 o 2014 on precisament vam introduir mecanismes de flexibilització en els procediments de desnonament. I ara justament en el nou codi de procediment civil que entrarem a tràmit parlamentari encara aprofundirem més en aquesta dinàmica.

Per tant, igual se m'escapa, i vostè ara m'ho explicarà, però jo no veig quines normatives s'han aprovat en aquests últims anys que hagin pogut agreujar la situació més enllà d'aquest increment que hi ha hagut exponencial d'habitatges que estaven destinats a lloguer i que ara actualment estan destinats a l'ús turístic. I aquí és on hem d'incidir particularment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vist que la pagina web d'habitatge del Govern està en procés d'actualització, i no és una qüestió d'aquests dies sinó que ho està des de finals del 2016.

Vist que per exemple els departaments de gent gran no es refereix a cap problemàtica d'habitatge.

Vist que el departament de joventut doncs quan parla de política d'habitatge es refereix a un departament d'habitatge que ja no existeix, a una borsa d'habitatge que ja no existeix i una borsa d'habitatges que es pot consultar de nou en aquesta d'habitatge inexistent.

Vist que el Govern va anunciar un sèrie de mesures que no es poden consultar en cap pàgina web del Govern.

I vist que aquestes tenen uns impactes importants sobre els ingressos públics o a nivell jurídic en quant al percentatge de cessió, que ara hem vist que és una mesura que vostè ara no es planteja. Després parlarem del registre de la propietat, i vist que segur que els anuncis que va fer el Sr. Espot la setmana passada estan avalats per informes treballats en relació a aquestes mesures, li demano sincerament Sr. Espot: el Govern ha pres realment els acords que vostè va anunciar la setmana passada en sessió parlamentària?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, Sr. síndic.

Jo lamento haver-me de repetir, bàsicament per la gent que ens està escoltant i per la gent que està atenta durant el debat parlamentari. Jo crec que en la meva primera intervenció he explicat quin era l'estat de la situació en el moment en què vam fer el debat del pressupost i quin és l'estat de la situació avui, les reunions que hem fet durant la setmana i mitja i a què han conduit aquestes reunions en el sentit de què molts de les mesures que vam proposar inicialment, els comuns ja han donat el seu vist i plau i les han avaluat favorablement, llevat d'una mesura concreta on hem introduït un matís. Crec que ho he dit i crec que això, la meva explicació palesa clarament els avenços que estem fent. I a més a més, he explicat quins són els passos que seguirem a partir d'ara, més enllà del que puguin dir les pàgines web.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré contestant a les preguntes que em feia el ministre perquè vegi que no defujo el debat. En tot cas, una part d'aquestes mesures puc estar-hi d'acord, tot i que també he de dir que quan parlava de fraccionament de la cessió econòmica o fraccionament dels impostos comunals, que són mesures que afecten als comuns, he de dir que ja es fa actualment. No en tot els comuns però alguns comuns ja ho apliquen.

Bé, en tot cas hi ha altres mesures, com vull tornar al tema de la cessió econòmica. Més que baixar la cessió econòmica, que segurament pot plantejar problemes de seguretat jurídica, doncs hi ha una mesura que podria ser més immediata que és que els comuns baixessin el valor de les seves taules de valoració, que moltes vegades són desproporcionades i no fan diferència entre el que és l'habitatge de lloguer i l'habitatge de promoció, més aviat del tipus especulatiu.

Per tant, aquestes són unes mesures, n'hi hauria d'altres, com que el Govern es portés garant també en el cas de les garanties que s'estableixen en els contractes de lloguer en quant a possibles desperfectes quan aquells llogaters que de vegades malmeten malauradament els valors immobiliaris, doncs això fa que molts propietaris siguin reticents o augmentin doncs aquestes garanties. I per tant, aquí és una fórmula que existeix arreu i doncs Govern i l'Administració comunal es podria portar garant a favor del propietari de restituir aquests desperfectes. El que són mesures que poden ser flexibles i que podrien dinamitzar una mica el mercat. N'hi hauria d'altres.

En tot cas, faig la repregunta.

Quan pensa el Govern estar en disposició d'adoptar aquestes mesures concretes i si ho pensa fer de forma esgraonada? I quan pensa que aquests efectes podrien donar resultats positius?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo agraeixo molt la seva intervenció Sr. Naudi perquè crec que aquesta és la bona dinàmica. És a dir, per primera vegada, malgrat hem parlat moltes vegades d'aquesta qüestió en aquesta Cambra, per primera vegada veig que un conseller de l'oposició posa mesures concretes a sobre de la taula, que van més enllà de les que el Govern ha imaginat, i per tant, aquesta dinàmica constructiva crec que és la que procedeix.

Per respondre de forma concreta, és veritat que actualment ja es fa el fraccionament de la cessió econòmica en sòl urbà consolidat, però també és veritat i vostè segurament ho sap millor que jo, per raó de la seva activitat professional, que en principi aquest fraccionament és com a màxim fins el moment en què s'entrega la llicència. I diria que són tres anys aproximadament. En aquest cas, òbviament el que es va consensuar amb els comuns és poder anar molt més enllà d'aquests tres anys i fins i tot es va parlar d'un període de deu anys.

Vostè també s'ha referit a la qüestió de la rebaixa de les taules de valoració del cost o del preu del sòl urbà consolidat. Bé, pot ser una idea, però en tot cas, com vostè sap, aquesta qüestió sí que obeeix únicament i exclusivament a la decisió dels comuns, i per tant el Govern arriba fins on arriba. Poc suggerir, pot orientar els comuns, però evidentment la decisió final correspondrà als comuns, i en aquest cas penso, tot i que la dinàmica no està establerta, penso que en tot cas aquesta pregunta els hi hauria de fer arribar amb ells.

I pel que fa a la tercera mesura que vostè ha posat a sobre de la taula, penso que és una mesura que podem analitzar i que és interessant, però també crec que hem de ser molt conscients del cost econòmic que pot comportar. És a dir, el que no podem fer és precipitar-nos i posar a sobre de la taula una mesura d'aquestes característiques, que al final acabi tenint un cost econòmic tan important que no el puguem sufragar.

Per tant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...penso que és una mesura que es pot analitzar amb un estudi previ aprofundit.

I pel que fa a la seva última pregunta, i acabo de seguida Sr. síndic. Tal i com li he dit, doncs en

principi, els serveis tècnics dels diferents ministeris ja hi estan treballant. Nosaltres entenem que amb quinze dies com a màxim ja tindrem unes disposicions normatives redactades que incorporarem en una llei òmnibus, i per tant doncs entenem que com a màxim d'aquí un mes hauríem d'estar en disposició d'entrar a tràmit parlamentari aquesta llei òmnibus, les mesures de la qual, algunes tindran impacte a més curt termini, i altres més a mitjà i llarg termini.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, si no he interpretat malament, vostè reconeix que tenim més apartaments i tenim menys població?

Em pot contestar si us plau.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Jo li he dit que no sé exactament quina població hi havia l'any 2007 i quina població hi ha avui en dia, però el seu pronòstic és plausible. És possible que hi hagi menys població, tot i que també em consta que estem creixent a un ritme molt important en els últims temps.

I a la seva segona pregunta, que ja no recordo. Si hi ha més pisos o no?

Tenint en compte doncs que tenim les eines que tenim, també se'm fa molt difícil respondre a la seva pregunta, però també és possible. Jo el que he intentat és aportar-li una explicació del perquè crec que avui ens trobem en aquesta situació i intentar doncs "contradir-lo" en el seu argument de què el culpable de la situació són possibles limitacions que s'hagin introduït en el mercat arrendatari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, després Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo el que volia apuntar, en la intervenció anterior és que em sembla que el Sr. ministre la setmana passada doncs va improvisar a l'hora de presentar una sèrie de mesures, la qual cosa ens sembla que és una qüestió molt poc seriosa per la seva banda. Ara veiem que es van modulant algunes de les propostes.

Jo el que li volia demanar és si el Govern està en condicions de fer-nos arribar una acta de la reunió de Govern en què hi figuren els acords presos que va anunciar el ministre en la sessió del pressupost, i vist que aquestes mesures són tan importants i significatives, i el Govern li preocupa tant el tema de l'habitatge en tots els estudis i informes que les avalen i que analitzen la seva justificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Això de què vam improvisar, ho diu vostè. Jo el que li puc dir és que fa molts mesos o fa moltes setmanes que es parla de la qüestió. Fa moltes setmanes que vam anunciar la creació d'una comissió inter ministerial. Li puc garantir que aquesta comissió inter ministerial s'ha reunit diverses vegades. Li puc garantir que ha elaborat documentació i que han fet propostes molt interessants que són les que jo l'altre dia vaig tenir l'ocasió d'avançar i que eventualment les podrem ampliar amb les aportacions constructives que fan alguns consellers de l'oposició.

Veig que vostè prefereix l'altra dinàmica. És a dir la dinàmica de no aportar solucions i només posar pals a les rodes, i evidentment si vostè vol tota aquesta documentació que demana, evidentment molt gustosos li prepararem.

També li he de dir doncs que primer donarem prioritat a l'elaboració d'aquesta llei òmnibus perquè crec que és el que els ciutadans del nostre país reclamen amb més urgència, i un cop l'haguem entrat a tràmit parlamentari ens dedicarem amb cos i ànima a poder preparar tota aquesta documentació perquè vostè la pugui llegir atentament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre parlava en una de les propostes que feia de què depèn més aviat de les decisions comunals, i en tot cas que li fes arribar les propostes als comuns. No tinc cap inconvenient quan em veig amb els cònsols de parlar-ne, però bé, jo crec que això és una tasca que correspon a la comissió adhoc, i per tant Govern no hauria de defugir la seva responsabilitat.

Abans m'ha semblat entendre que el ministre no havia deixat de banda la modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes i tal com deia en la passada sessió una de les mesures, sense entrar en més detall, jo ja entenc que el debat seria llarg, parlava de flexibilitzar els contractes de lloguer.

La meua repregunta seria aquesta: Què entén el Govern per flexibilitzar els contractes de lloguer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Doncs per exemple el que li he dit abans, una mesura de flexibilització seria la possibilitat de pactar una carència en el pagament de la renda, a canvi de què el propi llogater es faci càrrec de les despeses de rehabilitació o de reforma d'un pis que per exemple no presenta les condicions d'habitabilitat oportunes i per tant, doncs a vegades, llogaters que no es poden permetre de rehabilitar-lo i que per tant, el tenen sense llogar, doncs d'aquesta manera permetríem donar sortida a aquests pisos que ara mateix no estan en el mercat de lloguer. És una de les moltes mesures. Després també hem analitzat, perquè jo crec que també hem de fer la distinció d'una banda, entre el mercat d'habitatge de lloguer i després el que fa referència al lloguer dels locals comercials. Jo crec que també aquí es poden introduir alguns mecanismes de flexibilització que amb bon criteri ens han traslladat tant l'AGIA com la CEA. I per tant, quan parlo de mecanismes de flexibilització també em refereixo a aquests. Però en qualsevol cas, un cop entrada a tràmit parlamentari, fins i tot amb caràcter previ si vostè hi té interès, podem entrar en el detall concret de totes les disposicions i anar-les analitzant i treballant conjuntament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per les seves explicacions.

Si no he interpretat malament, doncs vostè reconeix i diu que és molt probable que és plausible, doncs de què hi hagi més apartaments al mercat i que tinguem menys població.

Per tant, vostè reconeix que aquestes dos variables s'han invertit i avui en dia hauríem de tenir menys problemàtica per l'habitatge de lloguer avui que al 2007, perquè hi ha més habitatges al mercat.

Vostès estan criminalitzant que tots aquests apartaments han anat al mercat turístic, no n'hi ha hagut cap que hagi anat al mercat que no sigui turístic. Quants apartaments d'aquests que no s'han pogut vendre han anat al mercat de lloguer tradicional? No han analitzat en cap cas la situació del mercat actual? I tampoc han analitzat què s'ha legislat darrerament en aquesta Cambra doncs perquè gent hagi decidit de treure del mercat de lloguer aquells habitatges que tenien i avui a sobre els gravarem amb una taxa, quan sabem que no els poden vendre ni llogar? Em pot explicar.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Ara l'he entès. Fins ara no acabava de copsar cap on volia anar.

Crec que la seva intervenció mereix molts matisos perquè vostè em fa dir coses que jo no he dit. Jo li he dit que aquest escenari que vostè diu que jo he reconegut, com si hagués confessat un crim, no és un escenari possible. Però també hi ha altres escenaris possibles, jo li he dit que jo no dispo de les dades suficientment fiables com per confirmar-li 100% que aquest escenari sigui possible.

Vostè també ha dit una cosa que a mi em sembla gruixuda. Ha dit que nosaltres criminalitzàvem les persones o les societats que es dedicaven als habitatges d'ús turístic. Nosaltres no els criminalitzem, només faltaria. També són persones i societats que aporten riquesa al nostre país. Ara bé, això no vol dir que en algunes disposicions no els haguem de penalitzar o en tot cas, no tant penalitzar

sinó com a mínim gravar-los tant com estan gravats als rendiments arrendataris. Perquè sinó, tot plegat ens condueix a una situació bastant poc equitativa.

Pel que fa al moll de l'os que és la seva pregunta. Evidentment aquest aspecte també ha pogut tenir una incidència notable en la situació en la qual ens trobem avui. Penso que no tant com l'altra que li he dit abans. I vostè ha dit una cosa també que jo crec que mereix un matis. Quan vostè ha dit: "Vostès ara a més a més aquests els gravaran".

Jo vaig dir des del principi de la meva intervenció, segons el Sr. López improvisada, que només taxaríem els pisos buits en aquells casos que es considerés que estan buits per un motiu no justificat. I per tant, doncs ja vaig obrir la porta a no taxar precisament els pisos que es troben en aquesta situació i que s'hi troben doncs per una certa no voluntarietat.

Crec que li he deixat clar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no parlaré d'improvisació, però sí en el debat del pressupost sí que vaig fer esment a dues de les accions que havia anunciat vostè durant el debat, que era la possibilitat de reduir l'ITP d'aquells habitatges que es dediquessin al lloguer. I la possibilitat de subvencionar mitjançant el programa Regenera, doncs que hi hagués més habitatges que es destinessin al mercat de lloguer.

D'aquestes dos mesures que vostè va anunciar el dia del debat del pressupost, jo crec que potser es van pensar després que s'elaborés el pressupost. Però ja li vaig dir que potser es van pensar després que s'elaborés el pressupost perquè analitzant el pressupost, que és quan vostè va anunciar aquestes mesures, la previsió d'ingressos per part del Govern en ITP puja de 600.000 euros. Per tant, no entenc de l'ITP, però per un altre costat preveu el pressupost que vostès entren un augment de 600.000 euros en recaptació de l'ITP?

I sobre el programa regenera, l'increment respecte al pressupost 2017 és de 150.000 euros, però un programa molt concret que és el programa fotovoltaic, que jo no sé... potser té alguna relació, pot arribar a tenir alguna incidència respecte a com millorar això de cara a què hi hagi més lloguers o més edificis, o més habitatges destinats al lloguer...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Jordi Gallardo:

...però no acabo de veure la relació.

Per tant, si sumem aquestes dos, que com a mínim aquestes dos mesures en el pressupost no queden reflectides, repeteixo, que potser s'han pensat a posteriori i, a més a més, la de rebaixar el percentatge de cessió era la postura del Govern però no estava acordada doncs, la meua pregunta és: si aquesta taula transversal feia temps que hi treballava en totes aquestes propostes, com és que no queden reflectides en el pressupost 2018?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Discrepo de les afirmacions que vostè fa Sr. Gallardo. D'una banda, perquè la mesura a la qual em vaig referir que és la de fer extensiva al programa Renova no només als propietaris sinó també als llogaters, és una mesura que ja es conté en la Llei de transició energètica que es va aprovar doncs a proposta de la ministra Calvó i que ja està a tràmit parlamentari. I per tant, la Llei del pressupost ja contempla totes les mesures que des d'un punt de vista del programa Renova comportarà aquesta Llei de transició energètica. Si no recordo malament hi ha una partida d'1.500.000 d'euros i per tant doncs, això permetrà perfectament acomplir amb aquesta mesura, que com dic, és una mesura que ja prové d'una llei entrada a tràmit parlamentari.

I pel que fa a l'ITP estem parlant, si em permet, d'una mesura que tindrà un impacte important en aquelles persones que s'hi trobin però que des d'un punt de vista de la recaptació total en concepte d'ITP tampoc té un impacte tan significatiu com per tenir un reflex cridaner en la Llei del pressupost. Estem parlant d'aquells casos concrets, i afecta tant a l'ITP com a l'IGI perquè pot ser que qui compri un pis sigui una societat i per tant seria en principi la societat o la persona que compra un pis i que el destina al mercat de lloguer. Malauradament, fins ara tenim molt poques casuístiques d'aquestes característiques. Esperem que amb aquest incentiu que introduïrem n'hi hagi més, però tot i així no preveiem que hi hagi una allau d'adquisicions de

pisos amb aquesta finalitat i, per tant, això té un impacte pressupostari també limitat.

Jo crec que al final...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Sí.

El que és important de tot plegat i la idea que ens hem de fer és que si volem pal·liar i resoldre la situació a aquesta qüestió vindrà una mica per la suma de tota una sèrie de petites mesures, i això també és la pedagogia que he intentat fer des del principi. En el sentit de què no hi ha mesures miraculoses en la situació que tenim avui sobre la taula, sinó que la resolució de la problemàtica a llarg termini i el fet de pal·liar-la a curt termini només es resol amb un cúmul de petites mesures, algunes amb més o menys impacte però totes elles sumades sí que acabaran tenint un efecte important en la problemàtica que actualment estem...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sr. Pere López i després Sr. Víctor Naudi. Tancaríem el debat amb el Sr. Joan Carles Camp.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo suposo que els seus assessors en comunicació, Sr. Espot, li van aconsellar que no digués que el Govern no volia congelar l'IPC per l'any 2018 en els habitatges de lloguer i que el millor era desviar l'atenció amb una sèrie de mesures. El que em temo, com es va veient dia a dia, intervenció rere intervenció és que aquelles mesures estaven clarament improvisades i que aquella declaració el perseguirà fins al final d'aquesta legislatura i, a més, ja veurem quin impacte real tindran aquestes mesures en relació al preu dels habitatges de lloguer.

Nosaltres sí que hem fet propostes, el que vostè no les ha volgut escoltar. Nosaltres hem demanat repetidament que hi hagi un registre de la propietat, -i no vull xafar la pregunta que farà després la companya, la consellera Rosa Gili i vostè diu que no hi ha mesures miraculoses... és veritat, perquè vostès han generat un desgovern absolut en aquesta matèria. Ja ho hem dit varies vegades, vam desmuntar el Departament d'habitatge. Vostè diu que no sap quants pisos hi ha, diu fins i tot que no

sap quants habitants hi ha en aquest país i, per tant, és molt difícil que vostès puguin aportar solucions ja no dic a curt termini que serà segurament que no, si no tan sols a llarg termini.

Tornant al que deia abans. Aquests informes que vostè diu que no ens vol facilitar, jo penso que no és seriós que el Govern anunciï mesures que les vagi modificant, que les vagi modulant, que un dia digui que faran una cosa, que un dia diu que en farà una altra i que davant d'una problemàtica tan important s'exclouï a l'oposició d'aquestes mesures...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, de seguida acabo.

Inclús als comuns li han de rebatre algunes de les mesures que vostè proposa i a mi em sap greu haver-li de fer una demanda d'informació sobre aquesta matèria vist que vostè es nega a facilitar l'acta del Govern i els estudis que avalen aquestes mesures que vostè va anunciar a la sessió del pressupost.

Per posar una repregunta li demano: per què es nega a facilitar-nos amb caràcter urgent aquests informes que sense els quals suposo que no es va atrevir a anunciar mesures d'aquesta importància en una sessió del Consell General...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Pere López:

I per què ens remet al Projecte de llei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo en cap moment he dit que no volia facilitar la documentació. Jo li he dit que evidentment li facilitaríem tota la documentació. Fins i tot li he dit que ens hi dedicaríem en cos i ànima. Ara bé, ho farem un cop haguem entrat a tràmit parlamentari aquesta Llei òmnibus perquè, com vostè comprendrà i a més a més crec que estarem perfectament dins dels terminis que el Reglament del Consell General

estableix en el cas que vostè ho vulgui sol·licitar per escrit, perquè entenem que els serveis tècnics dels diferents ministeris el que hem de fer ara és concentrar-se en l'elaboració d'aquesta Llei òmnibus.

Vostè també ha dit... Bé, en tot cas jo constato que la seva aportació a la problemàtica del lloguer és la creació d'un registre de la propietat. Bé, ja ens ho va dir l'última vegada que vam debatre sobre aquesta qüestió, no li he sentit dir res més. Sí, és cert, congela l'IPC. Són les dos mesures que vostès posen sobre la taula, però ni tan sols s'adona que la creació d'un registre de la propietat no és una mesura, en tot cas, seria un instrument per poder aplicar mesures. I ja en parlarem després perquè tampoc està tan clar que sigui així. Per tant, doncs, he de constatar que les seves polítiques en aquest àmbit són força limitades.

Vostè també ha dit que se l'excloïa del debat sobre l'habitatge de lloguer. Jo crec que ningú els exclou, al contrari, vostè s'autoexclou a través de les seves intervencions poc constructives. Jo crec que avui ha quedat palesament clar que per exemple el conseller Naudi, o per exemple el Sr. Gallardo a través també de les aportacions constructives que fan volen fer part d'aquest debat i volen construir conjuntament una solució a un problema de país i a un problema transversal, no? En tot cas, aquesta no és la dinàmica que vostès han volgut imprimir des del principi perquè evidentment suposo que volen extreure un rèdit polític...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

I després, l'últim punt que vostè ha esmentat segons el qual doncs, els comuns ens havien esmenat la plana. Jo no ho entenc així, jo el que entenc és que aquí han iniciat un diàleg franc i per molt -i amb això repren una mica l'afirmació del Sr. Naudi- segons la qual aquí hi ha un pensament únic, doncs això demostra que no hi ha un pensament únic, que fins i tot els comuns que estan governats per persones afiliades a Demòcrates per Andorra poden tenir parés diferents als que té Govern, i evidentment doncs, hem mantingut un debat i hem arribat a solucions de consens.

Jo no entenc quin mal hi ha en això. Evidentment entenc que a vostès els hi pugui sorprendre perquè vostès, per exemple, promouen una proposició de llei que ni més ni menys suprimeix la figura del cònsol menor, i no tenen ni a bé consultar els comuns a veure què en pensen. Evidentment entenc que els

sorprengui que nosaltres adoptem una dinàmica diferent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, volia tornar sobre la proposta que plantejava el ministre que parlava d'establir una carència quan els llogaters fan reformes, carència en el lloguer. Bé, jo crec que aquesta mesura ja s'aplica actualment si hi ha un acord entre els llogaters i els propietaris. En tot cas, no està de més de garantir i donar-li seguretat jurídica mitjançant llei, no?

Bé, hem vist que hi ha una sèrie de propostes incentivadores, poques al meu entendre per part del Govern, i una sèrie de mesures, unes mesures que més aviat són punitives com pot ser, com ha dit, implantar un impost pels apartaments d'ús turístic, o d'allotjament d'ús turístic cosa que, una vegada més ve a demostrar que aquesta llei coixeja.

I per altra banda, una mesura més intervencionista que deia gravar els pisos buits. És un debat que segurament després en una altra pregunta que s'ha plantejat hi tornarem a entrar, i en tot cas és aquí on plantejo la meua repregunta: com pensa el Govern establir els criteris per determinar quins són els apartaments de ser considerats buits? I com pensa el Govern establir una taxa amb aquest efecte?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Bé, de fet ja estic responent a la propera pregunta que volia formular-me la Sra. Rosa Gili. Si vol després ja entrarem en més detall però bàsicament és a través de la informació sobre la propietat immobiliària que està a l'abast dels comuns i després també en base a la informació que ens puguin transmetre determinades parapúbliques i molt concretament FEDA a través dels consums elèctrics.

Creuant aquestes dos dades jo crec que tindrem una radiografia bastant fiable de la situació, i a partir d'aquí ens podrem dirigir per carta a cadascun dels propietaris per dir-los doncs, que ens confirmin si

aquest habitatge està buit, i en cas que estigui buit que ens diguin per quin motiu està buit, i llavors és quan entrarem en la dinàmica de considerar, o no, que és una causa justificada que permeti exonerar de la taxa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, vostè ha contestat i ha dit que no hi havia mesures miraculoses sinó que serien tot un conjunt de petites coses que podrien doncs, tornar a fer aflorar al mercat certs apartaments.

Bé, jo penso que algunes de les mesures que vostès han anunciat no funcionaran, altres sí tindran certa incidència però una de les que vostès anuncien és de construir-ne de nous, per això doncs volen una rebaixa de l'import de les cessions, etc., etc., però cal veure la rentabilitat que té avui el mercat immobiliari, doncs, en la creació d'un producte d'aquest tipus. Per tant, si no tenim uns rendiments i una llei d'arrendament de finques urbanes que doni seguretat jurídica als inversors, doncs també serà difícil que els inversors estiguin al mercat.

Jo no sé si vostès a dintre les mesures han considerat d'analitzar aquells efectes que han tingut la llei que vostè abans ho ha dit amb el moll de l'os, aquells efectes que han tingut les lleis aquestes que han fet prendre la decisió als propietaris dels apartaments a treure'ls del mercat.

Si han pres alguna mesura? O, pensen prendre alguna mesura? Perquè aquests propietaris puguin tornar a canviar la decisió i tornar a posar el seu producte immobiliari al mercat de lloguer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo entenc que vostè em fa una pregunta doncs, delicada, que a més a més jo puc respondre molt parcialment perquè evidentment no és el meu àmbit competencial però en tot cas el que sí que li puc avançar és que evidentment doncs, som conscients

d'aquesta problemàtica, ens preocupa, no som insensibles a la situació d'aquestes persones i ja fa temps que s'està intentant analitzar la situació i mirar si hi ha una possible solució tot i que és molt més complex del que pot semblar a priori.

Evidentment si hi hagués una solució que s'encabís en els conductes adequats de legalitat i d'assumpció dels compromisos internacionals, evidentment l'adoptariem. Encara estem en aquest treball d'anàlisi però en tot cas el que sí que vull deixar clar és que ens preocupa la situació i en som conscients. Però, no tot sempre està a l'abast del Govern i avui n'hem tingut una clara mostra. Tant en aquestes mesures del lloguer com en la resolució d'aquesta problemàtica evidentment el Govern pot fer molta cosa però també hi ha moments en què les competències del Govern s'esgoten i comencen les competències d'altres institucions com els comuns o fins i tot hi ha consideracions d'ordre internacional que també s'han de prendre en compte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la tercera pregunta... perdó a la quarta pregunta presentada.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a l'atenció proporcionada als malats d'Alzheimer, pels serveis del SAAS.

Fou registrada amb el número 212 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018 del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El 16 de juny del 2017, es publicava al Butlletí del Consell General, la resposta a la pregunta amb resposta escrita al Govern formulada pel sotassinat en data del 3 de maig del 2017, referent a l'assistència mèdica en neurologia i d'atenció als malalts d'Alzheimer.

Una de les respostes a les preguntes plantejades que feia referència a l'augment del nombre dels facultatius feta pel Consell de Direcció del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, era l'acord adoptat en

data del 27 d'abril del 2017 per tal d'ampliar la plantilla orgànica del Centre Hospitalari Andorrà amb un especialista en neurologia.

Fa pocs dies ens hem assabentat que, vuit mesos després del compromís del Consell de Direcció del SAAS, l'Associació per la malaltia d'Alzheimer encara resta a l'espera de poder disposar dels serveis d'aquest nou facultatiu. Mentrestant, les llistes d'espera perquè els pacients amb aquesta malaltia puguin ser atesos s'allarguen fins al mes de juliol d'enguany.

Per això es demana al Govern:

Quan pensa realment el SAAS contractar un nou neuròleg? I té previst ampliar en un futur immediat la plantilla d'especialistes en aquest servei més enllà d'un nou facultatiu?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem en un problema recurrent en la nostra sanitat que és la de captar professionals de certes especialitats, i ja m'avanço i incloc aquesta problemàtica en la pròxima pregunta sobre urgències.

Ja sigui perquè són especialitats molt demandades arreu, o perquè l'atractiu d'Andorra per desenvolupar una carrera professional és baix. Cal dir, però, que des del SAAS s'han proposat fórmules per millorar en aquest sentit amb aliances en centres ubicats a Barcelona on els professionals que treballen a Andorra poden anar per tal de no perdre el contacte amb centres de primer nivell.

Contestant directament a la seva pregunta, el SAAS no té la intenció d'ampliar la plantilla, sinó que ja fa temps que ho està fent però sense èxit en aquesta especialitat.

El 28 de juny de l'any 2017 va sortir publicat al BOPA número 42 un edicte per compte propi d'una posició de neuròleg per donar suport a aquesta especialitat; com també als programes d'atenció a la cognicitat -concretament a les demències-, però aquesta posició encara està vacant perquè no s'ha presentat cap candidat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la resposta del ministre posa de manifest que pel que respecta a l'atenció en neurologia no es donen les respostes que els pacients i els seus familiars esperen. Tal com recordava en la motivació de la meva pregunta, d'aquí a quinze dies farà un any que el Consell de Direcció del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària va adoptar l'acord per ampliar la plantilla orgànica del Centre Hospitalari Andorrà amb un especialista en neurologia. Doncs bé, per molt que a aquest edicte no es presenti ningú cal constatar que finalment la realitat és la que és i els acords no es respecten.

La cosa esdevé preocupant i més quan les llistes d'espera dels pacients per ser atesos s'allarguen fins el juliol. Compartir que la posada en funcionament d'un protocol d'actuació assistencial per atendre la cronicitat de la demència és una bona iniciativa per donar resposta a una problemàtica creixent de la nostra societat, però això no treu i no mereix cap excusa que no es pugui disposar dels especialistes en nombre suficient i per una atenció continuada.

Puc entendre que trobar especialistes en aquest camp disposats a vindre a Andorra no es fàcil, però fa massa temps que això dura i no s'hi valen excuses, en tot cas els malalts ni ho entenen ni s'ho mereixen.

La manca de recursos adients destinats en aquest cas a la neurologia i més concretament per als malalts d'Alzheimer posa de manifest que la reorganització del SAAS no dona una resposta satisfactòria per a millorar el sistema sanitari i que el Govern, una vegada més, no ha encarat una veritable reforma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, malgrat ho he dit abans, la situació en aquests moments, malgrat l'exposat anteriorment, la situació està millorant.

Des de fa una setmana el país disposa d'un nou neuròleg conveniat amb la CASS que sumarà als dos neuròlegs que a temps parcial ja cobreixen les visites

entre setmana, i junt amb algunes mesures que s'apliquen com prioritzar les visites derivades d'altres metges el temps d'espera per cert és en aquests moments és d'un mes i mig, comprovació que es va fer des del ministeri la setmana passada.

Així mateix, el SAAS té previst incorporar un neurofisiòleg que podria fer-se càrrec de certes exploracions complementàries que actualment estan fent els neuròlegs i així els alliberaria de cert temps per poder encara reduir més la llista d'espera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, abans el ministre en la seva resposta ens deia que això era un problema recurrent, amb el tema de les contractacions i parlava fins i tot d'atractiu d'Andorra a baix, per contractar més metges especialistes, crec que això també contrasta una mica amb aquesta política que el Govern ha vingut fent dient que era un país atractiu, un altre programa estrella que era l'obertura econòmica estrangera. Doncs bé, constatem doncs que per altra banda això continua sent un fracàs almenys en aquest camp.

També deia el Sr. ministre que el SAAS fa temps que ho fa, va treure un edicte però sense èxit, no? Finalment, ara també ens avança que el temps d'espera s'ha escurçat, semblaria, a un mes i mig... bé, això és una bona notícia però, és clar, jo crec que no és suficient i no val a quedar-se tranquils amb aquesta proposta. Jo crec que aquí cal esmerçar més esforços i Govern en aquest sentit no hi està posant els mitjans que calen.

Per tant, ara passaria a plantejar la meva repregunta:

Bé, realment, en aquests moments, ens pot explicar de forma clara el ministre, de quins facultatius es disposa en el SAAS de forma permanent i de forma temporal, per atenció al que és la neurologia?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una mica recopilant, sí que és veritat que la captació de professionals al país és difícil, però ja li he dit que ja s'estan prenent mesures.

Evidentment, quan el Sr. Gilbert Saboya i l'equip busquen centres perquè s'instal·lin aquí a nivell sanitari és una bona via perquè aquests centres també, a banda de donar una bona atenció al país, també fan que molts professionals tinguin l'interès en venir al nostre país a treballar. Ja se sap això, que la gent vol anar on hi ha nom i prestigi.

Dient les places que hi ha, ja li he dit, com he dit abans, hi ha dos metges al SAAS, dos neuròlegs al SAAS que puguen determinar dies a la setmana. I aquests metges cobreixen totes les visites que es fan a l'hospital.

I a més a més li he dit que hi ha una nova neuròloga, tot just fa una setmana que se l'ha autoritzat, i aquesta nova posició al país que està conveniada amb la CASS i està dins el sistema sanitari públic, doncs, farà que aquesta llista d'espera, ja li he dit que hem fet la comprovació just la setmana passada, es redueixi encara més. Perquè tot just acaba de començar.

Per tant, jo crec que a banda d'altres mesures que es faran, com li he dit, i també és veritat que tenim previst una altra plaça de neuròleg al SAAS per contractar, que està en els pressupostos, però ja intentarem que algú s'hi presenti, perquè evidentment no podem obligar als metges a presentar-se. Doncs, bé, amb tot això jo crec que aquest tema doncs, es va suplir de la millor forma possible. Entengui que la neurologia és una especialitat actualment molt requerida, només cal veure que les malalties, les demències degudes...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Carles Àlvarez:

...a l'increment de l'esperança de vida, estan creixent, i això fa que sigui difícil trobar metges en aquesta especialitat disposats a pujar a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una altra repregunta, Sr. conseller...

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, el ministre una vegada més tornava a repetir, doncs, que és un problema recurrent de la manca d'atractiu de cara a trobar facultatius. Entenc que no és fàcil, però és clar, hem de veure o podem constatar que no es fan totes les mesures o no es posen totes les mesures a l'abast per resoldre aquesta qüestió. I fins i tot, doncs, no fa massa mesos, el director del SAAS feia unes declaracions, jo crec que desafortunades en el sentit que segurament anava al moll de l'os, però ho hagués pogut explicar d'una altra forma, dient que i ho cito literalment: "Un cop desapareguts els atractius fiscals, els metges que no busquen només diners s'aboquen a un procés d'empobriment professional per l'aïllament a Andorra. Per pal·liar-ho proposa establir convenis amb hospitals de fora que permeti als professional quedar lliures uns dies perquè treballin a baix perquè així tinguin la sensació que la carrera no queda en un cul de sac anant a Andorra i puguin continuar fent currículum."

Doncs, bé, crec que aquestes declaracions també són poc adients en el sentit que difícilment tindrem facultatius que puguin venir aquí i més quan aquests atractius per l'obertura estrangera cada dia són més inexistents.

Per tant, la meva repregunta aniria en aquest sentit. Quines mesures pensa o té previstes el Govern per poder contractar professionals externs ben qualificats per suplir la manca de professionals andorrans?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja li he dit, ja li va respondre en aquest enunciat el Dr. Piqué en el seu moment. És evident que la carrera professional per un metge importa molt. És a dir, és molt difícil trobar algun metge que ha acabat l'especialitat que vulgui venir a Andorra. El seu interès és anar en un hospital de tercer nivell o millorar la seva carrera professional.

Això és un atractiu que no hi podem fer res, o sí que podem fer si aconseguim tenir aquí centres de primer nivell que puguin ser atractius a banda de donar un bon servei a la població o atreure certs pacients d'altres llocs, doncs, també puguin atreure professional. És a dir, que l'espècie humana té una clara tendència a seguir on va la multitud. I aquí no hi ha multitud. Llavors aquí sí que és veritat que a través d'iniciatives d'inversió estrangera, buscant que

s'implantin centres de prestigi aquí a Andorra, això sí que és veritat que ajudaria en aquest sentit.

Després hi ha un altre factor, de vegades també ens trobem sorpreses. Hi ha metges que els hi agrada la natura, els hi agrada Andorra i vénen a instal·lar-se al país, ja sigui per aquest sentit o a vegades per matrimoni inclús.

Vull dir, aquí ja tenim totes les eines que poden fer una vegada s'ha perdut aquest atractiu fiscal, que sí que podria interessar a alguns professionals pujar aquí alguns dies a treballar.

Bé, vist això, no sé, si vostè té més suggeriments per intentar captar aquests metges d'especialitats a vegades molt demanades. Ja li he explicat perquè en aquest cas concret de la neurologia...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Carles Àlvarez:

... és fa difícil la captació, perquè està recollint unes malalties que estan en creixement i a demés esdevenen cròniques, doncs, la veritat, a banda d'aquestes accions, no crec que puguem fer gran cosa més. I bé i a part d'altres mesures, com per exemple la que li he dit, d'incorporar un fisiòleg, ja s'està fent, i obrir més places als nostres serveis. Ara, si no hi ha més gent que opti, doncs, miri, haurem d'esperar...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

... i anar seguint amb els mitjans que tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Víctor Naudi i després Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, una vegada més constatar que aquest Govern comença a estar cansat, demostra signes d'esgotament, de manca d'idees i de recursos, perquè fins i tot, una vegada més ja traslladen el suport al Consell. Que ja està bé. Però crec que aquesta responsabilitat correspon al Govern, i en tot cas, bé, fins i tot en aquesta qüestió de trobar facultatius i especialistes és difícil. Un incentiu seria de crear centres de renom aquí com deia el ministre, però

veiem que això també és un altre fracàs malgrat es tingui un ministeri exclusivament.

La meva repregunta aniria també sobre una qüestió relacionada, que també té a veure més enllà de trobar facultatius, doncs, l'atenció als malalts d'Alzheimer, especialment, o de malalties neurològiques, també necessita un suport d'altres mitjans.

I en tot cas, la pregunta seria la següent: té previst el Govern disposar d'un centre tipus Respir, en el qual poder atendre temporalment els malalts que necessiten assistència permanent per estades curtes per alleugerir així, la tasca de suport dels seus familiars?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, el SAAS té previst una unitat per atendre aquest tipus de malalties en diferents professionals, que ja molts ja hi són i ja donen aquest servei.

Sí que és veritat que en el cas de gent, de familiars que tenen un malalt a càrrec amb Alzheimer, doncs, bé al final sempre hi ha els centres sociosanitaris que acaben donant el suport, tant sigui en centres de dia com també en centres d'internats tot el dia.

Per tant, no cregui que els malalts d'Alzheimer o amb altres demències en aquest país estan abandonats de la mà de Déu. Jo crec que hi ha bons serveis, s'està cobrint el servei i de la forma millor que es pot, que és molt bona si potser la comparéssim amb la d'altres llocs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies.

Jo només el que li volia demanar és que aquest tipus de pacients com tots els pacients que tenen aquest tipus de malalties degeneratives, del sistema cognitiu, doncs, són malalts amb un nivell de fragilitat molt alt, i que és molt complex amb molts pluriproblemes associats. A mi el que m'agradaria

saber exactament és si s'ha elaborat un projecte, un pla, una xarxa d'atenció on s'incloguin els diferents professionals, els diferents nivells d'atenció, perquè probablement ens estem centrant en la intervenció hospitalària. Probablement és l'error que cometem sempre. Ens centrem només en això i ens oblidem que a vegades tenim altres recursos que són molt útils i que els hem de saber incorporar dintre d'un procediment d'actuació amb aquest tipus de malalts, on puguin participar tots els diferents professionals sanitaris per donar la millor atenció en aquest tipus de pacients.

A mi el que m'agradaria saber és si s'ha elaborat un pla estratègic, un projecte, un pla o una xarxa d'atenció on s'inclogui tots els diferents nivells d'atenció amb aquest tipus de malalts i les responsabilitats que han de tenir tots els diferents professionals en la seva atenció?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Bonet, esperava la seva pregunta. Sí, és veritat, té molta raó.

S'ha de definir el paper de l'atenció primària en aquest sentit. I en aquest sentit s'estan elaborant uns programes d'atenció a la cronicitat que establiran en test diagnòstic i valoracions que es pugui fer des de la primària, que això també farà que l'especialista, doncs, li arribi el pacient amb la informació necessària i faci que el seu temps de visita també es pugui escurçar. Tot en vista a poder reduir aquest temps d'espera d'aquests pacients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes i abans de passar a la següent pregunta que serà la cinquena, suspenem la sessió durant 20 minuts.

(Se suspèn la sessió.

(Són les 10.56h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 11.27h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem a la cinquena pregunta.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a l'afectació de la nova llei de la Funció Pública en els comuns i altres entitats públiques.

Fou registrada amb el número 215 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018, del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vist que Govern té previst, segons els seus mateixos anuncis, en breu termini la Llei de la funció pública.

Pel que el cap de Govern ens ha avançat, sembla que aprofitant el dia de vaga avui per calmar els ànims, el Govern ha decidit entrar-la avui mateix.

Vist que, segons s'ha indicat, aquest text no només servirà de marc per als treballadors de l'Administració central sinó que les seves disposicions també han d'aplicar-se als dels set comuns.

Vist que la cònsol major d'Andorra la Vella, la Sra. Conxita Marsol, ha declarat que preveu no aplicar algunes de les disposicions de la Llei, com ara la conversió de triennis en quinquennis, als treballadors del comú que dirigeix.

Vist que des de l'Administració de justícia també s'han expressat dubtes en el sentit de com els afectarà la nova Llei.

I vist que també hi ha dubtes sobre l'afectació que podria tenir en altres entitats públiques.

Atès tot l'exposat demano:

Com preveu Govern que la nova Llei de la funció pública afecti els treballadors dels set comuns? Com preveu que afecti als empleats de l'Administració de justícia? I si hi haurà alguna afectació sobre els assalariats d'altres entitats públiques?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula la ministra, Sra. Eva Descarrega.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria fer una referència a la Llei de la funció pública, del 15 de desembre del 2000, per recordar que aquesta norma va ser la primera que va fixar les bases d'un règim general de la funció pública, aplicable també al personal de l'Administració de justícia i al personal dels comuns, bases que es van concretar posteriorment en la Llei 9/2004, del 27 de maig, de la funció pública de l'Administració de justícia, en el primer cas, i en les ordenacions comunals de funció pública en el segon. Aquesta Llei ja va optar per deixar fora del seu àmbit d'aplicació al personal de les entitats parapúbliques o organismes autònoms, que, des de llavors, es regeix per la legislació laboral, complementada pels respectius reglaments interns.

Pel que fa al Projecte de Llei de la funció pública el Govern, una vegada informats els comuns, i en aquest sentit jo mateixa he comparegut en reunió de cònsols per presentar el Projecte de Llei de la funció pública, ha decidit seguir el mateix criteri que la Llei del 2000.

A més, amb la voluntat de compartir la reforma de la funció pública i de forma específica el Projecte de Llei amb altres administracions, s'han mantingut reunions, al llarg del darrer any, amb les persones responsables dels recursos humans als comuns, i amb el personal i representants sindicals de l'Administració de justícia.

Així en el Projecte de Llei s'estableix que són directament aplicables al personal de les corporacions locals un petit nombre de les seves disposicions, que en configuren el nucli essencial relatives als principis de selecció, els requisits generals, el concurs de mobilitat, les bases de la convocatòria, l'adquisició de la condició de funcionari, les situacions administratives, les causes de pèrdua de la condició de funcionari o treballador públic, la comissió de serveis, els drets generals, les obligacions i les incompatibilitats.

No obstant, al marge d'això, deixa àmplia latitud a cada comú per regular el règim estatutari de la seva funció pública.

D'altra banda, pel que fa al personal de l'Administració de justícia, vist que ja està actualment regit per una llei pròpia de la funció pública de l'Administració de justícia, s'ha optat per excloure el seu personal de l'àmbit d'aplicació de la

Llei excepte en allò en què l'esmentada Llei es remet expressament a aquesta.

Nogensmenys, el Govern ha acordat amb el Consell Superior de la Justícia procedir a una modificació de la Llei 9/2004, del 27 de maig, de la funció pública de l'Administració de justícia que serà treballada durant els propers mesos amb el personal d'aquesta Administració.

Finalment pel que fa al personal d'altres entitats públiques el Govern ha seguit el mateix criteri que per la Llei del 2000 i ha exclòs també de l'àmbit d'aplicació de la Llei al personal dels organismes autònoms, de les entitats parapúbliques, de la UIFAND i dels altres organismes i autoritats administratives que gaudeixen d'independència orgànica respecte de l'Administració general.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La reforma de la Llei de la funció pública o la reforma de la funció pública sembla que serà un nou fracàs de la política de Demòcrates per Andorra, com ho pot ser la promesa de la reforma de la sanitat o també les promeses a les actuacions en matèria de pensions.

Pel que sembla, el Govern ha tramès avui la llei, finalment a tràmit parlamentari. Com ho ha dit el Sr. cap de Govern abans, ha dit que l'entraria a tràmit parlamentari, o m'ha semblat entendre que l'entraria a tràmit parlamentari.

En tot cas, aquesta Llei entrada a la força en un dia, a més que els funcionaris públics són de vaga i que, per tant, estan manifestant el seu desencontra amb aquesta Llei, serà com a màxim la Llei de Demòcrates per Andorra. Ho dic que serà la llei de Demòcrates per Andorra perquè no serà la llei del Consell General, perquè ha sigut un procés en el qual s'ha exclòs a l'oposició. Vull recordar que quan es van fer les taules de treball l'any 2010, els grups parlamentaris de l'oposició estaven convidats a participar.

Pel que sembla tampoc és la Llei que afecta als comuns, perquè ja hi ha diferents cònsols que no pretenen aplicar aquesta Llei. I molt difícilment serà la llei dels funcionaris dels servidors públics, un cop, com deia abans, doncs, aquest procés s'ha culminat

amb una vaga convocada avui i sembla que hi ha fortes discrepàncies en relació al seu contingut.

A demés aquesta Llei prové d'un Govern que dia sí, dia també parla malament dels seus treballadors públics. Que dia sí, dia també els posa en evidència davant de l'opinió pública, suposo que buscant algun tipus de rèdit polític en una part dels treballadors del sector privat o en alguna part de l'empresariat o amb algú que li pot semblar atractiu aquest discurs de criminalitzar cada dia els funcionaris. Una Llei que arriba després d'unes lleis impulsades també pel Govern de precarització dels cossos especials, amb reducció de les seves retribucions, amb uns nous règims sancionadors clarament endurits. I per tant, com deia abans, enmig d'un desprestigi constant de la funció pública.

Després li demanaré en relació als comuns sobre aquesta aplicació, igual que les entitats parapúbliques. Perquè aquesta reforma a demés es presenta davant de l'opinió pública com una voluntat de fer sostenible la despesa, tot i que un dia serà més sostenible i un dia s'intenta fer veure als funcionaris que acabaran cobrant més amb aquesta Llei que abans. Però fora d'aquesta Llei queden, com ens acaba de confirmar ara la ministra, tots els àmbits de descontrol de la gestió democràtica. Fa una setmana, fa uns dies discutíem el pressupost en relació a la despesa de personal ja sigui de FEDA, d'STA, de l'ADI, del fons de reserva de jubilació, del SAAS, tots aquests àmbits que estan absolutament fora d'aquesta Llei i, per tant, fora d'aquesta suposada sostenibilitat de la funció pública.

Per tant, costa entendre que realment el Govern vulgui posar ordre amb el diner públic. Sembla que només busca aquest rèdit polític davant de l'opinió pública quan s'ha admès que els comuns pel que fa al tema de les retribucions no hauran de complir aquesta Llei, i que tots els organismes i entitats parapúbliques no tenen cap mena de disposició per controlar la seva despesa salarial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc vostè diu que és un nou fracàs d'aquest Govern. A veure, el que fa aquest Govern jo crec que és justament valorar els funcionaris i justament promoure aquesta formació i aquesta capacitació.

Han passat molts anys des de la Llei de l'any 2000 i la voluntat és aquesta, és de posar en valor la capacitat dels funcionaris i la seva eficiència en l'Administració.

En segon lloc, el que sí que voldria dir també, vostè ha parlat de les taules de l'any 2000. Sàpigui Sr. López que nosaltres hem treballat amb aquestes taules de l'any 2010. I en relació a les mateixes estem d'acord amb molts d'aquests punts, la carrera professional, l'avaluació de l'acompliment, la mobilitat, són aspectes que contempla el Projecte de llei de la funció pública.

Per tant, el que convenia era anar endavant i fer aquests passos i fer una proposta de reforma valenta i decidida com l'ha fet aquest Govern i que millori les condicions retributives. Sí, efectivament, millorar les condicions retributives en base a l'eficiència i a la capacitació del personal. Insisteixo, la formació és molt important per aquest Govern.

I en relació als seus comentaris pel que fa als organismes autònoms o a les entitats parapúbliques, com ja he esmentat, aquests que gaudeixen d'independència orgànica i per tant poden gestionar el seu personal i poden aplicar els mateixos d'eficiència i sostenibilitat. Però el Govern també ha de respectar aquesta independència orgànica que tenen de l'Administració general.

I pel que fa als comuns, recordar l'any 2000, quan es va aprovar aquesta llei de la funció pública, primera llei de la funció pública, no hi havia ordinacions en matèria de personal.

Estem a l'any 2018 i els comuns han desenvolupat les seves ordinacions en matèria de personal. Per tant, el Govern respecta aquestes ordinacions de personal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per les preguntes, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Segurament no és el millor dia Sra. ministra per dir que el Govern valora els funcionaris. Segurament ha sigut una casualitat del calendari que aquesta pregunta hagi coincidit amb la convocatòria d'una vaga per part dels funcionaris i per tant, segurament hi ha dies millors per fer algunes afirmacions que d'altres. Però en tot cas potser sí que els valora, però ells no acaben de percebre aquesta valoració per la seva part.

En relació als comuns, entenc que totes les disposicions pel que fa a la retribució dels treballadors dels comuns, no queden afectes per aquesta llei, i que per tant quan alguns cònsols et diuen que aquesta llei no els afectarà, ni en els nivells de graelles salarials, ni en el tema de triennis i quinquennis estan amb el cert. És a dir que aquesta llei només afectarà, com vostè ha dit, bàsicament als criteris de selecció i a criteris generals per a totes aquelles qüestions que siguin vinculades a la retribució dels treballadors públics, els comuns no quedaran afectats per aquesta llei? Li demano.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc també voldria precisar al Sr. López que avui també hi ha molts treballadors de l'Administració pública que estan al seu lloc de treball, estan complint amb les seves obligacions i els seus compromisos. I hi ha molts funcionaris al Govern que han animat i han encoratjat aquest Govern a presentar aquesta reforma. Perquè hi ha necessitats de formació, de carrera professional i realment hi ha una necessitat a l'Administració, i són molts els que demanen aquesta reforma i aquest projecte de llei.

Pel que fa als comuns, dir-li efectivament pel que fa a les condicions retributives i a les graelles salarials, ells tindran la seva pròpia autonomia per determinar-les amb els seus treballadors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament, hi ha funcionaris que avui estan treballant. El que també ha de dir vostè és que una majoria ho fan obligats. El Govern ahir va fer un decret de serveis mínims, que ja en parlarem d'aquest decret de serveis mínims, perquè Sr. cap de Govern, crec que donarà molt que parlar aquesta qüestió, definint com a essencials tots els serveis de l'Administració i obligant anar a treballar en alguns

departaments on el percentatge és elevadíssim dels treballadors que integren els departaments.

Per tant, no ho han fet voluntàriament, no ho han fet perquè estiguin d'acord amb la manera de gestionar la funció pública aquest Govern sinó que ho ha fet a cop de decret. A cop de decret fet per vostès abans d'ahir per la tarda, i ja en parlarem sobre la legalitat o l'encaix d'aquest decret de serveis mínims acordat, imposat per vostès.

En tot cas, Srs. del Govern, Sra. ministra, com s'entén que els comuns no estiguin subjectes a unes disposicions generals en quant a la retribució, quan es vol parlar de mobilitat entre les administracions públiques. És a dir com pot haver-hi o com poden establir-se principis de mobilitat entre administracions públiques, quan el Govern admet que cada comú i ja no dic entrar al detall treballador per treballador, però que en les categories salarials hagi d'haver-hi una certa equiparació entre les administracions públiques, sinó ens podem trobar i avui recordo quan es va parlar del tema de les competències i transferències...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Vaig acabant Sr. síndic.

...sobre la possible integració de les escoles bressol a dins d'un cos nacional, que una de les problemàtiques existents, més enllà d'entendre que segurament era una bona mesura, és que hi havia unes diferències salarials entre els diferents comuns i entre el que és el Govern que feia molt difícil aquesta integració. I com es pot parlar a l'opinió pública de sostenibilitat anant a ajustar funcionaris públics que estan al 80% del seu salari base, que estan cobrant salaris molt d'ells per sota dels 1200 euros, quan es permet i s'entén que no cal fer absolutament res...

El Sr. síndic general:

Sr. López, hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Pere López:

...al descontrol de la despesa de personal a tots els organismes públics i entitats parapúbliques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, si em permet Sr. síndic, la ministra contestarà cadascuna de les preguntes com és preceptiu del Sr. conseller general, però el que no s'hi val Sr. Pere López és amb els comuns més clar avui dient que gairebé s'ha imposat uns decrets mínims. I tenir la gosaria de dir-ho així. I jo amb la tranquil·litat que vostè no el caracteritza, li diré que aquests serveis mínims els van proposar els sindicats. I en aquella reunió, que hi era, hi ha una acta, els sindicats no van pas dir que no hi estaven d'acord. I no representen ni una bona part la totalitat dels treballadors que avui dia estan fent la seva feina, com legítimament poden optar per fer vaga. Dic passant, tant protecció civil com tots els serveis, jo he estat coordinació, hem donat totes les facilitats perquè només faltaria.

Però el que no pot dir vostè és que nosaltres hem fet una exageració de serveis mínims.

Són els mateixos serveis mínims pel que fa referència duana que es van pactar quan hi va haver una manifestació similar. Representa entre el 10 i el 15% del funcionariat de l'Administració general. Dic això i li dic amb tota tranquil·litat perquè no tot s'hi val en política Sr. Pere López. I evidentment tenim una obligació, per això li volia contestar Sr. síndic, simplement perquè hi ha coses que penso que no són de rebut, en un dia on legítimament la gent manifesta el seu parer i el Govern ho respecta i ha donat totes les facilitats.

Simplement aquesta intervenció perquè sembla que una cosa és fer una pregunta sobre els comuns i una altra cosa és fer aquestes intervencions dient que els pitjors moments de règims que cal oblidar, el Govern n'ha fet un decret. I li diré més, i acabo Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...a més hem sigut, penso que diligents. Hem fet tot el que hem pogut perquè havíem pactat que se'ns comunicaria la vaga com a mínim en 48 hores. I nosaltres vam tenir oficialment la convocatòria de la vaga gairebé a la 1.30h d'abans d'ahir. I per tant, tampoc ens vam queixar perquè la nostra obligació és donar el màxim de felicitat, qual cosa hem fet.

Ara, jo penso, i li dic amb tot el respecte perquè li tinc, de què hi ha coses que no pot dir, i veig que parla en nom d'un sector i en tot cas tindria de parlar en nom del que és un conseller general de no dir-li al Govern d'Andorra que ha fet un decret de mínims...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

...exagerat quan no s'ajusta d'un bon tros a la veritat.

El Sr. síndic general:

Sr. conseller, i en tot cas després la Sra. ministra.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Evidentment no volia parlar del decret, però com que la senyora ministra ens ha volgut dir que hi havia molts funcionaris treballant, hem hagut de recordar...

El Sr. síndic general:

Si us plau, evitin converses particulars.

Sr. Pere López, té la paraula.

El Sr. Pere López:

Hi havia aquest decret sobre l'exercici del dret de vaga, però li torno a dir Sr. cap de Govern, ja que vostè insisteix, aquest decret és absolutament abusiu. I al nostre entendre haurem de veure en quin punt respecta la Constitució quan es diu que els serveis essencials han d'estar garantits. Jo no sé si el departament de comptabilitat de Govern per posar un exemple és un servei essencial o no, no ho sé. En tot cas ho haurem de valorar. Tothom pot entendre que l'hospital és un servei essencial, tothom pot entendre que l'atenció a les persones grans és un servei essencial quan un agafa la llista i veu que tots els departaments de Govern en menor i major mesura són serveis essencials, doncs com a mínim és discutible. I si sumem, suposa un volum molt important de treballadors públics que estan obligats a anar a treballar. Per tant, n'hi ha moltíssims que estan exercint legítim dret de vaga, però en tot cas, vostè l'any 2013 quan va venir el secretari general de l'ONU es va comprometre a regular aquest dret de vaga. Va dir que ho faria amb uns pocs mesos, i fa pràcticament cinc anys que va venir el Sr. Ban Ki-moon i ens trobem en una vaga en què el Govern no ha regulat, no ha fet la seva feina i ha exercit un dret excessiu en relació a aquest dret.

I torno a formular la pregunta que li feia a la Sr. ministra. Com es pot presentar davant de l'opinió pública un discurs de sostenibilitat quan s'està permetent, i el Govern entén que no cal fer

absolutament res, que a totes les entitats i organismes públics, que al final si sumem la despesa de personal de totes elles representen tant o més que el Govern. És a dir, si agafem el SAAS, la CASS, STA, FEDA, i hem vist els organigrames i les contractacions existents i tots els altres organismes que vostès han anat creant, que si l'ADI, l'ACTUATECH, el Fons de Reserva de Jubilació, i d'altres que em deixo...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...que no cal fer cap actuació per limitar els salaris i per establir una política salarial sostenible en tots aquests àmbits.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació a aquest tema de sostenibilitat i eficiència pel que fa a parapúbliques, insisteixo Sr. López, aquest va ser el criteri que ja tenia el Govern a l'any 2000. I la proposta d'aquest Govern és mantenir aquest criteri, i per tant respectar la seva independència orgànica de l'Administració general. El que no els eximeix per descomptat, d'aquesta sostenibilitat que han de garantir igual que l'Administració general. Estem d'acord amb aquest criteri de sostenibilitat de la despesa en matèria de personal, sigui Administració general o sigui parapúbliques.

El que sí que hem d'entendre és que hi ha una independència orgànica, i això fa que el Govern no entra en aquest tema de manera directe. Però no vol dir que ells no ho puguin aplicar i apliquin ja aquest criteri.

Després en segon lloc, pel que fa a la mobilitat, molt ràpidament. Doncs ja tenim exemples a Govern d'aquesta mobilitat com ha estat el servei d'atenció domiciliària, que el Govern ha incorporat mitjançant convenis amb els comuns.

Per tant, el fet que no disposem dels mateixos llocs de treball i les mateixes classificacions o retribucions a les Administracions comunals i general en res impedeix aquesta mobilitat que és el que Govern vol promoure.

I en relació als salaris inferiors als 1200 euros Sr. López, són realment molt poques les persones que treballen a Govern que estan per sota d'aquest llindar. Sí, i després quan vostè parla del 80% de la retribució, no és el 80% de la retribució, és la banda mínima retributiva d'aquell lloc de treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí és evident que quan parla del 80% no vol dir que cobrin el 80%, 80% del seu lloc de treball i molts dels quals no han pogut progressar en els darrers anys per falta de política d'acompliment o per falta de desenvolupament. Però com que vostès cada dia fan creure a l'opinió pública que tothom cobra 3 o 4000 euros a la funció pública, i que els salaris són enormes i que a més tenen una sèrie de situacions tan avantatjoses, és bo recordar que un volum molt important de funcionaris estan per sota del 100% del seu lloc, percebent menys del que en teoria el seu lloc els hi correspondria i que molts d'ells també estan cobrant per sota de 1400 i de 1500 euros.

Tornant al tema de la mobilitat i amb això acabaria. Sincerament no ho entenc. Com es pot parlar de mobilitat entre administracions públiques i particularment entre comuns i Govern, si realment hi ha la voluntat algun dia d'homogeneïtzar algun tipus de serveis o que hi hagi una basculació de departaments en què hi hagi recursos sobrants en una o altra administració, si no es vol homogeneïtzar les polítiques retributives. Quan arribi el moment de fer aquesta mobilitat, és obvi que hi haurà unes problemàtiques grans, com hi ha hagut amb el servei d'atenció domiciliària i com es va constatar quan es va posar damunt de la taula el tema de les escoles bressol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra...

No hi ha resposta...

Bé, alguna altra repregunta...

No hi ha més repreguntes...

Passem a la següent pregunta presentada, és la sisena.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a la creació d'un registre de la propietat.

Fou registrada amb el número 216 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018 del 5 de març.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el passat dijous 1 de març, el ministre d'Afers Socials, Xavier Espot, va anunciar al Consell General diferents mesures per fer front a la greu problemàtica que es viu al mercat de lloguer d'habitatges.

Vist que una de les mesures avançades era la creació d'una taxa que gravi aquells pisos que es troben buits.

Vist que, per poder controlar quants pisos buits hi ha al nostre país i perquè estan sense utilitzar és necessari, al nostre parer, tenir en marxa un registre de la propietat que actualment no existeix.

Atès l'exposat, demano:

Com preveu Govern controlar els pisos buits que hi ha al nostre país? Per què no s'ha creat un registre de la propietat per, entre altres funcions, poder saber quants pisos buits hi ha?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

En efecte, senyora Gili, el dia del debat de la Llei del pressupost vaig avançar que una de les mesures que el Govern tenia la intenció d'implementar per pal·liar o resoldre la problemàtica existent en relació amb els habitatges de lloguer era la creació d'una taxa que gravés els pisos buits, sempre que això fos per un motiu injustificat, tal i com hem tingut ocasió de parlar tot just fa un moment.

En primer lloc, vull deixar clar que no cal un Registre de la Propietat per saber quins pisos estan

buits, atès que creuant, i m'hi he referit, les dades sobre la propietat immobiliària a l'abast dels comuns i les dades sobre consums d'electricitat a l'abast de FEDA, és possible saber-ho, i ho sabrem. A més, la nostra intenció és que en cas de dubte o si la informació disponible no és prou fiable, adreçar-nos als propietaris perquè confirmin si el seu pis està buit i, en cas que això sigui així, que ens acrediti que aquest fet està degudament justificat.

És més, fins i tot en el cas que tinguéssim un Registre de la Propietat, això no seria per ser una garantia per poder portar a terme convenientment la mesura que vaig anunciar. La finalitat d'un Registre de la Propietat és la de crear titularitats i fer publicitat de les situacions jurídiques dels béns immobles, per protegir el tràfic jurídic. I malgrat que pot servir per adquirir el dret de propietat o altres drets reals, el Registre de la Propietat no té la funció bàsica de publicar actes o contractes, com ara contractes d'arrendament.

D'altra banda, és important assenyalar que crear i posar en funcionament un Registre de la Propietat, tal com s'entén als països del nostre entorn jurídic, no és una tasca senzilla ni que es pugui desvincular d'una regulació prèvia, moderna i completa d'una part cabdal del dret privat, que són els drets reals. Abans de posar en marxa un Registre de la Propietat, cal que una norma pròpia estableixi què és i quins són els continguts i els efectes de, per exemple, un usdefruit, una servitud, una penyora o una hipoteca. I com vostè sap, a Andorra no disposem encara d'aquesta norma, per bé que en els darrers anys s'estan fent molts esforços per anar compilant i actualitzant el nostre dret privat.

Ara bé, en matèria de drets reals, encara ens regim pel dret romà temperat pel dret català anterior al Decret de nova planta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El registre de la propietat es defineix com un registre públic de caràcter oficial en el qual s'inscriuen per a coneixement general els drets de la propietat privada sobre els béns immobles, així com tots els altres drets reals que hi recaiguin.

La principal funció d'aquest registre és donar informació fiable als ciutadans que poden confiar en

el que hi ha inscrit a l'hora de realitzar contractes que impliquin disposició sobre els béns inscrits.

D'aquesta manera un comprador que vulgui adquirir una finca o un bé immoble, pot comprovar en el registre el seu estat per assegurar-se que el venedor és el verdader propietari i que el bé és lliure de càrregues que puguin reduir el valor de la propietat.

Així, els objectius d'un registre serien bàsicament tres.

En primer lloc, assentar sobre sòlides bases el sistema creditici hipotecari.

En segon lloc, donar protecció als titulars dels drets inscrits.

I finalment, donar agilitat al tràfic immobiliari.

El nostre país no disposa d'aquesta eina d'un registre de propietat fefaent. Afebleix la nostra credibilitat enfront dels inversors estrangers que volen garanties en venir-se a instal·lar a Andorra.

Srs. de Demòcrates per Andorra, això no ajuda a la inversió estrangera, i vostès ho haurien de saber.

No tenir registre de propietat causa problemes als de fora però també als de dins. Trobar-se en una mateixa unitat d'actuació i no poder saber qui és el teu veí de parcel·la és un problema. No saber del cert quines servituds, hipoteques o altres van lligades a la propietat que volem adquirir, no és compatible amb un país que es vol avançat i garantista per tots els seus ciutadans.

A més, i lligant-ho amb les mesures anunciades fa pocs dies pel Sr. ministre, sense registre de la propietat, sabem amb exactitud quants pisos buits hi ha al nostre país, es presenta com una feina molt difícil de tirar endavant.

De fet, de moment i des de fa molt poc temps, comencem tot just a disposar de cadastre, gestionat pels comuns, i a més a més, aquest encara no està fet a totes les parròquies. És certament, li reconeixem Sr. ministre, una feina important per la identificació de finques, però en cap cas no té cap valor jurídic i en cas de conflicte sobre la titularitat d'un bé, cal recórrer a l'òrgan judicial.

A través de les esmenes a la Llei del sòl, actualment en treball parlamentari, els socialdemòcrates hem proposat la creació d'aquest registre de la propietat. Per diverses raons aquest treball fa dies que s'està allargant, però el grup de la majoria ja no ha semblat interessat en cap moment en aquesta qüestió, i dedueixo de les seves paraules que vostès tampoc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que no es pot interpretar de les meves paraules que hagi dit que no estem interessats en aquesta qüestió, ben al contrari.

El que li he dit és que les coses s'han de fer pas a pas i no començar la casa per la teulada.

Estic absolutament d'acord amb la definició que vostè fa del registre de la propietat. Evidentment el registre de la propietat en els països del nostre entorn jurídic és el que vostè ha definit, i en certa forma ha reprès també la definició bàsica que jo havia fet en la meva primera intervenció.

Dit això, vostè vinculava aquesta pregunta en la mesura que havíem anunciat de taxar els pisos buits. I encara no acabo de copsar en què la implementació d'un registre de la propietat ens permetria saber de forma fefaent quins pisos estan buits perquè com bé he dit, i vostè ho ha reiterat, el registre de la propietat el que fa referència és a drets reals, el dret de propietat i els drets reals. Però no conté per ser, i és veritat que hi ha alguns països on això és possible, però fins i tot no és ni tan sols obligatori, no s'inscriuen les situacions contractuals inherents a aquests drets reals, llevat que hi hagi un transfons de dret real al darrera, com per exemple una hipoteca. Però en el cas d'un contracte d'arrendament no hi ha en la gran majoria de països, de fet enlloc, al meu coneixement, una obligació d'inscriure'ls i per tant doncs, ens trobaríem una mica en la mateixa tessitura.

Dit això, pel que fa a la resta de consideracions que vostè ha fet sobre una possible bondat d'implementar un registre de la propietat, jo crec que podem estar d'acord en moltes coses, i ho podem estudiar, i ho podem analitzar però com deia abans les coses s'han de fer pas a pas i per tant, doncs, primer el que hem d'acabar és la nostra tasca que també és ingent de compilació i actualització del nostre dret privat. Com vostè sap doncs l'última legislatura es va compilar i actualitzar el dret de successions, aquesta legislatura el Grup Parlamentari Demòcrata està treballant en tot allò que fa referència al dret de la persona i la família, i la tercera gran vessant seran les obligacions, els drets contractuals i els drets reals. Un cop tinguem aquesta tasca enllestida llavors jo crec que tocarà posar fil a l'agulla en la qüestió de la creació d'un registre, d'una oficina... ja veurem com ho acabem articulant. Tampoc tenim per què implementar al nostre país una còpia mimètica dels registres de la propietat que hi ha a altres països. Potser una fórmula híbrida, fins i tot una fórmula

adscriu al propi Govern que permeti donar fe, que permeti donar seguretat en el tràfic jurídic però que al mateix temps també respecti la nostra idiosincràsia i la nostra tradició jurídica, penso que podria ser una bona fórmula.

Però, com dic, aquesta qüestió l'haurem d'analitzar en el seu moment un cop haguem fet aquesta tasca prèvia en la qual en aquestes darreres legislatures estem esmerçant molts esforços.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la repregunta, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. ministre. Nosaltres ara plantegem aquesta pregunta perquè vostè l'altre dia es va referir a aquestes mesures i per a nosaltres va íntimament lligat.

És clar, ara vostè ha dit que creuaran dades... No sé, ens ha d'explicar com ho pensa fer amb un fitxer de càlcul, com ho farà. Ens diu que es dirigirà als propietaris, com? Quins seran? En cas de conflicte, com ho faran vostès?

Bé, jo ara la primera pregunta que li faria és: ens pot dir quins són els comuns que no tenen encara a dia d'avui acabats els seus cadastres?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Crec que ens comencem a apartar de la pregunta.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, crec que no em correspon a mi respondre a aquesta pregunta.

En tot cas, crec que es prou sabut quins comuns han finalitzat el seu cadastre, per exemple un comú que conec bé, doncs, per proximitat és el Comú d'Escaldes-Engordany i en canvi doncs, també és ben sabut que hi ha altres comuns que encara hi estan treballant.

Penso que aquesta no és una pregunta que em pertoqui respondre a mi apuntant quins són els comuns que encara no ho han finalitzat.

El que sí que penso que també és important matisar de la seva anterior intervenció, perquè penso que aquest missatge ha de quedar ben clar de cara no

només als nostres ciutadans sinó també de cara a la gent que decideix fer una inversió estrangera al nostre país, és que l'absència d'un registre de la propietat en el nostre país no ens situa en una situació d'absoluta inseguretat jurídica, ni molt menys. Crec que hem de ser molt prudents -i li dic per la meua anterior experiència professional- que tal vegada som un dels països d'Europa on hi ha menys accions reivindicatòries i discussions judicials en torn al dret de la propietat o en torn als drets reals. Per què? Perquè malgrat no tinguem un registre de la propietat, tenim uns cadastres que ja estan en via de finalització i sobretot i el que és més important, tradicionalment evidentment amb posterioritat a la Constitució, però fins i tot abans de la Constitució els notaris de casa nostra han fet una tasca ingent i importantíssima per garantir aquesta seguretat jurídica.

Vull recordar que tots els protocols notariais anteriors a l'inici de l'activitat notarial post constitucional i, per tant, a l'inici de l'activitat dels quatre notaris actualment exercitants, estan completament digitalitzats i registrats a l'abast de la Cambra de Notaris, no només a aquest Govern sinó als governs anteriors i en aquest cas al govern socialdemòcrata i al govern liberal perquè aquesta tasca es va començar si no recordo malament cap a l'any 2008. Han destinat molts recursos i molts esforços perquè això fos possible i aquesta base de dades fiable de tota la nostra propietat immobiliària i de tots els nostres drets reals ja existeix i, a més a més, amb posterioritat diguem a l'inici de l'exercici de les funcions notariais per part dels quatre notaris actualment exercitants. Obviament cada un d'ells també ha anat creant un registre propi on totes les transaccions, on totes les operacions notariais a l'entorn de les finques s'han anat anotant i registrant degudament de manera que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, només volia deixar molt clar això perquè penso que no podem passar sensealtar a la veritat un missatge en el sentit de què a casa nostra no hi ha una seguretat jurídica en l'àmbit immobiliari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi i després Sra. Rosa Gili.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta qüestió del registre de la propietat jo crec que podem estar-hi d'acord, o no, però entenc que a l'igual que deia el Sr. ministre que actualment els comuns creuen dades i atenen les dades aquells comuns que apliquen l'impost sobre l'inquilinat, i creuen dades, poden tenir una aproximació molt o bastant exacta de la titularitat de certes propietats.

Ara bé, al meu entendre això no resol la qüestió de si aquesta mesura servirà per implantar la taxa tal com proposava el ministre.

Jo crec que hi ha altres qüestions que s'haurien de tenir en compte com són el fet de la titularitat, hi pot haver problemes de judicis, de plets, de què aquella titularitat no està prou establerta, de problemes hipotecaris, etc., i, per tant, això va molt més enllà, és més, pot arribar a ser més problemàtic i l'altra qüestió també és a l'ús que se'n fa. I l'ús és determinar si un apartament està buit, o no, simplement que només estigui ocupat un dia a l'any, què vol dir? Està ocupat? No està ocupat? O s'hi reserva per determinats familiars en un període de temps proper? Jo crec que aquesta qüestió va molt més enllà i és problemàtica. En tot cas, al meu entendre, aquesta mesura...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí vaig acabant Sr. síndic.

...que proposa el Govern de taxar aquests apartaments, jo crec que és una mesura intervencionista que va contra el dret de la propietat i la intimitat de les persones, drets garantits a la Constitució.

Poso la meva repregunta: com pensa delimitar, el Govern, els criteris per determinar que un apartament està buit i alhora respectar el dret a la propietat i a la intimitat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa a la consideració del Sr. Víctor Naudi segons la qual la creació d'una taxa sobre els pisos

buits vulneraria el dret a la propietat o el dret a la intimitat, no hi estic en absolut d'acord. És a dir, hi ha països del nostre entorn o més llunyans on les seves constitucions o les seves cartes magnes protegeixen el dret a la propietat amb la mateixa força que ho fa la Constitució andorrana i on s'han implementat figures d'aquestes característiques que han estat perfectament avalades pels tribunals constitucionals dels països que es tracti. Per tant, jo crec que aquí no podem parlar d'una vulneració de drets fonamentals.

Dit això, vostè ha assenyalat una qüestió que penso que és molt important. Efectivament ara els comuns, a través de l'impost sobre l'inquilinat, de l'impost sobre els rendiments de l'arrendament, ja tenen una radiografia i una visió que evidentment encara es perfeccionarà més conforme es vagin finalitzant els cadastres de la propietat immobiliària de cada parròquia, i per tant això és un element molt important i per això, en la resposta a la meua pregunta he dit que evidentment nosaltres farem ús amb les empires, normatives adequades i evidentment protegint el dret a la intimitat, a la protecció de les dades personals, però nosaltres evidentment aquesta informació ens serà de molta utilitat per poder implementar aquesta taxa sobre els pisos buits, i evidentment també en la llei d'acord amb el principi de seguretat jurídica establirem blanc sobre negre quins són els supòsits que considerem doncs, que es consideren com suficientment justificats com per quedar eximits de les taxes.

Dit això...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...hi ha casos residuals on no tindrem una certesa absoluta sobre si concorre un d'aquests casos justificats, o sobre si la titularitat d'un pis és de tal o de tal persona. En aquests casos també podem aplicar el principi de la inversió de la carrera de la prova i és per això que jo m'he referit abans al fet de què en casos de dubte no costa res, farem una carta, farem un ofici, l'adreçarem a les persones que creiem que són titulars d'aquest pis perquè ens informin i ens portin la documentació necessària per poder acabar-nos de fer una idea fefaent de la situació abans d'aplicar la mesura. I en cas que tinguem dubtes, evidentment en cas de dubte, sempre haurem de proveir a favor de l'administrat i, per tant, no aplicarem aquesta taxa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo en relació al que m'ha contestat abans, estic preocupada, Sr. ministre, perquè que vostè no sàpiga... és a dir, atrevint-se a fer aquests tipus d'anuncis i no saber ni com està el cadastre en els comuns. Jo entenc que el diàleg amb els comuns, amb una problemàtica com aquesta hi hauria de ser, i que vostè em contesta, el que em contesta em preocupa bastant. Jo crec que posa de rellevància, un cop més i ja li han dit els companys de l'oposició, la improvisació en relació a aquestes mesures. Vostè sap que hi ha una problemàtica existent en relació amb temes de titularitat, vostè ho sap, vostè ha sigut batlle. Ens ho demana la gent. Nosaltres, si hem parlat del registre de propietat ja dins de la Llei del sòl és perquè molta gent ens ho ha elevat que hi ha un problema, potser no només en temes de pisos, però també en temes de terrenys, per tant nosaltres sabem que això és important. En tot cas, les seves explicacions ens demostren un procediment, torno a dir, improvisat i que queda clar que serà poc àgil i poc seriós.

És a dir, les dades vostès com ho faran. Les dades que tenen els notaris en teoria són dades confidencials... No sé, jo crec que ens ha d'explicar vostè exactament com ho vol fer tot això perquè ara així mateix em sembla molt poc... que s'aguanta molt poc. Nosaltres pensem que el que és important és que es faciliti l'accés a la informació...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

...a tots els ciutadans d'Andorra i que es doni seguretat jurídica.

Per tant, si us plau Sr. ministre, sigui una mica més concret i expliqui'ns exactament quines dades agafaran, com les creuaran perquè tots entenguem si realment la seva proposta és possible, o no ho és tant.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gili, jo crec que no hauria de posar en boca meva coses que jo no he dit. Jo no he dit que no sabia com estava la situació cadastral dels diferents comuns, jo el que li he dit és que a mi no em correspon avui aquí en aquesta Cambra venir a dir quins són els comuns que han fet o no han fet els deures, perquè després les meves paraules es mal interpretaran, i perquè molts comuns no han pogut acabar el cadastre per motius que tampoc no són imputables, i alguns comuns ho tenien més fàcil, altres ho tenien menys fàcil, etc., etc. Per tant, no em faci entrar en aquest debat. Òbviament sé quins són els comuns que han finalitzat el cadastre i quins no l'han finalitzat, però és que amb independència d'aquesta discussió que jo crec que ens allunya de l'objecte de la pregunta, no necessitem la informació cadastral per poder implementar aquesta taxa. Abans ho ha dit el Sr. Víctor Naudi: "Si tots els comuns o gairebé tots han estat capaços d'implementar un impost sobre els rendiments de l'arrendament, òbviament tenen una informació molt fidedigna, molt fefaent sobre la propietat immobiliària de la seva parròquia i aquesta mateixa informació és la que nosaltres creuant-la amb les dades sobre els consums elèctrics ens serviran per poder tenir un índex preliminar de si els pisos estan, o no buits i després contactarem amb aquestes persones, i a través del contacte amb aquestes persones acabarem de fer-nos una idea definitiva sobre aquesta problemàtica.

Vostè també, -i vull tornar a insistir en aquesta qüestió-, ha tornat a dir que hi havia un greu problema que molta gent els hi havia elevat la seva preocupació sobre la manca de seguretat jurídica que hi ha al tomb de la propietat immobiliària al nostre país... Ho sento molt però no puc acceptar que vostè digui això! Evidentment que hi ha conflictes a l'entorn del dret de propietat i dels drets reals, n'hi ha a tots els països del món, fins i tot a aquells països que han assolit unes quotes de seguretat jurídica més elevades, perquè sempre hi ha discussions i sempre hi ha dubtes i el dret no és una ciència exacta, per dir-ho d'alguna manera. Per tant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...els conflictes hi seran amb o sense registre de la propietat.

Evidentment una oficina de la propietat, un registre tal com decidim d'acabar-lo configurant pot millorar la situació, però vull insistir en el fet que la situació actual no és ni de lluny pitjor que la de molts altres països que disposen de registres de la propietat des de fa desenes o fins i tot des de fa més d'un segle.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Vostè s'ha referit als rendiments dels arrendataris, potser que justament parlem de pisos llogats i ocupats, per tant els buits entenem que potser un altre tema.

Jo la pregunta que li voldria fer ara és: em pot dir quant temps necessitarà vostè per tenir totes aquestes dades creuades, és a dir, per parlar amb totes aquestes institucions que a vostè li donaran dades, que les creuarà, que les verificarà, és a dir, quant temps necessita vostè per tenir, necessita el país perquè vostè pugui aplicar les seves mesures per tenir clarament repertoriades totes aquestes propietats i totes les dades que convinguin per aplicar la seva taxa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No li vull fer... És a dir, no li vull contestar d'una forma taxativa aquesta pregunta perquè si li dic dos mesos, vostè d'aquí dos mesos em dirà que he incomplert la meva paraula, i potser serà en menys de dos mesos però potser seran més de dos mesos.

Evidentment no és una qüestió senzilla. Jo no he dit mai que fos senzill, ara, és factible i crec que estem tenint l'obligació de posar sobre la taula mesures per resoldre la problemàtica que ara mateix se'n planteja.

A mi de vegades em dóna la sensació que per part de l'oposició no tinc clar si realment vostès volen col·laborar i coadjuvar en trobar solucions a la problemàtica que tenim i que vostès fa temps que estan denunciant, o si cada mesura o cada proposta

que nosaltres posem sobre la taula vostès el que estan és buscant pegues i a veure si el podem enganxar per aquí, si el podem enganxar per allà, si no ho podrà aplicar, si al final li podem tirar en cara. A mi no em sembla seriós. És a dir, el que crec... Evidentment que hi ha dificultat en alguna d'aquestes mesures, evidentment que potser ens podem trobar entrebancs en el camí, però el que hem de fer és intentar trobar solucions i posar-les sobre la taula i implementar-les com més ràpid millor. Si comencem a trobar pegues i inconvenients a qualsevol de les mesures però al mateix temps tampoc estem en disposició de posar-ne de noves sobre la taula com vostès fan, difícilment resoldrem la problemàtica que tenim a hores d'ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes passem a la següent...

Perdó, és cert, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, havia demanat la paraula. Bé, a més l'havia demanat o vull fer ús de la paraula per contestar una mica al que ha dit anteriorment el Sr. ministre.

És cert, doncs, que implantant la taxa és molt lícit per part de Govern però també s'ha de veure i hi han hagut exemples arreu que s'han implantat que funciona però també hi han hagut exemples en ciutats europees que han plantejat problemes de constitucionalitat i la seva aplicació finalment s'ha girat en contra.

Jo, el que vull dir o alertar des del meu punt de vista és que implantar una taxa en aquest sentit pot tenir un efecte contraproduent. I sense caure en una altra febre constructora que acaba provocant desajustaments econòmics i socials, bé, aquesta qüestió de l'habitatge per resoldre-la és una qüestió d'oferta i demanda i, per tant, doncs si hi ha una mica més d'oferta en el mercat es resoldrà aquesta qüestió i això si es comencen a posar traves, taxes, impediments i reglaments feixucs simplement com passa o succeeix amb el tema de la cessió urbanística i les taxes de vegades desproporcionades, jo diria, per part d'alguns comuns, o que no diferencien els tipus d'habitatges finalment els promotors doncs s'allunyen d'aquesta qüestió. Per tant, vull alertar que això pot tenir un efecte negatiu.

En tot cas, abans el ministre la meva pregunta no l'ha acabat de contestar. Ja sé que difícilment ara és una qüestió que és més complexa...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, ja vaig acabant.

Doncs, ara desgranar les mesures és difícil però en tot cas li parlava, li demanava i si m'ho pot precisar: quins criteris pensa adoptar el Govern per establir aquesta taxa per diferenciar realment, o com diferenciar aquells apartaments que estan buits?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Perdoni que no li hagi contestat, és veritat que vostè m'havia formulat aquesta pregunta, però és que tothom em fa tantes preguntes que al final perdo una mica el fil.

Li respondré a la seva pregunta. Només vull dir una cosa perquè crec que vostè ha assenyalat un element molt important en tota aquesta problemàtica que és: l'oferta. Evidentment aquí ens regim per la llei de la demanda i de l'oferta, i aquí el que hem de fer és fer possible que hi hagi més oferta d'obra nova o de pisos ja existents en el mercat perquè això serà el que després en definitiva farà baixar els preus i farà doncs que alguns, vull dir, una minoria de propietaris no abusin de la situació tal com estem veient ara, també vull dir, en casos molt residuals.

Però justament, és que la finalitat d'aquesta taxa entre altres mesures és aquesta. És a dir, la finalitat d'aquesta taxa no és anar a castigar a ningú, és que aquella persona que ara està dubtant si posa el seu pis en el mercat de lloguer perquè al final doncs fa una valoració sobre els rendiments que això li suposa i potser no li compensa, promovent que el posi en el mercat de lloguer, i per tant, fem pujar l'oferta. Aquesta és la finalitat última d'aquesta taxa, i evidentment si aquesta taxa l'emprem per castigar innecessàriament als propietaris de pisos llavors sí que estem entrant en un terreny perillós i que ens pot situar en l'anticonstitucionalitat. És per això que és molt important que aquells casos en quedi justificat i que establim a la llei no s'imposi la taxa.

Per exemple, un cas concret seria evidentment una persona que té el seu pis...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

...en un procés d'intermediació de compra-venda. Òbviament, si té buit el seu pis perquè el vol vendre, no el taxarem.

Un altre cas seria el que el conseller Camp ha assenyalat fa un moment: si la persona té el seu pis buit i no el posa en el mercat de lloguer per motius que no li són imputables, evidentment aquest serà un altre dels supòsits que justificarà que no apliquem aquesta taxa.

Gràcies Sr. síndic.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González deixa la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs a la següent pregunta presentada, la setena.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a les adjudicacions del manteniment del maquinari IBM gestionat pel DSI de Govern.

Fou registrada amb el número 217 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018, del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que s'ha adjudicat de manera directa i urgent a una empresa andorrana el manteniment del maquinari IBM gestionat pel DSI de Govern

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

A què es deu la manca total de previsió per a formalitzar un nou contracte de manteniment, dins d'uns terminis raonables, tot evitant una adjudicació directa i amb caràcter d'urgència?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Eva Descarrega.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. conseller tenint en compte que el Govern té l'obligació de subscriure anyalment aquest contracte a efectes de garantir la cobertura tècnica i el suport al maquinari IBM de l'Administració general, us puc dir que en cap cas es tracta d'una manca de previsió per a formalitzar un nou contracte de manteniment.

El caràcter d'urgència de l'adjudicació directa a l'empresa SPAI reitero que no ve motivat per la manca de previsió, sinó pel fet que el darrer contracte de manteniment finalitzava el 31 de desembre del 2017.

Aquesta circumstància és aliena al Govern i depèn única i exclusivament dels terminis per anys naturals que l'empresa IBM imposa per aquests contractes.

En aquest sentit, el fet de no poder anticipar la renovació d'aquest contracte de serveis a l'exercici pressupostari 2018 i haver d'esperar a l'aprovació del pressupost 2018 fa que requereixi un procediment d'urgència per tal de procedir a la renovació del nou contracte de manteniment en el termini de temps més breu possible per evitar despeses suplementàries innecessàries en cas d'incidència en el material que no estaria cobert durant el període entre el dia 1 de gener i la formalització de la renovació del nou contracte de manteniment.

Alhora el Govern ha adjudicat aquest contracte utilitzant la modalitat d'adjudicació directa, perquè és l'única possibilitat que té actualment considerant el model de relació comercial d'exclusivitat que IBM TSS (Technologie Support Services) té establert a Andorra amb l'empresa SPAI.

Aquesta adjudicació directa ha estat realitzada a més, d'acord amb el que preveu l'article 46.2.f de la Llei de contractació pública per l'especificitat tècnica dels treballs. En efecte, el manteniment exigint dels equips IBM requereix de coneixements tècnics específics que reuneix l'empresa SPAI d'acord amb l'atestació presentada per IBM France que el considera com a "partenaire exclusif" en l'àmbit dels Serveis de Suport tecnològic per la realització d'operacions tècniques de manteniment sobre material del qual IBM és responsable.

Per tant, el procediment d'adjudicació directa amb la modalitat d'urgència que el Govern ha utilitzat per aquest tipus de contractes no obeeix a una manca de previsió sinó a l'aplicació del procediment que disposa la Llei de la contractació pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. Descarrega per aquestes explicacions.

De fet a ningú se li escapa que aquesta darrera adjudicació a l'empresa SPAI del manteniment del programari i maquinari dels equips d'IBM del Govern, no han estat pas lliures de polèmica, i el fet que així ho demostra és que el mateix Sr. cap de Govern de manera voluntària, de *motu proprio* ens va fer arribar a tots els consellers generals tota una sèrie de documentació detallada, a més a més amb tot l'històric d'aquesta mena d'adjudicacions, d'aquestes empreses pel manteniment del programari i maquinari.

De fet, agraïm que ens hagi fet arribar aquesta documentació, però també li hem de dir que és una documentació mal presentada, que és parcial i que és incompleta, i que molts cops és il·legible. Per tant, difícilment podem fer la nostra feina de manera correcta analitzant aquesta informació.

Ho hem intentat, jo ho he intentat. No entraré en consideracions morals i ètiques. No és pas el que ens pertoca. De fet, no s'han posat d'acord tots els filòsofs al llarg de la humanitat, no ho farem pas nosaltres ara. Jo em cenyiré simplement a aquells aspectes formals que vostès han recollit amb tota la documentació que ens han fet arribar.

De fet, diuen que vostès no és cap manca de previsió, els terminis pels quals s'acaben els contractes anteriors que corresponen als anys naturals els saben cada any, amb la qual cosa tampoc no pot lligar i vincular el que vostè em deia que va lligat amb l'aprovació del pressupost, perquè en els moments que té lloc la signatura dels contractes tant aquest 2018 com també va ser al 2016, van ser entrades 7, 8, 9 i 10 setmanes dins de l'any natural. Amb la qual cosa sí que hi ha certa manca de previsió i sí que vostès sabien que s'acabava aquest contracte i sí que podien, doncs, començar el procés del concurs públic de manera anticipada per no tenir aquests mesos entremig sense cap mena de cobertura pel manteniment del programari.

Per tant, sí que jo reitero aquesta manca de previsió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Sí, bé, insisteixo, la voluntat del Govern és sempre reduir el mínim el temps per tornar a tenir el contracte de manteniment. Dit això, hi ha un procediment que hem de respectar a nivell d'intervenció del Ministeri de Finances, i això fa que s'allargui 3, 4 o 5 setmanes. I així va passar també a l'any 2016.

El que sí que voldria, també, posar de manifest, és que igual que amb aquest cas vam procedir a una adjudicació directa amb modalitat d'urgència per aquest contracte de maquinari, dues setmanes abans havíem procedit de la mateixa manera d'acord amb la Llei de contractació pública pel programari amb una altra empresa andorrana que ningú ha qüestionat ni ha posat damunt la taula. Per tant, aquest és un procediment que el Govern utilitza normalment i amb tota normalitat, perquè així li permet la Llei de contractació pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. Descarrega.

De fet, la motivació de la meua pregunta rau justament, amb una doble motivació.

Una, de seguir amb el mandat que ens pertoca, que és aquell del control i l'impuls de l'acció del Govern, i no pas cap mena d'opció orquestrada per part de l'oposició d'assetjament a ningú.

Justament la doble motivació, la segona motivació és que vostès tinguin una oportunitat cristal·lina per dilucidar qualsevol possible símptoma que alguna adjudicació grinyola o no.

Amb la qual cosa, doncs, penso que és una bona oportunitat perquè vostès avui en seu parlamentària puguin aclarir si hi ha qualsevol concepte, si és que hi és, que grinyola, que es pugui aclarir.

Dit això, vostè parla d'aquestes adjudicacions, jo sí que li he de dir que hi ha contradiccions, sobretot en aquest plec d'informació que ens han fet arribar, perquè el que es deia, fan referència a l'històric. Aquest informe ens parla, per exemple, l'any 2016 que es va fer per contractació directa perquè només

hi havia dues empreses, però en el mateix informe d'Intervenció parla que s'han demanat tres pressupostos. Per tant, aquí hi ha una primera contradicció. Es diuen que es van demanar tres pressupostos però aquí només s'adjunta el que va proporcionar l'empresa SPAI.

Llavors, amb les informacions que ens van fer arribar aquell 2016, doncs, clarament es veu que hi ha una oferta de maquinari de l'empresa SPAI i d'una altra empresa. És favorable la de l'empresa SPAI perquè és molt més econòmica, i s'adjudica directament. Però el que és paradoxal és que hi ha dos ofertes de l'altra empresa tant conjuntament pel 2016 com pel 2016-2017 del programari, que és una avantatge econòmic clar si s'adjudiquen a aquesta empresa. Doncs, aquell any, el dia 15 de febrer es decideix perquè hi hauria un sobrecost pel Govern si s'adjudica tot a una empresa, decidir només adjudicar la part del maquinari, la part de l'oferta més econòmica. Atenció que la part del programari es deixa sense adjudicar per bé que hi ha una altra empresa que presenta dues ofertes molt més barates.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

Acabo Sr. síndic.

Es fa un error i ens diu... es fa un informe i des del Departament de sistemes informàtics es diu que hi ha hagut una interpretació errònia del plec de bases, comportaria un sobrepreu notable en l'adjudicació del programari. No s'adjudica en aquell moment. També l'informe d'Intervenció diu que cal evitar aquest sobrecost, per tant, no s'adjudica la part del programari.

La meua pregunta és: és una pràctica habitual deixar adjudicacions a mitges?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Bé, de fet en aquest cas, el que el Govern fa és fer dues adjudicacions diferents perquè de fet això ens ho imposa l'empresa IBM. És el que diem, del moment que ell té uns proveïdors al Principat únics, el Govern ha de passar per aquests proveïdors. És per aquest motiu que fa aquestes adjudicacions directes. Insisteixo. Aquesta no és una condició que pot tenir

en compte el Govern d'Andorra, és una exigència de la pròpia empresa mare en aquest cas IBM.

D'altra banda, si vostè té altres qüestions més precises sobre els dossiers i la documentació que es va facilitar al Consell, doncs, quedem a la seva disposició per aclarir-li qualsevol dubte o qualsevol demanda d'informació que ens vulgui fer arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Li deia això, que tant l'informe d'Intervenció com l'informe que venia del Departament de sistemes informàtics, el dia 15 de febrer van dir que no s'adjudicava la part del programari perquè hi havia un error d'interpretació i s'havia d'evitar, de totes totes, un sobrecost.

Paradoxalment, dues setmanes més tard, solament dues setmanes més tard, el dia 1 de març s'adjudica a l'empresa SPAI el programari segons les tarifes que s'havien rebutjat dues setmanes abans perquè hi havia un sobrecost per a l'Administració.

La qual cosa deixa entreveure que aquí s'ha actuat d'una manera estranya, si més no, difícil d'explicar. Entenc que potser vostè ara no sap l'històric, però jo sí que denuncio que amb l'anàlisi de la informació que ens va fer arribar el cap de Govern, és completament paradoxal veure com aquella adjudicació que havia quedat aturada el dia 15 de febrer, el dia 1 de març s'adjudica, i s'adjudica justament a l'empresa amb el cost més alt, a l'empresa SPAI.

Amb la qual cosa això no s'aguanta, amb perdó, per enlloc, i perdoni'm el llenguatge col·loquial. Per tant, jo li demanaria com s'explica aquesta segona adjudicació directa que, per cert, no hi apareix en els pressupostos, que ens donen un full, ja li dic, gairebé, il·legible, ratllat, amb xifres que no hi consten ni amb els pressupostos adjunts. Això si em permeten, potser ens faria plantejar que també revisessin el manteniment de les fotocopiadores del Govern, perquè gairebé no es llegeix res. Però com s'explica aquesta segona adjudicació, que no hi apareguin ni els pressupostos, i s'adjudica pels preus idèntics que es presentava a l'empresa SPAI 15 dies abans, i just aleshores no es van adjudicar pel gran sobrecost que suposarien?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Bé, Sr. conseller, jo no dispo de tots aquests detalls, per tant, si ens vol fer la demanda d'informació, el Govern respondrà amb tots els detalls.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Sr. síndic, quina demanda d'informació he de fer? Van ser els mateixos Srs. del Govern que ja ens van proposar tot el dossier amb tot l'històric que feia referència a aquestes adjudicacions i a partir de tota aquesta informació, ja no en puc demanar més perquè està suposadament tota aquí, que és la que ens ha fet arribar el Govern, i aquí no s'aclareixen cap d'aquests aspectes.

Per això em veig amb l'obligació avui, de presentar-los en Cambra parlamentària perquè tinguin l'oportunitat els Srs. del Govern de poder dilucidar tots i cadascuna d'aquestes paradoxes que se'm presenten. I aquesta darrera que li he fet no és pas l'única. Perquè aquesta darrera adjudicació, la que correspon al gener del 2008 també està plagada de situacions paradoxals.

Hi ha una nota del Departament del servei d'informàtica del dia 16 de gener que fa referència a la proposta econòmica presentada per l'empresa SPAI enguany. Estem parlant de fa poques setmanes enrere. I Intervenció, amb data 19 de gener, 3 dies més tard, ens parla "vista la proposa de l'empresa SPAI", és a dir, sobreentén que s'ha presentat una proposta de l'empresa SPAI. I també ens parla amb data 19 de gener, a l'informe de la Intervenció, de "vista la proposta de contacte del 24 de gener", és a dir, tenen la capacitat dins de la Intervenció general de veure què passarà; una setmana més tard ja ho indica en el seu informe. Paradoxal i estany!

El que li dic, no hi ha cap proposta de pressupost nou de l'empresa SPAI per a l'adjudicació que s'ha fet aquest gener del 2018. És més, el que s'adjunta en aquest material que ens han fet arribar és el pressupost que l'empresa SPAI va donar l'any 2016. Amb la qual cosa, la pregunta és: com és que no hi ha cap pressupost de l'empresa SPAI en aquesta darrera adjudicació i s'adjunta el que es va lliurar 3

anys enrere? Això sí, sí que apareix aquesta carta d'IBM on diu que l'empresa SPAI és el *partenaire exclusif*.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Bé, insisteixo, jo no tinc més detalls Sr. conseller per donar-li informació precisa i exacta en relació a la seva demanda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Abans que tot li agraeixo el to i a demés que en seu parlamentària vull que el Govern s'expliqui, i la Sra. ministra tampoc domina el dossier que vostè té al davant, i no sabia les seves preguntes.

Però jo li agraeixo Sr. Ferran Costa totes aquestes explicacions. Evidentment segurament ja recollirem amb bastants mitjans de comunicació tot això, tot plegat, però sàpigui que jo personalment i abans que qualsevol demanda es fes, vaig entregar al Consell General tota la documentació que en el seu moment, doncs, vostè fa totes les preguntes.

I he sabut a més a més, que aquest assumpte està judicialitzat. I més encara, s'ha portat a la Fiscalia. Jo li puc assegurar que sóc el primer interessat, -vostè ho entendre-, el primer interessat que la Fiscalia, amb tota independència, faltaria més, faci la seva feina. I també li agraeixo totes aquestes explicacions, i en tot cas, tot i els dubtes que vostè pugui tenir i que evidentment el Govern d'Andorra té una obligació d'aclarir i a hores d'ara la ministra no està en disposició perquè vostè en aquest cas és un alumne avantatjat perquè sabia exactament la pregunta que proposava, aquesta i potser més, ni ho sé, però en tot cas aquesta segur, que s'ha tramès a la Fiscalia. I la Fiscalia aquests dubtes, si dubtes té, té la seva obligació d'investigar-los amb la profunditat que escaigui.

I li dic, com a cap de Govern i pel parentesc que m'uneix amb aquesta societat, sóc el primer interessat que la Fiscalia determini amb tota

independència i que es faci públic tot. Perquè em sembla que ens ho devem a tots plegats des d'un punt de vista de la famosa frase històrica, que no únicament ho hem de ser, ho hem d'aparentar. I jo penso que ho he demostrat dos vegades que ho sóc i no ho aparento, és que ho sóc, d'honest, per dir-ho així.

Ara bé, tot això es va judicialitzar. Jo li agraeixo que ho hagi portat al Consell General perquè així públicament jo també em puc expressar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic.

... a mi em sembla rellevant, perquè a ningú se li escapa que de la mateixa manera que hi ha tantes adjudicacions fetes i també legítimament de forma directa, entenc jo, evidentment, vull dir, el control s'ha de fer amb tota la seva magnitud, i evidentment, a ningú se l'enganya, i vostè ha tingut la deferència de no dir-ho, el parentesc que hi ha entre aquesta societat i el que ocupa avui el càrrec de cap de Govern.

I per tant, desitjo obertament, ho desitjo per la societat del meu germà, que no passa per bons moments, i no li agrada sortir a la palestra, i ho desitjo per la transparència que devem tots plegats a l'opinió pública, i per tant, li agraeixo també el to de la seva intervenció, i desitjo que la Fiscalia aclareixi dubtes el més de pressa possible.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa i Sr. Pere López després.

El Sr. Ferran Costa:

Agraeixo les seves paraules Sr. cap de Govern, també agraeixo la predisposició de la Sra. Descarrega de facilitar qualsevol altra informació que escaigui, òbviament.

La voluntat, li deia al començament de la pregunta, era justament la que vostè es referia. Penso que la classe política en general ja està prou malmesa i prou malvista perquè no siguem prou responsables des d'aquí la seu parlamentària de poder demostrar als ciutadans que les coses es fan ben fetes, i aquesta era una oportunitat, és una oportunitat clara perquè això sigui així. Irrellevant per nosaltres, és el fet dels parentescs que es puguin establir o no. És un país

petit, és la realitat que tenim i això és la situació que ens trobem. Jo em cenyia simplement a uns processos d'adjudicació, siguin els quin siguin que s'han de fer de manera cristal·lina sempre. I per tant, agraeixo també les seves paraules i no tinc cap repregunta per posar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No tenia intenció d'intervenir, però el cap de Govern ha dit alguna cosa que no és certa i crec que cal aclarir-ho. Vostè diu que ha enviat tota la documentació, -si no ho tinc mal apuntat-, el dia 9 de febrer de *motu* propi sense que ningú hagués fet cap demanda d'informació. El dia 1 de febrer els consellers del PS havíem fet una demanda d'informació. És veritat que Sindicatura per raons que entenc de calendari no va trametre la carta fins el dia 14 de febrer. Però vostè llegeix cada dia els diaris i varies vegades i fins l'última coma dels articles, per tant vostè era coneixedor que aquesta demanda d'informació estava en curs. Demanda d'informació que espero que m'arribi. És a dir, jo no em dono contestat per aquest enviament general que s'ha fet al conjunt dels consellers, que em sembla legítim. Jo he fet una demanda d'informació que entenc que vostè m'ha de contestar. Segurament l'últim dia a l'última hora com sempre fa el Govern, i si pot ser a les 5 de la tarda perquè Sindicatura no ens ho trameti fins l'endemà, però vostè té l'obligació de contestar-lo.

I després més enllà de consideracions jurídiques, jo crec que algunes de les coses que ha dit el Sr. Costa són prou significatives, però aquesta adjudicació de l'any 2018 -jo esperaré que arribi la demanda d'informació- fa una mica coses estranyes. Jo he parlat amb responsables de l'Administració, -perquè hem de recordar que és una adjudicació de més de 100.000 euros- jo he parlat amb responsables de l'Administració que em diuen que per més de 7.500 euros tot i havent-hi proveïdors preferents que seria molt discutible en aquest cas o adjudicacions recurrents, se'ls hi va fer concursos amb antelació sabent que el contracte vencerà a tal data...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Pere López:

...se'ls convoca.

Jo crec que aquest era un bon moment per demanar preus, per fer un concurs. Res no treu que si hi ha una empresa que té una situació avantatjosa o que la posiciona millor, serà l'empresa que guanyarà aquell concurs o serà l'empresa que si fa una demanda de preus guanyarà. Esperar que un contracte venci per adjudicar-ho amb una certa urgència i amb una certa celeritat, no és bo en aquest cas concret, no és una bona pràctica, perquè vostès ho fan tot sovint això, aprofitar certes circumstàncies, i estem parlant d'un import de diners que és molt elevat, i com deia abans, hi ha molts departaments que per petites compres, serveis de 8, 9 o 10.000 euros se'ls hi imposa una càrrega administrativa...

El Sr. síndic general:

Heu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Pere López:

... però tothom ha de tenir el mateix procediment d'adjudicació i de compres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, bé, vostè ha fet un gran exposat, però depèn si hi pot haver concurrència o no hi pot haver concurrència. Però en tot cas jo no hi entraré.

Però sí que li vull fer una matisació. Evidentment, en fa una, vostè rebrà aquesta informació, perquè a demés és que una cosa és que la voluntat del Govern d'Andorra, de tots, no de vostè, de tots els parlamentaris, i que puguin recollir tota la informació, em sembla que honora el cap de Govern que ho faci.

Però és que a més a més, vostè la documentació que demana és la documentació de l'última adjudicació, i en canvi nosaltres donem de totes les adjudicacions. No ens ha fet falta una demanda específica de l'última adjudicació, sinó que donem de totes i cada una de les adjudicacions, i prova està que fora d'aquesta documentació que és la mateixa que hem tramès a la Batllia, hi ha els dubtes que el Sr. Costa exposa. Per tant, més enllà d'això, és veritat que tenim de contestar-li, no sempre contestem a l'últim dia. Ho tindrà, i a més no hi ha cap motiu. Vostè ja

la té si vol oficialment, l'ha de tenir perquè ha fet una demanda específica, però jo afirmo que la documentació que entrega el Govern d'Andorra a tot l'arc parlamentari, va molt més enllà, inclosa la que demana vostè, però de totes les adjudicacions que fan referència a l'empresa SPAI, per una major transparència i per un millor control, que avui exerceix el Sr. Ferran Costa.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra, si voleu afegir...

Molt breument.

La Sra. Eva Descarrega:

Sí Sr. síndic, molt breument.

Únicament per precisar en aquesta Cambra que qualsevol adjudicació directa que aprova el Govern va acompanyada dels informes d'intervenció, que és el que fa el control de legalitat pel que fa a la Llei de contractació pública, i estan sotmeses al control del Tribunal de Comptes. Fins a dia d'avui no hem rebut cap incidència en relació a cap d'aquestes adjudicacions directes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Només un matís en això que diu la Sra. ministra.

Fins l'any 2017 es van demanar preus i es van contrastar preus. Per tant, l'any 2018 encara no ha estat auditat ni pel Tribunal de Comptes al respecte.

És a dir, l'any 2015 es va fer un concurs, i l'any 2016 i 2017 es van demanar preus. La primera vegada en què aquest procediment sigui el quin sigui de concurs o de banda de preus, no s'ha aplicat, ha sigut l'any 2018, que és quan jo demanava tota la informació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, passariem a la següent pregunta.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa al servei d'urgències de l'hospital.

Fou registrada amb el número 218 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018 del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les queixes del personal mèdic del servei d'urgències motivades per la manca de recursos del servei,

Vist que la manca de recursos ha generat unes condicions de treball poc òptimes per als professionals mèdics, d'infermeria i administratius, d'un servei tan important com el d'urgències,

Vist que la manca de personal prevista ha provocat una saturació del servei en determinats moments, generant malestar entre els usuaris que han patit la lentitud de servei,

Atès aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar el Govern els motius que han generat malestar entre el personal mèdic, d'infermeria i administratiu?

Pot informar el Govern quina és la solució proposada davant la problemàtica del servei d'urgències?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Referent a la primera pregunta que em fa, podia quedar contestada en la carta publicada en la premsa el passat 16 de gener en què el col·lectiu d'urgències expressava les causes del seu malestar ja que serien coincidents amb les del diagnòstic fet per la direcció del SAAS.

La preocupació dels professionals per la situació del servei d'urgències exposa una reclamació històrica no resolta del personal mèdic de comptar amb més efectius i per altra banda, apunta en les darreres renúncies del servei per haver fet front a jornades

laborals excessives que feien empitjorar la situació de manca de facultatius.

Per tant, ja contestant la segona pregunta que formula, quina és la solució per la problemàtica?

Doncs és obvi que passa bàsicament per reforçar la plantilla.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Molt se n'ha parlat aquests darrers dies del servei d'urgències i de les llargues cues o retards que han hagut de patir els usuaris d'aquest servei. Tampoc es pot obviar la pressió que han suportat els professionals mèdics i administratius que han hagut d'atendre a les persones que s'han vist obligades a adreçar-se a aquest servei, i s'han trobat un servei saturat amb deficiències greus.

Manquen facultatius i això està provocant una pèrdua de la qualitat del servei que reben o que rebem els usuaris i les explicacions per part del Ministeri de Sanitat en el seu moment, i fins ara han estat insuficients.

Segons s'ha explicat per part del ministeri, quan es fa pública la carta a la qual el ministre feia referència, faltaven per cobrir nou vacants de personal mèdic. Un fet que afegit al moment de màxim rendiment del servei d'urgències, dóna per resultat que en aquesta època hi hagi una saturació del servei.

Davant d'aquesta previsió previsible, si em permet el ministre, atès que el nombre de professionals necessaris és conegut, com també el fet que alliberes un moment de pics de feina del servei d'urgències, resulta que el problema ha estat de comunicació. Això és el que es va explicar els primers dies que va esclatar l'afer. Almenys això és el que es va plasmar als mitjans de comunicació.

Aquesta explicació Sr. ministre, permeti'm que li digui que no és gens acceptable. Jo penso que no s'ha dut una planificació correcta i per tant, les conseqüències han portat que es pateixi aquest col·lapse puntual, sí, però s'ha patit del servei d'urgències.

La comunicació no pot suplir les vacants necessàries ni reduir les hores extraordinàries que alguns metges han de realitzar per pal·liar la manca d'efectius, ni evitar les llargues cues d'un servei que hauria de

respondre com el seu nom diu, amb rapidesa i immediatesa.

La realitat és que a més del problema de manca d'efectius, és evident que hi ha un problema de gestió del servei, que els treballadors de l'àrea d'infermeria i personal mèdic d'urgències van manifestar públicament mitjançant el seu escrit, com vostè deia del passat 16 de gener.

De fet el problema ha comportat dimissions de professionals i és en part l'explicació de l'elevada rotació de personal mèdic del servei d'urgències, no la comunicació.

La necessitat de professionals al servei d'urgències ve de lluny, i malauradament encara no s'ha resolt, però quedarà tapada per la rebaixa de visites que experimentarà el servei passat l'hivern.

Els metges del servei no volen cobrar més, volen treballar millor, en unes condicions que els hi permetin donar el millor servei possible als usuaris, i tots sabem que aquest hivern a urgències s'han viscut episodis que no es poden acceptar, ni ens podem permetre com a país. Un episodi més del deteriorament de la gestió de la sanitat del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé com he dit, la solució passa per intentar normalitzar la plantilla, cosa que des de fa temps s'està duent a terme amb la màxima celeritat, amb una política de captació de professionals fins poder arribar a la plantilla de 28 posicions, que és el que requereix el servei.

Per fer més atractives aquestes places, ja fa temps que s'estan prenent les següents mesures:

Reconeixement de professionals que se'ls dóna la consideració de metges especialistes, per tant, major retribució salarial.

Donar opció a triar mòduls de 12 hores o 24 hores per tal de facilitar als professionals ja la difícil conciliació familiar que presenta treballar en aquest servei.

S'ha creat també un grup de treball, ja entrant en el tema de la comunicació, entre els dirigents i els treballadors, amb la participació de la direcció i els professionals per tal d'analitzar el model organitzatiu

i planificar millor el servei tenint en compte els facultatius en tot moment.

Tot això pot ajudar a millorar aquest clima laboral que és bàsic pel manteniment d'un bon servei.

S'ha modificat el decret d'acreditació perquè els professionals d'urgències no els hi calgui ser especialistes mentre puguin garantir una experiència mínima de cinc anys per tal de poder ser més accessible a més professionals aquestes places.

I finalment, em consta que la direcció està valorant i estudiant mesures que afecten a les posicions i estructura dels comandaments que en breu posaran en coneixement al consell de direcció.

Tot això està fent que ben aviat es cobreixin les places necessàries pel bon funcionament del servei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies al Sr. Àlvarez Marfany.

A mi el que em sorprèn Sr. ministre és que resulta que aquest problema esclata i tant des del ministeri com les explicacions que es donen des de la direcció, es com si no es conegués que hi hagués aquest problema. Els treballadors ho fan públic perquè la situació és insostenible i llavors a corre cuita posem en marxa una comissió per escoltar les propostes que els mateixos treballadors pensen que s'haurien d'implementar per poder solucionar la situació d'urgències.

Jo crec que si hi hagués una bona planificació, si s'estigués al cas de la situació que es podia donar a urgències, no hagués calgut esperar-se que els treballadors fessin públicament aquest malestar que no ajuda per res en la confiança que els usuaris poden tenir, -que l'han de tenir-, sobre els servei d'urgències. Però, és que clar, vull dir, si funcionem per reacció i no som prou actius i anticipem els problemes, la situació acaba produint doncs aquest malestar dels propis treballadors.

Vostè em parlava de què s'han de normalitzar les posicions del personal mèdic fins arribar a 29 contractacions, si ho he entès bé.

A data d'avui, quantes d'aquestes s'han fet?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el coneixement del problema és evident que fa temps que és coneix i fa temps que s'està actuant en la capacitat que poden i que els recursos humans estan disponibles diguem-ne en el mercat.

I referent a les posicions, a veure que les tinc per aquí apuntades, però se m'ha assegurat que abans de l'estiu estarien totes cobertes. De totes formes, aquesta informació s'ha referit en preguntes escrites i a veure, metges... 31 metges, 40 infermeres... Val.

Bé, li subministraré totes les gràfiques... totes les dades que tinc aquí i les mirarem amb calma, però, ja li dic en breu estaran cobertes... esperem que estiguin cobertes aquestes places.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo em pregunto doncs, i ho dic amb tot el respecte, de què serveixen aquestes sessions de control? perquè enviem les preguntes... Jo puc entendre aquestes respostes quan són preguntes urgents que s'entren vint-i-quatre hores abans i potser el ministre o la ministra, en el cas, no té el temps suficient. Però, és clar, venint d'escoltar les explicacions que se li han donat al conseller Ferran Costa i ara a mi mateix: preguntes previsibles, informació que al meu entendre se'ns hauria de facilitar, però... Bé, insistirem i ho demanarem per l'altra via.

Tant abans el ministre com en alguna ocasió s'havia parlat de les dificultats per contractar personal mèdic cosa que ens sobta perquè, per exemple, vam fer una reunió amb el Consell d'Administració de la CASS i mentre nosaltres o el Govern no troba personal mèdic per contractar, resulta que la CASS gairebé dia sí, dia també fa convenis per convencionar nous professionals, nous prestadors. Per tant, aquí h ha alguna cosa que no estem fent bé perquè si hi ha més prestadors que volen estar convencionats però en canvi al Servei d'urgències de l'hospital no es troben

professionals, és que potser hem de revisar les condicions que s'ofereixen.

En tot cas, jo he parlat abans també de dimissions dins del propi Departament del Servei d'urgències. Si em pot confirmar el ministre que ha estat així i quins han estat els motius?

Gràcies.

El Sr. Carles Àlvarez:

Val, moltes gràcies Sr. síndic.

La Sra. subsíndica general:

Perdó, un segon Sr. ministre. Gràcies.

Sí, si voleu contestar.

El Sr. Carles Àlvarez:

Moltes gràcies Sra. síndic...

(Se sent riure)

Sra. subsíndica.

Bé, miri he trobat les dades que buscava. I perdoni que no les sàpiga de memòria perquè tinc aquí una documentació àmplia.

El SAAS té previst incorporar les següents places efectives d'urgències: 2 places efectives al mes de març, 1 plaça i mitja efectiva al mes d'abril, 1 plaça efectiva més al mes de maig i 1 plaça al mes de juny. Per tal de completar la plantilla de 28 facultatius ens faltaria 1 plaça de 0,34, aquesta no sé com s'ha resolt però això és el que m'han posat aquí.

Per tant, això permetrà disminuir càrregues de treball, facilitar els esforços en els moments de més alta freqüentació, aconseguir una planificació més estable i una major previsió, i facilitar la formació continuada dels membres del servei.

Bé, això era referent a l'anterior pregunta.

A la que em posa ara... ja no recordo quina era...

Ah! Les dimissions, sí.

Sí, és veritat, hi ha hagut algunes baixes en el servei i, bé, això són decisions personals, algunes s'han reconduït, també cal dir-ho, i algunes persones que havien demanat el servei, vistes totes aquestes mesures que s'han pres tant que sigui en la modificació d'horaris, en la millora de retribució doncs, s'han recuperat algunes persones que havien abandonat els serveis anys o mesos enrere.

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna repregunta més...

Sí, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. subsíndica.

Gràcies per la informació Sr. ministre.

Segons hem pogut saber, una de les principals explicacions d'aquest dèficit de gestió dins del propi servei es pot atribuir a què la persona que ocupava aquest servei, el responsable del Servei del Departament d'urgències, tinc entès que se l'ha reubicat, se l'ha reubicat o se li han canviat les funcions i se li han donat de noves o diferents.

Lavors la pregunta seria: si és així, si s'ha reubicat o si se li han canviat les funcions al responsable del Servei d'urgències? I quines són les noves funcions que desenvolupa?

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Sr. ministre, si vol contestar.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, no és cert això. El cap d'urgències continua sent el mateix, el que passa és que en aquests moments per motius personals i totalment justificats no està actualment de forma momentània prestant serveis en el SAAS.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Alguna repregunta més...

El Sr. Jordi Gallardo:

Perdó Sra. subsíndica, és que no he entès l'última part que ha dit el ministre. Està en servei? És que no ho he entès.

La Sra. subsíndica general:

Sr. ministre, si vol tornar a contestar si us plau...

El Sr. Carles Àlvarez:

Sí, gràcies Sra. subsíndica.

Bé, li estic dient que el cap de serveis continua sent el mateix, el que passa que per motius personals i totalment justificats no està prestant actualment i de forma momentània els seus serveis dins del SAAS.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Alguna repregunta més...

Sr. Gallardo, endavant.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sra. subsíndica.

És que no havia entès l'última part de què no està prestant els serveis dins del SAAS. Entenc, per tant, que està de baixa... suposo, jo no li demanaré els motius. Però, la pregunta és: llavors, qui és el responsable actualment del Servei d'urgències? Si no és la persona que fins ara ocupava aquest servei, que jo tenia entès erròniament pel que m'està dient vostè que se l'havia apartat, cosa que potser tenia una explicació perquè si hi havia una manca de previsió, si hi havia problemes dins del Departament d'urgències, si hi havia un cert malestar per això es denuncia a la premsa, i resulta que no canviem res... A més a més, aquesta persona continua de moment tot i que no estigui pels motius que ha dit vostè, o no ha dit, però no hi és al SAAS, qui gestiona urgències?

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, en l'actualitat hi ha dos coordinadors en el Servei d'urgències: un d'ells està assumint per delegació aquesta tasca i amb la col·laboració estreta de la direcció assistencial que està donant suport a aquestes tasques de cap d'urgències.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Alguna repregunta més...

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, segurament la darrera Sra. subsíndica.

En el moment que es reincorpori, fins ara el responsable del Servei d'urgències, la intenció del

Govern és mantenir aquesta persona al capdavant del Servei d'urgències?

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Sí, contesta el Sr. ministre o el Sr. cap de Govern...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No, contestarà el ministre, però lligant una mica molt ràpidament.

Vostè en l'última intervenció que va fer aquí, que va qualificar el clima laboral que hi havia al SAAS amb els termes que va qualificar-ho i no vull tornar perquè em sembla que no seria preceptiu. És veritat que hi ha dos coordinadors, i no és menys veritat que jo com a cap de Govern els vaig anar a veure, i no és menys veritat que falten efectius i també som molt comprensius, i també... ho dic perquè hi ha moments també per tranquil·litzar la població andorrana, és urgències. I vaig trobar dos coordinadors i vaig parlar amb altra gent que vertaderament estan molt en línia amb la direcció per reconduir i ficar els mitjans necessaris.

Volia dir això perquè independentment del que es va dir i que legítimament el conseller general amb el debat, em sembla de pressupost va passar això, la situació del SAAS està actualment -dins d'urgències- dins de la normalitat, i dins de la normalitat amb sobreesforços que fan els metges. I també és veritat que hi ha gent que feia vint anys que estaven allà i que han agafat el camí d'exercir la seva professió més enllà de les nostres fronteres. I també és veritat que hi ha moltes dificultats per poder fer venir nous metges i especialistes al Servei d'urgències. I no és menys veritat que no únicament és a urgències sinó que molta d'aquesta gent s'han de desplaçar a urgències fora de l'hospital, no?

Però volia també, penso, dir davant de l'opinió pública el sentiment que vaig ressentir de normalitat dins de la pressió que hi ha. I ho volia dir alt i clar perquè estan molt en línia amb les mesures que no es faran del dia a l'endemà, pugui agafar o està agafant la direcció del SAAS.

I també li contestaré i evidentment era una contesta que havia de fer el ministre, però si em permet el ministre, el director actual quan es torni a reincorporar, la direcció del SAAS analitzarà si continuarà sent cap d'urgències, o no. A hores d'ara el ministre ho ha dit molt bé: continua sent el cap d'urgències, però totes les possibilitats estan obertes perquè s'ha instaurat una...

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí.

...un diàleg franc a favor d'optimitzar recursos però sobretot a favor d'acreditar un bon servei públic, entre tots i cadascun del personal d'urgències amb la direcció i buscant solucions, i buscant solucions dins d'una gran professionalitat dels facultatius que intervenen moltes vegades en moments molt delicats i amb molta urgència perquè...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Urgències és un lloc on hi ha evidentment molta pressió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

En un mitjà de comunicació... Bé, en varis mitjans de comunicació: un, el Diari d'Andorra. El 10 de febrer, parlava que justament el director d'urgències seria rellevat de la direcció d'urgències abans de l'estiu, perquè justament hi havia molts problemes i llavors s'havia de trobar una persona per substituir-lo. I era una afirmació: "Serà rellevat" -al Diari d'Andorra- llavors, això no és cert, Sr. ministre?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, caldrà esperar el que decideixi el consell de direcció que prendrà la decisió corresponent i aquesta decisió es prendrà després d'una reflexió serena tenint en compte quina posició, es podria aprofitar les qualitats i aptituds de l'actual cap d'urgències. I lamento dir-li que no estic en condicions de respondre a la pregunta que em fa fins

que no es concreti en el si del consell de direcció del SAAS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo interpreto que el Sr. cap de Govern m'ha respost a mitges, després entenc jo que ho deixava, doncs, a criteri de quan la persona es reincorpori i es valori.

Per tant el Govern em pot assegurar que aquesta persona no ha estat ja reubicada a dia d'avui? És això el que m'està assegurant avui el ministre i que no hi ha hagut un canvi en les condicions salarials a més a més?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

El Govern i el president del consell de direcció del SAAS que sóc jo mateix li confirma el que vostè està dient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Carine Montaner...

No hi ha pregunta...

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més repreguntes, passariem a la següent pregunta que seria la novena.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a la inversió estrangera formalitzada els anys 2015, 2016 i 2017 i els nous assalariats d'aquestes empreses.

Fou registrada amb el número 219 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018, del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que recentment el ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació, Sr. Gilbert Saboya, va informar en la presentació del balanç d'indicadors de l'any passat que la xifra d'inversió estrangera formalitzada el 2017 seria "lleugerament per sota" la del 2016.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern de la xifra total d'inversió estrangera formalitzada els anys 2015, 2016 i 2017? Quants nous llocs de treball en total van crear aquestes empreses, en el seu any de creació, el 2015, el 2016 i el 2017 respectivament?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com recordava bé el conseller Costa, recentment vam fer una roda de premsa on avançàvem el conjunt d'indicadors del balanç del 2017. En aquell moment, doncs, disposàvem de les dades de 31 d'octubre referents a inversió estrangera, i per tant, especialment amb la formalització, ja que la formalització té un decalatge més o menys d'uns dos mesos a partir del moment en què ha estat autoritzada i, per tant, per això ens anem a febrer, i més o menys en aquestes dates som capaços de donar les dades tancades de formalització.

I si em permet, doncs, i molt ràpidament li diré els imports d'autoritzacions, autoritzades i formalitzades, dels exercicis dels últims 4 anys. N'hi haurà un de més del que em demana, però segurament serà útil.

Quant a nombre d'autoritzacions concedides: al 2014: 655; 2015: 695; 2016: 781; i 2017: a tancament, 760.

Per uns imports d'autoritzats de: 106 milions, ho arrodoneixo als milions, Sr. Costa, 106 milions pel 2014; 103 milions pel 2015; 143 milions pel 2016; i 123 milions pel 2017. Això eren autoritzades, que

sempre és una mostra de les intencions dels inversors.

I formalitzades, que vol dir que han passat també pel tràmit de notari, la qual cosa com ja dic sempre té un cert decalatge temporal: 2014 eren 546; 2015 eren 572; 2016, 630; 2017, 610.

I amb uns imports de 50 milions pel 2014; 96 milions pel 2015; 98 milions pel 2016; i finalment 83 milions (82,5) pel 2017.

Per tant, aquestes són les dades que em demanava.

Quant als llocs de treball creats, les dades del 2017 encara no les tenim, perquè s'han de creuar amb la CASS i, per tant, exigeixen, doncs, probablement, algunes setmanes més, les tindrem de seguida i de seguida que les tingui, no dubti que les hi faré seguir, com al conjunt de grups de la Cambra. Però si vol li puc donar les dades de 2014, 2015, 2016 i 2017. Perquè les dades del 2013, com vostè pot imaginar, doncs, són poc rellevants: al 2014 eren 373 llocs de treball creats; al 2015, 498; al 2016, 562.

Per més senyes, si afegíssim 2012 i 2013 ens aniríem a 1.594 llocs de treball creats. Li he de puntualitzar que no li puc assegurar, perquè ara al llegir la pregunta i quan l'ha dit, no m'havia fixat si són de creació d'aquell mateix any quan van muntar l'empresa. Jo crec que aquí segurament tinc dades des que l'empresa ha nascut fins ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Moltes gràcies Sr. Saboya per contestar amb profusió de detalls. És el que esperava la pregunta que li formulava. Per tant, a l'avança vagi per agraït per la informació que ens acaba de traslladar.

Li he de dir, però que, penso, a criteri meu, que aquestes dades no són pas afalagadores, i dubto que vostès mateixos en puguin estar massa contents d'entrada. Sobretot perquè aquesta obertura a la inversió estrangera va ser un dels pals de paller de la seva acció de Govern, i vostès van sempre enarborar la bandera de la inversió estrangera com un dels estàndards de les seves polítiques.

I vistos els resultats, veiem que amb les dades que vostè ens proporciona ara mateix, vàrem tocar sostre l'any 2016 i sembla, doncs, que anem enrere respecte al volum d'inversió estrangera que som capaços d'atreure cap al nostre país.

Per tant, aquesta aposta del Govern que es va fer per la inversió estrangera queda clar, ja ho veiem amb fets, amb les dades que vostè ens presenta, que s'ha fet de manera desigual i de manera poc decidida. El balanç és pobre. El balanç deixa molt que desitjar. Si haguéssim de posar nota ens quedariem, no sé si ni amb l'aprovat justet. Siguem-ne condescendents. No ha generat els resultats esperats, està clar, ni amb un impacte directe a l'economia, no s'ha notat aquest impacte directe a l'economia, ni en els llocs de treball creats. Perquè vostès, i també feia referència en aquesta presentació que va fer mesos enrere, parlaven que seria equiparable aproximadament aquest volum d'inversió formalitzada a un 3% del Producte Interior Brut. Llavors també podríem establir correlacions amb la qualitat d'aquesta inversió estrangera i la capacitat de crear llocs de treball. Doncs, si féssim una correlació també d'aquest 3% en el volum total d'assalariats, veiem que ens quedem molt, molt, molt ensota, molt per darrera del que hauria de ser la mitjana del que són capaces de crear les empreses que tenim actualment al país. Perquè aquests 562 llocs de treball al 2016, representarien poc més d'1% de tota la massa salarial al nostre país.

Amb la qual cosa, no hi ha aquesta correlació, per tant, s'està demostrant que el volum d'inversió estrangera és el que és, però que a més a més no és una inversió estrangera de qualitat, una inversió estrangera que ens aportí decididament uns resultats esperats en el nostre teixit productiu i els llocs de treball que es generen, que òbviament se'n generen, només faltaria, deixen molt d'establir-se i estan molt lluny de la mitjana del que generen a les nostres empreses actualment al país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, miri aquí hi ha consellers que són previsibles, vostè ho és menys. La qual és un plaer, perquè almenys dóna una mica d'emoció a les preguntes.

Jo em pensava que com a bon lingüístic em diria si pensava que lleugerament si 16 milions era lleuger, i jo havia preparat 19, segurament era sensiblement més baix, ja ho admeto.

I tenia pensat de dir-li: i vostè com jutjaria més 154%? Tampoc podríem dir extraordinari.

El que vull dir amb això és que les formalitzacions triguen sempre un parell de mesos a fer-se. Si vol li dono les dades de gener i febrer del que són autoritzacions d'aquest any. Autoritzacions, no són formalitzacions, però jo crec que és bo.

Ho dic perquè després jo crec que s'han de veure les coses amb tendència. D'aquí ve la intervenció.

L'any passat gener i febrer del 2017 portàvem acumulats 13,7 milions d'euros de noves autoritzacions.

Gener i febrer d'aquest any portem 34,6 milions d'euros, són 20 milions d'euros més.

Amb això què vull dir? Jo crec que hem de fer la tendència d'aquests darrers quatre anys, i si em permet, jo voldria que el 2017 estiguéssim per sobre del 2016 i que això continués sempre pujant. Però si vol que li digui la veritat i li dic sincerament, amb totes les prevencions i cura que jo sempre he tingut de dir que estem parlant d'inversió autoritzada i formalitzada, i que fins que no tinguem les dades de dipòsit de comptes digitalitzades i que veiem realment després el que han dit, si realment igual n'han fet més o no n'han fet més, jo crec que hem d'agafar una prevenció. Però si ho agafem com a indicador de la voluntat d'invertir, un 3,8% d'equivalent del PIB el 2015, un 3,8% d'equivalent del PIB el 2016, i un 3,1% d'equivalent del PIB el 2017, que és el que tocaria aquest any, no em sembla, francament, una lectura negativa. No m'ho sembla.

De la mateixa manera que li diré que pels llocs de treball el que s'ha creat des del 2012, que era el punt més baix, que estàvem a uns 34.100 i escaig llocs de treball. On estem ara, que hem acabat l'any amb uns 37.700 arrodonint, ha pujat un 10% la massa de número d'assalariats...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...l'equivalent dels 1594 llocs de treball, seria un 4% acumulat. Per tant, 4 de cada 10 llocs de treball que s'han creat haurien vingut de la inversió estrangera.

Em sembla que és notable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Saboya.

La lingüística i la matemàtica no conjuguen massa bé, això és cert, li he de reconèixer.

També és cert que òbviament les estadístiques sempre es poden fer d'aquella lectura que a un millor li convingui. Segurament la lectura que vostè n'està fent i la lectura que n'estic fent jo, doncs en aquest cas potser no són diametralment oposades però sí que difereixen ostensiblement.

Sigui com sigui, aquesta voluntat d'invertir que vostè parla, a mi és un d'aquests conceptes econòmics i perdoni la ignorància perquè no sóc pas economista, que se'm fan difícils d'entendre perquè vostès sempre han insistit molt en aquest concepte d'inversió estrangera formalitzada. Però és un concepte una mica extracte, és una mica gairebé una entelèquia difícil de digerir perquè vostè ara ha explicat que això, estem parlant d'aquesta voluntat d'invertir, però seria potser més assenyat parlar de la inversió real que s'acaba produint.

En aquest sentit li pregunto per això, per poder aclarir aquest concepte. Tenen aquests indicadors de quina és la inversió real que s'acaba portant a terme i que difereix d'aquesta voluntat d'invertir que s'indica en la inversió estrangera formalitzada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí miri Sr. Costa, la definició de les autoritzacions concedides, del volum autoritzat que són aquells 122 milions que per tant, estaria per sobre del 2014 i 2015 i per sota del 2016, són aquells imports que els sol·licitants de la inversió estrangera declaren voler portar a terme en el seu projecte. I els formalitzats són tots aquells que han anat al notari després per fer real l'empresa i que per tant l'empresa s'ha posat en funcionament. Però la dada que li estic dient és aquella que ells declaren que faran efectiu durant això.

Per això li he dit sempre que ho hem d'agafar amb precaució. Jo crec que valorant-ho, -intentaré ser honest-, entre un 3 i un 4% d'equivalència del PIB d'inversions que la gent declara que vol fer, doncs em sembla raonable, sobretot si arribem a mantenir al voltant d'aquest 3, 4% durant 3, 4 anys consecutius. Donat que estem també, 2013

probablement era un 2% però convindrà amb mi que era un moment molt poc madur encara d'obertura. Per tant, jo crec que té un cert valor.

També li he dit que la prevenció que faig és que el que hauríem de poder tenir és que totes aquelles dades que s'han posat en el dipòsit de comptes, i que reflecteixen la inversió real que aquestes companyies o les altres hagin pogut fer durant els diferents anys, ens donaran un millor indicador. Avui en dia estem treballant en poder recuperar les dades de dipòsit de comptes de 2014, que és el dipòsit de comptes que ja està digitalitzat. I si no m'equivoico, ja em corregirà la secretària d'Estat de Comerç quan arribaré al despatx, 2015 també s'està acabant el procés de digitalització i per tant, durant aquest any, jo crec que és raonable pensar que serem capaços de creuar les dades entre dipòsit de comptes i els registres, que he de reconèixer que són manuals perquè...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...encara una mica més precària des del punt de vista d'automatització, serem capaços de tenir aquestes. El primer interessat en saber aquestes perquè evidentment l'obertura econòmica, continuo pensant que és una aposta i en això jo crec que coincidirem amb vosaltres perquè en el vostre temps, liberals i altres partits doncs, o altres persones que heu estat vinculades ja havíeu "apretat" pel fet de l'obertura estrangera. No com d'altres que no van votar la llei. En aquest parlament encara tenim presència de dos grups descendits que en el seu moment no van votar la llei d'inversió estrangera, i per tant es devien sentir molt poc participants d'aquesta propietat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. ministre per les explicacions i gràcies Sr. síndic també.

Coincideixo amb vostè que aquest creuament de dades penso que ens permetrà donar una imatge de la realitat, una fotografia de la realitat molt més acurada, i una mica no només estarem parlant d'intencions sinó que estarem parlant de fets. La qual cosa també el convido a compartir aquestes

dades tant bon punt estiguin processades i analitzades perquè serà interessant veure realment quina és la tendència.

En aquest sentit, donar-li tot el suport pel que fa a l'obertura de la inversió estrangera pensem que és clau pel nostre país, per diversificar l'economia. Justament també un dels pals de paller, vostès parlaven de diversificar l'economia i diversificar-la en aquells sectors que podien proporcionar un alt valor afegit, i que a priori sembla que no estigui sent el cas. Aquesta és una mica la nostra preocupació i per tant, la meva darrera pregunta a priori seria justament aquesta: quines altres accions pensem implementar per continuar podent impulsar de manera decidida la inversió estrangera al nostre país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Un últim exemple amb el que dèiem abans.

Cap dels postulants en el nou concurs de casino per exemple, no reflexa en la seva demanda d'inversió estrangera els valors que després ha posat en el concurs. Per agafar un exemple, els que proposen més de 100 milions d'inversió no estan dins d'aquesta estadística. Per tant, per això dic que després haurem de veure realment. Aquest és un exemple molt emblemàtic.

Des del punt de vista de promoció del que és la inversió estrangera, jo crec que una cosa que sí que hem de realitzar i que va molt en la línia de la creació del punt empresa que es farà efectiva a l'abril, maig d'aquest any, és aquesta idea de poder millorar tot el que és l'acompanyament però sobretot el seguiment. I vaig justament en això que parlàvem ara.

La nostra idea és que qualsevol persona que s'apropi a l'Administració des del punt de vista d'ajuda a l'empresa, tingui un interlocutor únic em aquesta administració, i que sigui l'encarregat d'acompanyar-lo en tot aquell itinerari que ha de tenir amb l'Administració, de manera que hi hagi un molt bon coneixement del negoci d'aquest empresari per part de l'Administració. Una mica l'estil del que es fa en segmentacions de clientela, amb negocis de serveis com l'hoteleria, com el bancari per exemple que probablement seria un bon exemple.

Això ens permetrà un element important i que fa part del pla d'accions de l'ADI i de la seva nova directora, Judit Hidalgo, que hi ha posat especialment èmfasi, que és amb tenir aquesta capacitat de seguiment dels negocis que han vingut. Perquè vostè parlava abans de la qualitat d'aquells negocis que ens han vingut, hi ha exemples de qualitat en aquests negocis. Hem d'entendre què ha fet que aquest negoci realment es regeix aquí, i que és el que aquests empresaris han vist i han trobat com a realitat per fer que aquest exemple d'èxit el poguéssim anar a posar com a exemple a fora. Els casos d'EVERIS de la setmana passada...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...els casos de Nice Fruit, els casos de Dermandtek, els casos de Vallmedic Vision, etc. Però jo crec que ens ha faltat, i ho dic de veritat, jo crec que ens hem esmerçat molts esforços amb propiciar les condicions bones, però jo crec que ens falta seguiment i des d'aquest punt de vista aquesta és una de les accions claus per aquest any, i que és una de les prioritàries per l'ADI.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera repregunta, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

No volia fer més preguntes, però em sembla que el Sr. ministre estava explicant moltes accions molt interessants de conèixer, i per tant li demanaria això: quines altres accions més enllà de fer aquest seguiment que està dient, si pot continuar aquesta exposició?

Gràcies Sr. ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, aniré amb dos.

Evidentment els esforços que es fan en tot el que són els clústers que vostè ja coneix, perquè en el clúster

d'educació vostè hi juga un rol rellevant. Per cert, tres iniciatives d'inversió estrangera en el clúster d'educació: Grup Alma, Grup Nace i ara el nou projecte a la Comella. La qual cosa jo crec que és una bona notícia.

En el clúster de salut hi ha una partida pressupostària, em sembla que són 115.000 euros que van a continuar aquest esforç i espero que amb el lema de primer fer i després comunicar, siguem capaços de fer projectes aquest any i que llavors els puguem comunicar de forma que ja estiguin realitzats. Jo crec que allà hi ha bones possibilitats per treure algun projecte important durant aquest any 2018.

I després en el tema d'emprenedoria jo crec que aquí també Andorra costa de muntar un ecosistema. Jo crec que hi ha una excel·lent publicació que s'ha fet recentment per part de la Cambra de Comerç i de la firma Immenses Low, jo crec que aquesta, els primers acords que han signat amb Business France i especialment amb Barcelona Tech City, amb la notícia de què ja hi ha una primera empresa andorrana que aquesta setmana ja es beneficia de la nostra presència a dins de Barcelona Tech City a fi de poder donar sortida a aquests projectes empresarials que són més amb la part de naixement. No és tant acollir projectes empresarials que ja són madurs o d'empresaris madurs sinó també de propiciar que els empresaris aquí trobin a fora possibilitats.

Aquest mateix acord amb Barcelona Tech City també preveu que iniciatives que estan dins de l'accelerador o de la incubadora a Barcelona Tech City, els seus responsables ens ajudin en aquells que requereixen condicions com pot ser la pràctica d'esports, alçada, etc., condicions que nosaltres puguem oferir i que puguin venir aquí encara que sigui temporalment a exercir aquesta iniciativa. Per tant, jo crec que alguns projectes concrets d'emprenedoria, aquestes línies pressupostàries que mantenim, el seguiment és molt important, i en tot cas, sé que d'aquí unes setmanes ens veurem a la Comissió d'Economia amb una visita al nou espai d'innovació, allà està previst probablement que puguem fer una mica més explícit el conjunt de mesures que també des de l'ADI s'impulsaran.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la següent pregunta.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo

Fernàndez, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a les condicions de treball dels agents del cos de Duanes.

Fou registrada amb el número 220 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018, del 5 de març.

Teniu la paraula.

Perdó, exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les reiterades demandes per part dels representants dels treballadors del Cos de Duanes del Ministeri de Finances, alertant de les condicions de les instal·lacions, de la manca d'efectius humans i de mitjans tècnics del departament de fronteres;

Vist que les reclamacions en alguns casos es remunten al mes de maig del 2015;

Atès que la manca de solucions per part del Govern i la seva passivitat, estan provocant que els agents de Duana no puguin desenvolupar la seva feina en les millors condicions possibles, situació que repercuteix també envers el servei que aquest departament dona als usuaris.

Atès aquests antecedents, es pregunta: pot informar el Govern si és coneixedor de la problemàtica existent al Departament de Duana, concretament al Departament de Fronteres? Pot detallar el Govern, en el cas que sigui coneixedor de l'existència de problemes, en què consisteixen i com pensa solucionar-los?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la seva primera pregunta Sr. Gallardo, efectivament el Govern és coneixedor doncs d'alguns dels aspectes que preocupen als treballadors, als agents de Duana i de manera més concreta als agents que exerceixen les seves tasques en el Servei de frontera, en el Departament de fronteres. N'és coneixedor bàsicament per dues raons: d'una banda, perquè algunes de les tensions especialment pel que fa a la manca d'efectius doncs s'han produït fruit de la gestió del personal que s'ha

anat duent a terme els darrers anys en un procés molt canviant del Departament de tributs i fronteres amb la creació de la nova Agència Tributària, per tant, per un criteri de prudència bàsicament el que es va optar és per tenir una política de contractacions molt conservadora. Primer, acabar de dimensionar què necessitaria l'Agència tributària per després un cop això dimensionat veure realment si calien més efectius o senzillament una redistribució. Avui en dia això ja es té ben dimensionat i per tant, ja es començaran a fer noves contractacions; i d'altra banda, i amb més detall, perquè del propi diàleg amb els treballadors de duana doncs ells ens han anat trametent aquestes inquietuds, i per no anar més lluny, el darrer 14 de febrer va haver-hi una reunió de la direcció de la duana, de la direcció del Departament de tributs i fronteres, amb els representants dels sindicats de treballadors de duana on es va poder analitzar cada un dels temes que a ells els inquieta amb un exercici, em sembla, d'absoluta normalitat.

Podríem centrar bàsicament les preocupacions dels treballadors o dels funcionaris de duana en tres qüestions, bàsicament tres: d'una banda, la poca efectivitat o els resultats minsos, al seu entendre, que ha donat la implantació del programari Viator i, per tant, una expectativa que ells tenien d'automatitzar moltes de les tasques amb l'entrada de dades, per exemple, o amb la relació amb els ciutadans que utilitzen el Servei de duana doncs que no s'ha vist totalment complerta. D'altra banda, la preocupació també per la falta d'efectius a la que li feia referència. I una tercera qüestió que ells posen de relleu també és la qüestió puntual del mal estat de les instal·lacions en el punt fronterer, més concretament de les cabines on atenen el pas de vehicles en el punt fronterer.

Les tres qüestions han estat tractades, a les tres qüestions se'ls hi està posant solució. De fet, es recullen en el propi pressupost del 2018, solució o intents de solució en cada una de les tres qüestions i, per tant, entenem que som coneixedors de la situació i que tenim enfocades aquestes solucions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic i gràcies al Sr. ministre.

De fet, ja ho ha dit vostè, són unes reivindicacions o reclamacions que manifesta el sindicat de

treballadors del Cos de Duana, centrades bàsicament en aquests tres aspectes que vostè explicava sobretot perquè fa difícil que pugui assumir els reptes i les obligacions com a treballadors públics i com a cos especial que és el Cos de Duana, doncs la complexitat que cada vegada que assumeix la seva feina. Un dels principals problemes vostè ja ho ha dit, el programa Viator, que o no acaba de funcionar, o està obsolet però que obliga a què els agents de Duana hagin d'assumir un seguit de tasques administratives que els impedeix dur a terme aquell control i aquell seguiment que podrien o haurien de fer si aquest programa funcionés bé.

Estem parlant, per exemple, que els treballadors han de copiar declaracions només pel fet de què aquest programa no digitalitza els documents i això genera, doncs retards en el servei i a més a més una acumulació important de declaracions si tenim en compte que de mitjana, segons em van explicar i potser el ministre em corregirà, podríem estar parlant de 1.500 declaracions gairebé diàries, no?

Reflexió: estem evolucionant o volem anar cap a l'administració digital o l'e-administració, i en canvi aquest departament s'han de dedicar a entrar manualment totes aquestes declaracions perquè no són capaços de tenir un programari realment que doni resposta a aquesta necessitat.

A banda d'aquestes dificultats del programa Viator que impedeix dur a terme tasques de control, doncs el mal estat de les instal·lacions, -vostè també ho ha comentat-, situacions o instal·lacions que en alguns casos tenen filtracions d'aigua, instal·lacions poc hermètiques pel que sobretot són moments de l'any que és complicat passar-hi moltes hores, fins i tot problemes de corrent. Estarem d'acord, doncs, que no és la millor situació o la millor condició que es tracta de garantir que els treballadors públics puguin dur a terme la seva feina. Sobretot em preocupa perquè en molts casos la frontera, el punt fronterer, és la primera imatge que té la gent que arriba a Andorra, per tant jo penso que aquí hem de ser curosos i hem de fer un esforç perquè realment les instal·lacions no només pels treballadors sinó també per la gent que arriba al país se n'adoni que són unes instal·lacions dignes i que arriben a un país en bones condicions i que els rep bé. I hem de veure... -i així ho van explicar els treballadors- que en alguns casos hem vist imatges de casetes amb diaris per evitar les filtracions del sòl i situacions d'aquestes que jo penso que a ningú li agrada i que s'han d'evitar.

I finalment, vostè també ha fet esment i de fet és una de les reivindicacions d'aquesta demanda de planificació pel que fa a la previsió de recursos humans que s'hauria de destinar al departament. A la vista doncs, d'aquest canvi de plantejament o del

rol que ha passat a tenir el Departament de Duanes amb la inclusió del Departament de Tributs però, tenint en compte que la mitjana d'edat dins de l'equip de treballadors és una mitjana d'edat alta, doncs, es preveu que puguin haver-hi jubilacions en un mig termini i per tant la preocupació de què això se'ls pugui explicar i es pugui anar avançant.

Però, és veritat que tot això o gran part d'aquestes situacions vénen ja des del 2015. Al 2015 ja s'han anat anunciant. Vostè m'explica avui i li agraeixo, i em consta que també en moments anteriors també recollien partides per resoldre problemes com aquest en pressupostos anteriors, però la preocupació és que en alguns casos, en pressupostos anteriors malgrat haver-hi la partida no s'ha acabat de fer la inversió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, crec que tenim ben emmarcat l'àmbit de la preocupació i coincidim, per tant, entenc que estem parlant exactament del mateix i poc puc afegir a les reflexions que vostè feia que de manera genèrica puc compartir. Evidentment cada una d'elles doncs, requereix d'accions diferents.

Si em permet per entrar una mica més al detall, efectivament el programari Viator doncs té encara aspectes a millorar, això no vol dir que no s'hagi fet o no s'hagin aportat millores els darrers anys. De fet: al 2016 es va executar una inversió de 80.000 euros destinada a millores en el programari; al 2017 una partida també de 100.000 euros destinada a millores en el programari que han tingut efecte però, evidentment queden coses per fer i de fet, el pressupost del 2018 encara preveu una altra partida de 73.000 euros per anar adaptant el programari a les noves necessitats.

Hem de tenir en compte que les necessitats i els serveis que presta la Duana, com molt bé vostè deia, han anat evolucionant i en alguns aspectes sortosament diria que s'han incrementat notablement. La pròpia evolució de l'oferta econòmica del país així ho ha fet, per exemple, està creixent de manera molt significativa tots els processos d'exportació, i en gran part pel desenvolupament d'algunes empreses en l'àmbit del comerç online que venen des d'Andorra i que han d'exportar els seus productes.

Això ha multiplicat de manera molt significativa, doncs, el nombre de...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

... el nombre de documents que s'han d'evacuar. I per tant, en aquest sentit, aquests 73.000 euros que li deia que estan previstos en el pressupost aquest any, aniran molt enfocats tant a la millora de tot el que és la documentació pel trànsit online, com també a millores destinades explícitament a reduir el nombre de documents que s'hagin d'entrar manualment per part dels agents, i que, ja no és que reduir-los sinó que els puguin entrar directament els operadors, ja siguin els operadors directament o ja siguin les agències de duana.

Per una propera resposta em referiré a altres qüestions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, cenyiré la pregunta justament a aquesta part que ara deia el ministre sobre el programa Viator i aquesta impossibilitat de moment que es puguin digitalitzar part dels tràmits.

De fet, una de les coses que em va sorprendre, si ho vaig entendre bé, doncs, és que pel fet que no es pot digitalitzar, el Govern ha de contractar una empresa perquè vetlli o perquè custodiï tota la documentació físicament, pel fet, justament, que aquest programa no pot permetre la digitalització.

Llavors la meua pregunta és si és així, si s'ha de contractar? I en el cas que sigui així, doncs, quin és l'import i si aquesta partida que preveu el pressupost, que ja permetrà la digitalització, solucionarà aquest problema?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

L'obligació de custodiar i mantenir la documentació de duana està referida per llei, i és per un període determinat. De fet, ara sincerament no voldria cometre un error, no sóc capaç de memòria de dir-li si s'ha de guardar un mínim de tres anys o cinc anys. Una d'aquestes dues xifres, però ara de memòria no sóc capaç de dir-li i, per tant, amb independència que estiguessin digitalitzats o no els documents, cal mantenir els documents físics per la naturalesa de la feina que fa la duana durant aquest període. Passat aquest període, evidentment, el que s'intenta és tenir-ho tot digitalitzat, i es procedeix a la destrucció dels documents físics, perquè sinó tindríem senzillament una impossibilitat d'arxiu i un cost massa elevat de guardar-ho i no tindria cap sentit.

Per tant, entenc que no vindrà per aquesta via la disminució del cost, sinó que vindrà per la via de fer més eficient el treball dels nostres agents de duana, en el sentit que hagin de perdre temps en tasques manuals, que hauríem d'intentar que es poguessin fer de manera digital.

No tinc aquesta dada, sincerament no sabia o no se m'havia acudit que poguéssim anar o derivar cap aquí. Si vol saber el cost que pot tenir l'empresa que s'ocupi del tema dels arxius, doncs, li faré arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

I gràcies al ministre.

Una altra de les preguntes que volia aprofitar, doncs, per fer, és: hem vist que pel que fa a la part d'instal·lacions que correspon a Espanya o que és propietat d'Espanya, sí que s'ha aprofitat per fer una inversió amb el que són les casetes, i per adaptar i modernitzar, entenc jo, i fins i tot posar-les d'acord amb el que la normativa exigeix ara.

La meua pregunta és si no hagués estat potser interessant d'aprofitar que al mateix moment que ho feia Espanya ho podia fer Andorra, doncs, així haguéssim, potser fins i tot, haver fet un projecte conjunt. Però en tot cas, quina previsió té el Govern de calendari pel que fa a les actuacions a la part de les casetes o de les instal·lacions andorranes?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, està previst. De fet en el pressupost del 2018 hi ha una partida de 100.000 euros per procedir a la reforma, a la millora d'instal·lacions de les casetes de control del punt fronterer. I per tant, està previst per aquest exercici 2018. I insisteixo, en el pressupost trobarà la partida de 100.000 euros concretament destinada a aquest efecte dins de la planificació, doncs, que es va dur a terme coordinadament amb el Ministeri d'Ordenament del Territori.

Efectivament, sobre el paper podria semblar que es podia haver abordat aquesta millora al mateix temps que ho feia Espanya, però els ritmes pressupostaris, els projectes d'un costat i l'altre de la frontera, doncs, són diferents. I en aquest cas, doncs, el Govern espanyol va optar o els responsables de la duana espanyola van optar per dur a terme aquestes millores, i nosaltres en aquell moment no teníem una partida destinada en aquesta qüestió.

Però en tot cas, insisteixo, aquesta reforma es produirà durant aquest any 2018. Està ja aprovada en el pressupost que vam aprovar ara farà una setmana. I per tant, entenc que podrem procedir a satisfer, però ja no només...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... perquè són reclamacions dels duaners, sinó perquè el sentit comú fa que s'han d'anar adaptant unes instal·lacions que s'han quedat antiquades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Faré la darrera pregunta. Doncs, em felicito que durant aquest 2018 es pugui fer aquesta inversió necessària tant pel personal, com he dit abans,

també, doncs, per la imatge que puguem donar als nostres visitants.

Una darrera pregunta al ministre relacionada amb aquesta planificació de recursos humans. Segons m'explicaven els treballadors del sindicat, doncs, estaria fixada la necessitat en 42 persones i actualment estan en 32. Llavors si és així, quina previsió o quina és la planificació que s'ha fet des del ministeri per anar, doncs, dotant dels recursos humans necessaris perquè es puguin fer les feines i les tasques que se'ls hi està encomanant?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament avui en dia el Servei de duana està per sota de les necessitats que tenim identificades. Això com li deia, obeeix a tot un procés que s'inicia l'any 2011-2012, i que donem per conclòs, com també molt bé indicava vostè l'any 2015, era la creació de tota l'Agència tributària pel que fa assumir totes les tasques vinculades al nou marc fiscal.

En aquell moment se'ns feia complex dimensionar quines necessitats hi hauria. Es va optar per demanar un esforç que, a més a més, vull agrair públicament, no és la primera vegada que ho faig, doncs, als treballadors de duana que se'ls va desplaçar dels serveis fronterers a serveis de gestió tributària, a serveis del Departament antifrau, a altres qüestions, doncs, que no permeten la seva presència en els punts fronterers. Un cop tenim ja dimensionada l'Agència Tributària, doncs, s'ha procedit en primera instància, és el que s'ha fet el 2015 i 2016, és a tornar part dels efectius que havien sigut desplaçats des del Servei de Fronteres cap un altre cop a aquest servei un cop han prestat durant un temps els seus serveis en el Servei Tributari, en el Departament de gestió tributària.

Fet això, com que alguns dels que van ser desplaçats del Servei de fronteres al Servei de gestió tributària s'han quedat en el Servei de gestió tributària, ara cal redotar en aquella part que encara no està suficientment...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

...dotada en el Servei de fronteres.

Per aquest any 2015, el pressupost de noves contractacions preveu que sortiran 5 places totes elles destinades al departament de fronteres. I en principi està previst que pel 2019 es faci també contractació amb la mateixa dimensió.

Entenem que d'aquesta manera ja estarem en el nivell d'efectius necessaris en el Servei de fronteres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, doncs, abans de passar a la següent pregunta, suspenem la sessió durant dues hores.

Se suspèn la sessió.

(Són les 13.35h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 15.35h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la següent pregunta, la pregunta número 11.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a la possible instal·lació al Principat d'una delegació de l'Institut Baselga.

Fou registrada amb el número 221 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018 del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que han aparegut darrerament als mitjans informacions contradictòries respecte el projecte de l'Institut Baselga perquè obri un complex per tractar el càncer dins de l'hospital.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern en quina situació es troba en aquests moments aquest projecte?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Costa, li dic sincerament, d'una certa manera li agraeixo i molt que faci aquesta pregunta perquè coneixent-lo vostè, va amb l'objectiu de ressituar, i la seva pregunta així ho formula, com està tot plegat. I a més li agraeixo que ho faci en general i que no digui únicament de l'Institut Baselga sinó una cosa molt més important que és el tractament de malalts que requereixen tractaments oncològics.

Abans de tot també li he de dir que, i em sembla que és bo de què es digui, que hi havia una mancança des d'un punt de vista que no hi havia ni un oncòleg a l'hospital i que no fa pas gaire temps hem incorporat un oncòleg de forma permanent a la cartera de serveis de l'hospital, i això també ha permès, és un pas més, millorar la situació dels malalts i de les seves famílies que malauradament pateixen aquesta malaltia que moltes vegades és més que greu.

Aquesta millora demostra una primera aproximació, penso jo, a la malaltia i el seu tractament que s'alinea amb la necessitat d'augmentar la coordinació i la integració que cobreix tot el procés de patologia.

Pel que fa als contactes establerts amb l'Institut Oncològic Baselga, cal destacar que era i és encara avui una excel·lent notícia que en el seu moment es firmés un memoràndum d'entesa amb aquesta entitat, que és una entitat, vostè ho sap d'altíssim prestigi per explorar quines possibilitats d'entesa i col·laboració hi poden haver en un futur aquí a Andorra.

Ara bé, des de Govern estem treballant per poder ubicar un servei d'oncologia al nostre país, i m'explicaré.

Deixi'm dir-li Sr. conseller que el Govern d'Andorra no tanca les portes ni a l'Institut Baselga ni a d'altres institucions i a més hi ha moltes possibilitats que queden obertes a hores d'ara. Des d'externalitzar, que seria una cosa a tenir en consideració però amb molta cautela, a fer sistemes mixtes o verdaderament que sigui el propi SAAS que s'ocupi de tot plegat de no únicament de la màquina de radiologia, que ja em vaig expressar i em tornaré a expressar avui en el

mateix sentit, sinó tot el que l'envolta que és tot el que acompanya el seguiment oncològic.

Per tant, com està avui això?

Està tot obert. El que hi ha, això sí és una voluntat política, que jo Sr. conseller penso que vostè ha de compartir i que compartiran tots i cadascun dels 28 consellers generals.

Em vaig expressar en aquests termes i ho vull dir avui solemnement aquí al Consell General. No és de rebut que justament quan es parla de malalties tant serioses, i avui dia hi ha més de 120 pacients que han de fer radiologia ja sigui a Barcelona o bé a Tolosa, i sempre és complicat de parlar d'aquestes coses. Però és veritat que hi ha famílies que una vegada han fet la radiologia, poden, -perquè tenen aquests mitjans, o a Tolosa o a Barcelona-, quedar-se uns quants dies per recuperar-se. I d'altres famílies per qüestions, que ningú se li escapi, han de pujar el mateix dia. Això és un maldecap pel pacient i per la família.

Per tant, és una qüestió Sr. Pere López, és una qüestió que ho explicaré perquè s'entengui. No és veritat que aquest Govern només faci rotondes, però si aquest Govern ha de sacrificar, -ho dic i és un tema suficientment seriós-, de fer una rotonda perquè Andorra tingui un servei d'oncologia amb la modalitat que sigui, sense tancar la porta ni a l'Institut Baselga ni a d'altres modalitats, ho farem. Més, és un compromís polític que agafo avui aquí.

El ministre d'ordenament del territori ja té encomanat i farà un projecte, un concurs d'idees perquè dins de l'hospital es faci una unitat d'oncologia. Perquè independentment de la modalitat que agafem, tot l'embolcall des d'un punt de vista d'infraestructura estigui fet. Més, el compromís és tan ferm que s'ha encomanat a un institut de renom oncològic de Barcelona que ens diguin exactament perquè no errem, què és el que s'ha de fer. Perquè no és únicament l'espai per la màquina de radiologia sinó tot l'equipament annex que envolta perquè no ens enganyem, no és radiologia i punt, hi ha tot de serveis auxiliars que també s'han d'ubicar...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Sí Sr. síndic, però em sembla, molt rellevant.

Necessitem 600 metres, però com que hi ha la intenció de llençar aquest concurs i doncs ampliar l'hospital perquè no tenim capacitat avui dia per fer-ho, més enllà d'aquest estudi que hem encomanat a un institut d'oncologia de Barcelona, també

mitjançant el Ministeri d'Exteriors, firmat per la ministra de Sanitat, s'han fet els passos pertinents, amb aquest conveni de cooperació administrativa, perquè forts d'aquest conveni també verifiquin a França perquè verdaderament el que demanarem per fer el projecte, s'adequa a les necessitats reals per fer un centre, incloent-hi la màquina de radiologia i tot el que envolta un servei d'oncologia.

Acabo Sr. síndic perquè em sembla important.

Hi ha coses que no costen diners, però hi ha coses que és una qüestió d'equitat, és una qüestió de sobirania i d'un Estat. I penso que Andorra ja no es pot permetre més d'enviar els seus malats, alguns malauradament amb els dies comptats, a fer aquestes teràpies a Barcelona o a Tolosa. Per tant, és una decisió ferma del Govern d'Andorra de fer aquest concurs, de fer això i a la pròxima legislatura. Perquè evidentment no estarà acabat en aquesta legislatura. Per això vull el compromís de tots vostès de què nosaltres el concurs el llençarem i que passi el que passi, les pròximes eleccions...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. cap de Govern.

...aquest projecte que és un projecte sobirà d'Andorra a favor dels malalts més greus, es puguin curar a casa nostra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern.

Li he de reconèixer la seva habilitat dialèctica per fer giragonses en torn d'una pregunta que era molt simple, i vostè ha estat capaç de portar-me fins a les rotondes.

No obstant això intentaré ordenar el seu discurs i posar en clar el que vostè aquí m'ha transmès.

Em sembla que és indiscutible aquesta voluntat política compartida per tots i cadascun dels 28 consellers d'aquesta sala de què Andorra pugui oferir de manera sobirana els millors serveis en aquest cas mèdics i oncològics pels seus conciutadans si malauradament els han de fer servir.

Per tant, res sobre la qüestió. Jo li preguntava simplement per l'Institut Baselga perquè arrel del que havíem vist manifestat a la premsa i també me

n'he alegrat que fos vostè qui em contestés, no perquè no em cregués el que m'hagués de dir el que a priori pensava que em diria el Sr. Álvarez Marfany, però semblava que hi hagués hagut una picabaralla entre ministres. I vostè com que sempre parla del seu Govern col·legiat doncs, ja m'està bé que em respongui vostè com a màxima autoritat d'aquest Govern col·legiat. I pensava que doncs dilucidaria quin és l'estat de la qüestió sobre l'Institut Baselga perquè llegint el que ens arriba de la premsa, i òbviament no ens hem de basar amb el que diu la premsa per establir la nostra acció política, però semblava que hi hagués una picabaralla i un desencontre d'interessos o d'entesa o de criteris entre l'encarregat de la cartera d'Economia i Diversificació Econòmica i el de la cartera de Sanitat perquè no s'acabaven d'entendre.

El que li deia, jo li preguntava per l'Institut Baselga i vostè ens posa molt bona voluntat damunt de la taula, aquesta voluntat política a menys de dotze mesos com a molt de final de legislatura. La qual cosa també no sé fins a quin punt podem començar a dir què és el que passarà quan massa vegades ha passat, i aquí ho hem sentit en aquesta mateixa Cambra, que se'ns ha dit i se'ns ha fet entendre les bondats de tenir grans institucions de renom en el sector sanitari, però no hem vist res. La Teknon, en van parlar, jo no l'he vista. L'Institut Marquès, n'hem parlat abastament. A hores d'ara, res, ni un indicatiu. El projecte dels especialistes del cor de Brugada, l'institut Brugada, res de res. I l'Institut Baselga, un nom més del qual en parlem, afegim a la llista, però passen els dies, passen les setmanes, passen els mesos i res de res. Un discurs ple de bones intencions a futur, però que no són capaçs de materialitzar a present.

Aquesta era la motivació de la meua pregunta. Què passa amb l'Institut Baselga?

I malauradament tampoc ara per ara no m'ha quedat clar si vindrà o no vindrà al país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, abans deia radiologia... Tant de bo fos tan fàcil! És radioteràpia. Ho dic perquè ho he dit varies vegades i quan parlem de coses tan serioses com aquestes s'ha d'emprar bé la modalitat que pertoca.

A veure, anem per parts Sr. Ferran Costa. Ja li agradaria que hi haguessin picabaralles contínues

dins del meu Govern però, miri, això ho deixo per altres èpoques d'altres governs. Aquí a casa nostra no passa. Aquí el que hi ha són discussions sanes que suposo que també deu haver-n'hi dins del vostre partit, que dic passant últimament n'hi ha hagut moltes... del partit original, parlo, però això és una altra història.

A mi em sembla que li he contestat i no és... i vostè és molt educat i gairebé ha insinuat que és una idea, i ho llenço ara, gairebé ara a les portes de les eleccions. I ho va dir perquè és bastant... I això, ho ha dit el Sr. síndic, té una certa cortesia parlamentària... Vostè la té. Però fixi's bé que quan llenço això i amb els termes que ho llenço que és una qüestió de sobirania, no ho llenço ara. Al Debat d'orientació política, ja fa més de sis mesos, ja ho vaig dir. Llavors m'hauria pogut quedar amb el debat d'orientació política, i punt. I aleshores feia retòrica la seva pregunta, però jo ja li he dit el que està passant: que em sembla molt més important el que li estic contestant que, li dic passant, que el que també li contestaré.

Nosaltres hem fet un informe que li farem arribar... li farem arribar i, a més, els hi faré arribar als consellers generals perquè és molt important que aquesta feina preparatòria que estiguem fent tingui continuïtat independentment del que puguin elegir els ciutadans amb tota llibertat i doncs, del pròxim govern que puguin escollir.

I no únicament això, sinó que volem tenir la garantia que no errem amb aquesta ampliació de l'hospital perquè l'altra cosa que ha de saber és que podem parlar de radioteràpia, podem parlar de fer un servei general d'oncologia però no tenim els espais. Per tant, és de rebut que anem per parts: que ho anunci; que miri amb un centre especialitzat què és el que es necessita per aquí Andorra; no content d'això, que a més demani un contra informe que avaluï aquest primer informe a França; i a més, que ja també l'indico, que amb Ordenament del Territori ja hem buscat l'indret i que farem un concurs. Vaig a Baselga. Però ho dic aquí i, a més, aquests informes us els faig arribar perquè per a mi és molt important, Sr. Pere López i Sra. Rosa Gili! És tan important que ja no parlem de rotondes, que tant els agrada dir que només fem rotondes... Però, a mi em sembla que el que li acabo d'explicar té una lògica.

L'Institut Baselga, li he dit...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Ja acabo Sr. síndic.

No tanquem la possibilitat de l'Institut Baselga, però hi ha diverses possibilitats d'organitzar això. Quan hi ha la voluntat política és indiscutible que hi haurà un Servei d'oncologia integral a Andorra. O el formem des del SAAS, o fem una estructura mixta, o externalitzem i aquesta decisió no està agafada. Del que sí que podem estar contents és que un institut com el Baselga es presti a venir, però les condicions, -independentment del memoràndum que diu el que diu-, les fixarà el pròxim Govern.

I jo... Acabo Sr. síndic. El compromís... Perquè no és un compromís amb aquesta pregunta, és de fa sis mesos amb el Debat d'orientació política, i és... -i em giro cap als consellers generals-, aquest projecte que nosaltres llançarem i si podem farem el concurs i si fem el pressupost -que ho deixo en l'aire, Sr. Jordi Gallardo...

El Sr. síndic general:

Heu d'anar acabant, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

...quan hi hagi aquesta partida que tingui continuïtat, i aquí donarem un missatge no del cap de Govern actual, un missatge compartit de què és vital que avui en dia hi ha 120 pacients que tenen càncer i que han de marxar fora de les nostres fronteres i els podem cuidar aquí a casa nostra.

Aquest és el compromís amb el famós Institut Baselga o amb les modalitats diferents que acabo d'exposar. I em sembla que ja he contestat de forma molt clara a la seva pregunta. Per això li he agrait i li torno a agrair, per resituar el debat, que m'hagi formulat aquesta pregunta.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per les seves explicacions Sr. cap de Govern.

Bé, la resposta a la meua pregunta és que potser sí, o potser no, és a dir, no ha quedat clara. Sí que ha quedat clara que encara no ho saben per tant, potser sí, o potser no.

Malauradament li he de comunicar, però, que en aquest àmbit estem exactament igual que el primer

dia que jo vaig posar els peus en aquesta Cambra fa més de tres anys... No hem avançat! I vostès parlen de voluntat política, però és que la voluntat política no rau només en les paraules sinó que s'ha de venir amb les accions clares, amb els fets, s'ha de venir respaldades -aquesta és la paraula que estava buscant- amb fets concrets i no els hem vist, malauradament no els hem vist a hores d'ara.

És més, a nosaltres ens preocupa, ens preocupa molt i les possibilitats minses que tenim des de l'oposició que són ben poques i menys quan vostès tenen la majoria parlamentària que se n'ocupen sobradament d'activar, el Sr. Jordi Gallardo, el president del nostre grup parlamentari, mostrant aquesta voluntat política del nostre grup va demanar unes sessions monogràfiques sobre sanitat, i això va passar el 8 de juny del 2017. I parlant de voluntats, aleshores, literalment, llegeixo: "*Pel que fa a les iniciatives legislatives previstes entrarem el Projecte de llei de reproducció humana assistida abans de final d'any... - 2017, estem parlant- i la Llei de cèl·lules, teixits, òrgans i teràpies avançades abans també de finalitzar l'any*". Voluntat política, vostès l'anuncien cada dia. Acció política i fets consumats no els veiem! I això és el que és altament preocupant...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Ferran Costa:

Acabo i faig la meva pre pregunta, Sr. síndic.

Això és el que vostès no són capaços de fer. Anuncien moltes coses a futur però no veiem res a present. Estem exactament com estàvem. Aquestes dues lleis, per exemple, que s'anunciaven i que ja estarien entrades a tràmit parlamentari abans de finals de l'any passat, ajudarien decididament a algunes d'aquestes institucions a fer el pas a venir aquí al nostre país, a instal·lar-s'hi, i vostès no les han fet.

Tenen intenció d'entrar-les a tràmit parlamentari aquest període de sessions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, i quan dic sí li dic amb aquesta de reproducció assistida i tenim intenció i està molt avançada. I vostè em perdonarà si no hem complert exactament

d'entrar-la abans que girés l'any passat, no? Però també l'entrarem i també ha de reconèixer que encara queda un tros de legislatura.

Però miri, si vol podem parlar d'això, però la seva pregunta és molt clara i vostè que és molt cartesià vostè em demana sobre Baselga, i jo li contesto el que li puc contestar sobre Baselga i no faig una contesta al buit, anuncio -no perquè em faci la pregunta avui-, repeteixo, anuncio al Debat d'orientació política i no ens quedem de braços creuats. Li dic a l'informe i, a més, li dic que li faré arribar, i li faré arribar la carta perquè hi hagi també una segona visió del mateix informe per la part francesa, i també li dic que és una decisió d'aquest Govern que ha de tenir continuïtat amb els pròxims governs que és igual de parlar amb el Sr. Baselga avui si no sabem -posem el cas que es possessin d'acord- on ubicar-lo perquè no tenim espai. Per tant, comencem la casa pels fonaments i no pas per la teulada. Primer, hem de tenir l'envoltori -és molt llest parlar de l'envoltori quan estam parlant d'això, segurament no és la paraula més adequada i vostè amb això des d'un punt de vista verbal...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...però jo li estic dient que hi ha uns quants compromisos, però no són paraules en buit, i jo li demostraré que anem avançant. I d'això haurien d'estar contents.

Ara, si vostè vol fer ara un debat i vostè em demana sobre Baselga o sobre Tecnon, doncs, fem un debat sobre Tecnon; si vol fer un debat sobre Brugada, fem un debat sobre Brugada perquè amb això sembla que tingui una mena... -i ho dic amb tots els respectes Sr. Pere López-, una mena de contaminació tipus Sr. Pere López: que fa una pregunta i després ja s'embolica amb el que li convé perquè ho té escrit i té aquell minut i mig de glòria.

Doncs, a mi em sembla que li he contestat precisament on estem en aquest projecte, i no són paraules al buit. A més agafo i demano al Consell General, vostès hi seran, -jo no-, de què vertaderament això encara no estava ni construït, per això estem fent aquest doble peritatge...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

...aquest peritatge i aquesta voluntat.

Em penso que això és un missatge molt fort que llencem, no el cap de Govern sinó amb la complicitat de tots vostès perquè no vull cap classe d'eternitat per ser una cosa que fa falta a Andorra des de fa molts anys.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. cap de Govern, no s'equivoqui... no s'equivoqui. No estic contagiats per cap de les vibracions dels companys de l'hemicicle. Penso que tinc els criteris clars a l'hora de fer les preguntes i la motivació de la mateixa és clara. Li deia al començament, han estat vostès els que han anunciat possibles institucions que vindrien al país i cap d'elles no l'hem vista, ni l'Institut Baselga inclòs que és el motiu de la pregunta d'avui.

Per tant, penso que és plenament natural que li demani, justament per tota una sèrie de projectes que vostès han posat damunt de la taula, ens han ensenyat el caramellet i a l'hora de la veritat no han vist res de res.

Avui vostè agafa un compromís d'un concurs públic, que el Sr. Saboya també ja va anunciar fa uns dies enrere que hi hauria un concurs públic, i que hi ha aquests grups de treball que estan treballant per definir aquestes propostes que han de dissenyar aquest concurs públic. Celebrem que així sigui.

I la pregunta que li faria és: quan tenen previst, doncs, que aquest concurs públic vegi la llum? Ja tenen establerts quins poden ser els períodes temporals en els quals aquest concurs públic serà efectiu?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, a veure, Sr. síndic si compleixo una mica els terminis i demano perdó.

D'una, li faré arribar aquest informe. Dos, estem esperant, em sembla que és un criteri també de

prudència de tenir un segon informe, perquè és tota la unitat d'oncologia que fa falta aquí a Andorra. Per tant, un informe que ja tenim de Catalunya, i un segon informe que demanaré, que a demés el mateix centre oncològic català ens ha donat el vist i plau perquè no hi hagi cap malentès, per tenir ben definit el plec de bases que llançarem el concurs.

De seguida que tinguem això, estem a l'espera d'aquest informe francès, perquè ens reconfirmi el que ja ens ha dit l'institut català, llançarem el concurs. I hi haurà una partida al pressupost per la 2019, i es farà l'obra.

I vostè, llavors entendrà, que pel que fa Baselga, si vol parlem d'altres coses, però pel que fa a Baselga o el que pugui ocupar aquest servei integral d'oncologia, no podem pas firmar amb ningú aquest servei si no tenim ni la capacitat de poder-lo ubicar dins del SAAS, dins de l'hospital. Per tant, vostè que és una persona seriosa entendrà que el que li estic dient és completament tot racional i no són paraules enlaire, sinó que són compromisos fermes.

I acabo, la seva pregunta, d'explicar quins seran els diferents *timings* i evidentment si em diu quin dia es llançarà el concurs, no estic en predisposició, però tampoc m'ho demana.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més repreguntes, passariem a la següent pregunta presentada, la número 12.

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa al fons de reserva de jubilació de la CASS.

Fou registrada amb el número 222 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018, del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les conclusions de l'estudi actuarial encarregat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social sobre la sostenibilitat del fons de reserva de jubilació presentat el 19 de febrer.

Atès que segons l'estudi el Govern hauria de començar a fer aportacions directes al fons de reserva l'any 2023.

Atès que l'esmentat estudi, apunta que l'any 2037 el sistema entraria en fallida de no prendre cap mesura correctora.

Vist que durant la compareixença de presentació de l'esmentat estudi, els responsables del Consell d'Administració de la CASS com també del Fons de Reserva de Jubilació van demanar que s'actui amb la màxima celeritat possible.

Atès aquests antecedents, es pregunta:

Pensa el Govern implementar alguna de les recomanacions presentades per l'estudi? Si no és el cas, pot explicar si pensa aplicar d'altres propostes no contemplades en l'estudi actuarial?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la pregunta que formula el conceller, Sr. Gallardo, dir-li en primer lloc que en relació a la compareixença que fa referència i on, doncs, una delegació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social encapçalada pel seu president, doncs, va exposar les conclusions i els resultats d'aquest estudi, recordar-li que si ho tinc ben entès, en el transcurs d'aquesta mateixa compareixença ja entenc que a petició dels propis consellers, se li va demanar a la CASS que fes arribar, doncs, quines d'aquestes mesures considerava necessàries, urgents i quines d'aquestes mesures sustentava el propi consell d'administració de la CASS.

De fet, segons tinc entès, el president va agafar el compromís, efectivament, de fer arribar aquest document amb la relació de les mesures que creien necessàries, i també, i així ho he demanat als responsables de la CASS, doncs, en base a aquest compromís, doncs, estan acabant d'elaborar aquesta relació.

Tinc entès que estarà aprovada en el consell d'administració proper que es farà a finals d'aquest mes, si no vaig errat. I per tant, a continuació faran arribar aquesta relació consensuada pel conjunt dels membres del consell d'administració, doncs, que, com sap, tenen diversos orígens i, per tant, poden tenir diverses maneres d'entendre que s'ha d'abordar aquesta reforma.

I per tant, serà un cop coneguem quina de les mesures que proposa l'informe, doncs, es fa seves el propi consell d'administració, que el Govern també es pronunciarà sobre les mateixes, perquè entenem que igual que la faran arribar al Consell General, doncs, també ens les faran arribar a nosaltres.

Però en qualsevol cas també deixi'm que ja li avanci amb independència de les mesures que ens acabin proposant i que, a demés, no crec que ens generi cap sorpresa a ningú, doncs, que el Govern el que no farà d'aquí al final de la legislatura, és implementar cap d'aquestes mesures si no és des del debat amb el conjunt de les forces polítiques i des d'un consens per tirar-les endavant. Perquè estem parlant, com he dit en moltes ocasions i vam tenir ocasió també de fer-ho en el transcurs del debat del pressupost, de mesures que hem de mirar que tinguin continuïtat i sostenibilitat en el temps, i que acaben afectant, segurament, és la Llei de la CASS i de les pensions, la que acaba afectant a més ciutadans del país. I per tant, estem convençuts que el nivell de mesures que s'hauran de prendre en el futur requereixen, doncs, d'aquest debat en el conjunt de les forces representades al Consell General, i requereixen d'un mínim de consens per no generar la inestabilitat de poder estar canviades cada dos per tres.

De fet en la línia del que s'ha vingut fent fins ara, tant amb les mesures que es van aplicar al 2006, com amb les mesures que es van aplicar al 2008, com les mesures que aquest Govern ha aplicat al 2011 i al 2014. Totes elles, especialment les del 2011 i del 2014 han tingut incidència amb la vida del fons, amb la expectativa de vida del fons, però ho hem dit en moltes ocasions i jo he sigut un d'ells, no suficients encara com demostren els estudis actuaries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

I gràcies al ministre per la seva primera intervenció.

De fet, el dèficit de la CASS és crònic en la branca general des de l'any 2011 amb uns 40 milions d'euros. I les conclusions de l'estudi actuarial sobre la sostenibilitat del fons de jubilació són preocupants.

De fet, una xifra doncs, que a mi em va copsar, potser per desconeixement de la situació que se'ns va anunciar, és que la CASS hauria de rebre 150 milions d'euros durant una bona pila d'anys, de fet 10 anys, per poder fer front a les obligacions passades

generades, i sobretot encarar també amb solvència les que es generen a futur.

Atès les conclusions de l'estudi actuarial és evident que penso que no ens podem quedar de braços creuats davant un problema de sostenibilitat greu, que començarà a ser evident a partir de l'any 2023, i que obligarà sí o no, si no és fa cap mesura, com ens van dir en la compareixença, a què el Govern tingui un rol molt actiu i es faci responsable subsidiari al 2037 si no es pren cap acció.

Totes dues compareixences van servir per extreure'n propostes per part de la CASS, tant pel que fa a millorar la situació en la branca general com en la branca de jubilació.

Jo la reflexió que faig és que la part tècnica, des del meu punt de vista la part d'estudis, d'anàlisis per conèixer al detall la problemàtica i les possibles solucions, aquesta part ja està feta. És cert que en la darrera compareixença es va demanar, doncs, que a criteri del propi consell d'administració i dels responsables del fons de jubilació, miessin de fer arribar quina era, al seu entendre, la proposta que més s'ajustava des d'un punt de vista assumible pel cost que pugui representar, per la població, per les empreses, etc. Però independentment d'això jo penso que ara ja és el torn dels polítics. La CASS ja ha fet la feina que li tocava fer i els qui ens toca assumir aquesta responsabilitat i aquest debat, són els polítics que estem ara. I jo crec que no hi ha excuses ni de tacticisme polític, no pot haver-hi excuses ni de final de legislatura, ni d'altres explicacions que puguin dilatar aquest debat.

De fet, durant el debat a l'esmena a la totalitat del pressupost, em sembla recordar, que en una interpel·lació que va fer el cap de Govern sobre aquest tema, jo vaig respondre que nosaltres ens assentàrem a la taula per parlar de les jubilacions tant bon punt el Govern ens cridés, perquè enteníem que era un tema que no es podia deixar passar, perquè independentment que estiguem a la part final de legislatura, difícilment, segurament, les accions que s'hagin de prendre es faran abans que s'acabi la legislatura, sinó que tindran continuïtat i algunes poden ser a mig termini, fins i tot.

Per tant, li feia la pregunta perquè independentment que hi hagi recomanacions de la CASS, vull pensar, doncs, que el Govern ja comença a tenir un cert criteri sobre la viabilitat d'algunes d'aquestes propostes, entenc que per un criteri potser de prudència, potser el Govern no vol anunciar-se al que el propi Consell d'Administració de la CASS pugui decidir o proposar. Però a la part de la pregunta també, jo afegia si hi havia alguna part o alguna altra mesura que la CASS no havia

contemplat en aquest estudi actuarial i potser el Govern estava contemplat.

En definitiva, per acabar aquesta primera part de la meva intervenció, crec que ha arribat el moment en què s'agafi un ferm compromís d'abordar aquest tema de les pensions de jubilació a la vista dels estudis i dels resultats perquè el que no podem esperar és que ens diguin des del Consell d'Administració ni els responsables del Fons de Reserva de Jubilació quines són les decisions que hem de prendre. Penso que això ens toca als polítics i com ja vaig anunciar durant el debat de l'esmena a la totalitat del pressupost, en aquest tema nosaltres ens assentarem tant bon punt el Govern comenci a agafar la iniciativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm començar pel final, no és una qüestió d'haver d'esperar ni per cortesia ni per prudència a les recomanacions o a aquelles mesures que el Consell d'Administració de la CASS es faci seves. És senzillament perquè serà un bon punt de sortida, un bon document de sortida. I a més a més no vindrà viciat o mediatitzat per les pròpies forces polítiques. A partir de la responsabilitat, que jo crec que tots entenem que tenen i ells assumeixen perfectament dels membres del Consell d'Administració de la CASS, doncs ens posaran un document de sortida a partir del qual penso que totes les forces polítiques, i li agraeixo d'entrada la seva predisposició, podrem començar aquest anàlisi en el sentit que vostè diu. I ja li dic ara, així que arribi aquest document, el Govern liderarà una convocatòria de tots els grups parlamentaris per parlar a partir de propostes concretes.

Però també deixi'm que li digui, i ara ja anant al principi d'aquesta segona intervenció seva, que certament coincideixo amb vostè, que s'ha acabat el període de fer estudis i de fer anàlisis. Però permeti'm també que li digui, no és que s'hagi acabat ara, és que el primer estudi de fet és aquest. Any 96 publicat i a l'abast de tothom. I ja deia el que ens estan dient els estudis d'ara, i el que han vingut dient tots els estudis des de l'any 96 fins ara. Que és veritat que ha hagut de passar temps perquè tothom i no vull passar jo davant de ningú ni al darrera. Tothom anéssim assumint aquesta realitat. I és que el propi sistema

que es va crear l'any 68, sense dubte ben calculat en aquell moment amb el pas del temps si no era modificat i re avaluat i adaptat a la nova realitat tant de nombre de treballadors com de previsió de nous pensionistes, com d'evolució de l'esperança de vida, doncs acabaria fent fallida.

Tampoc vull dir que...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

Tampoc vull dir que allò que ja ens deia l'estudi del 96, es fes orelles sordes. Segurament ens ha ajudat a tots plegats a sortir del negacionisme, però hem de reconèixer que durant molts anys, de fet les primeres mesures no arriben fins l'any 2006, hem viscut en el negacionisme de dir: "Escolta estem parlant en un llarg termini i per tant, no ens hem de preocupar".

Possiblement a mesura que creixi el mercat laboral, tot això anirà diluint-se. La realitat és tossuda, a més creix el mercat laboral, més greu es fa la situació de fet, en termes de pensions. I per tant, penso que calia arribar a aquest escenari per poder tenir aquest debat que vostè diu i que insisteixo també l'any 2008, aquesta Cambra ja va abordar, i al 2011 i al 2014 també. I hem de continuar-ho fent.

Gràcies Sr. síndic.

(La M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés deixa la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament doncs no és una problemàtica que es descobreixi ara. Malauradament podria dir que és un tema que arrosseguem com a país o com a Estat, l'arrosseguem des de fa molt de temps. Potser doncs vam creure que la bonança econòmica ens podria ajudar a reconduir la situació, que potser la situació no era tan greu com podien apuntar els popis estudis que s'han fet des de l'any 96 a posterioritat. De fet a l'any 2008 va haver-hi un debat molt important sobre aquest tema amb un criteri de Govern fins i tot sovint no en la línia de la mateixa Cambra parlamentària. Però el debat independentment doncs que hi ha hagut o pot haver-hi responsabilitats per a tots els grups, per a tots els partits, per a tots els

colors, penso que això l'hem de deixar de banda i crec que ha arribat el moment en què realment ens podem seure d'una vegada per totes i començar a posar-hi solucions i a implementar des del diàleg i des del consens aquelles mesures que entenguem, primer que el país pot assumir, que la societat pot entendre, que les empreses poden també assumir.

Posaré una repregunta per entendre que és el torn de les repreguntes.

Si entén el Govern que estarem en disposició d'iniciar aquesta taula o grup de treball sobre les pensions abans de què s'esgoti el 2018?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, sense dubte.

Si com entenc que succeirà, tenim aquest pronunciament per part del Consell d'Administració de la CASS a finals d'aquest mes, a principis del vinent. En el moment en què adrecci aquest informe o aquest dictamen als consellers generals i al propi Govern, el Govern estarà en disposició ja d'iniciar aquest debat i insisteixo, sense defugir la responsabilitat de Govern i per tant de liderar el mateix però amb la clara vocació de fer-hi partícip a tothom. I en aquesta primera fase, desvincular-lo d'un debat purament polític en el sentit de tothom anar a marcar les diferències i intentar buscar en una primera fase quins són els punts de coincidència.

Quins són aquests punts de coincidència a l'entendre del Govern ja avui. I és finalment un reconeixement generalitzat de què el fons de reserva de les pensions de la CASS si no s'apliquen noves modificacions, no podrà de manera sostinguda en el temps, fer front als compromisos adquirits amb els seus pensionistes, i per tant, una necessitat imperiosa de començar a prendre mesures estructurals importants. Després jo crec que tots hem d'entendre, i s'entén que el debat ha de ser així.

Analitzades les deu, quinze mesures que podríem ara mateix enumerar, doncs possiblement serem capaços que amb set, vuit hi haurà ampli consens. Tirem endavant aquestes set, vuit mesures i altres segurament ja tenen un matís clarament polític. I hi pot haver qui vulgui per fer front als compromisos de la CASS des de senzillament la pressió fiscal en l'àmbit de...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...dels impostos normals, com es fa en altres països, i hi ha qui entengui per exemple que això no s'ha de fer des d'aquí. Però al final hi ha una arrel comuna que penso que ara finalment estem en situació de poder-la abordar des d'aquest debat que vostè també demana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la pregunta tretzena.

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a l'estat de conservació del colomer de la Casa d'Areny-Plandolit.

Fou registrada amb el número 223 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018 del 5 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que s'ha pogut constatar que el colomer de la casa d'Areny-Plandolit es troba en un estat deplorable des de fa setmanes.

Atès que altres monuments han patit atacs vandàlics.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Quina previsió té el Govern per restituir el bon estat del colomer? Com preveu el Govern evitar aquesta mena d'atacs vandàlics?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

El colomer da casa d'Areny-Plandolit va ser restaurat l'any 2013. Com altres béns del patrimoni arquitectònic que estan una mica allunyats dels nuclis habitats, rep regularment atacs vandàlics.

Des de la seva restauració fins al dia d'avui, hi hem hagut d'intervenir regularment un cop l'any, ja sigui per pintades, per abocament de brossa o per fer malbé la porta d'entrada i fer-hi els "botellons" a dins, com ha estat aquest últim cas.

Tant la reparació de la porta malmesa que ja s'havia reparat l'any passat com la neteja de l'interior ja fa uns dies que estan fetes.

L'any 2017, el ministeri va instal·lar càmeres, -quatre en total-, al perímetre de l'Auditori Nacional i a les entrades anterior i posterior de casa d'Areny-Plandolit, per intentar minimitzar els danys que pateixen sistemàticament aquestes dos instal·lacions, en llums parets i altres, sobretot durant les festes del Roser.

Els últims anys hem acordat amb el Comú d'Ordino intensificar la vigilància durant els dies i les nits de les festes.

Així mateix, l'any 2014 es van instal·lar dos càmeres a Sant Romà de les Bons, una altra de les instal·lacions patrimonials que pateix regularment atacs, entre les quals, dos barbacoes als porxos. Al seu torn, les càmeres també han patit desperfectes, dos vegades, ja que han intentat cremar-les i les han forçat perquè enfoquin cap a la paret. Actualment també estem en el procés de reparar-les perquè també estan fetes malbé.

Els resultats de la presència de les càmeres són regulars i eminentment dissuasives tot i que no eviten les bretolades definitivament ja que són en les zones fora del plànol les que llavors resulten afectades. Els tècnics del ministeri efectuen la denúncia cada cop davant del Servei de Policia i sobretot quan els desperfectes són considerables.

Els actes vandàlics amb més incidència sobre la seguretat del bé són reparats amb urgència com per exemple la porta de l'església de Santa Coloma que es va fer malbé l'any 2015 i que es va reparar l'endemà mateix del succés.

Així mateix, les pintades a l'Auditori Nacional, els vidres trencats a l'any 2007 a l'era gran de la Casa Rossell van ser reparats també amb màxima celeritat.

Les reparacions més urgents, de vegades, com és el cas del colomer malauradament, han d'esperar un termini més llarg per la reparació. El Ministeri de Cultura té la màxima cura del patrimoni malgrat les

salvatjades de què són objecte regularment els béns mobles, immobles, patrimonials gaudeixen en general d'un bon estat de conservació i manteniment.

No m'estendré més en aquesta llarga llista de problemes que ens creen en les instal·lacions patrimonials, que augmenten exponencialment durant les festes majors malauradament.

Per tant, no m'estendré en la quantitat de deixalles, restes de plàstic, embolcalls de menjar, de begudes, etc., que ens trobem tot sovint en una bona part del patrimoni però que són netejades i recuperades amb una acceptable celeritat.

Creiem que el més important per evitar actes vandàlics al patrimoni és conscienciar a les persones des de ben petites. En aquest sentit des del Departament de Patrimoni Cultural i l'Àrea de Museus portem a terme des de l'any passat una intensificació de les accions de coneixement i difusió que són essencials per les accions i per la protecció i la defensa d'aquest patrimoni.

Enguany publicarem un compte concebut especialment per posar en valor el patrimoni entre el públic infantil que gràcies a la col·laboració de les escoles serà distribuït entre els alumnes. Així mateix, augmentem els esforços a rebre visites d'escolars a les nostres dependències per explicar el que s'hi fa i com.

Necessitem la col·laboració de tothom: els partit polítics, els pares, els mestres, els germans grans perquè tots siguem conscients que el nostre patrimoni és nostre i que només cuidant-lo el podrem continuar mantenint digne. És un tema que va més enllà de les ideologies polítiques i cal que tots hi contribuïm. No estic dient que el Ministeri de Cultura no en tingui la màxima responsabilitat però en aquest tema crec que tots hi hem de posar el màxim d'esforç que siguem capaços.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Moltes, moltes gràcies Sra. Gelabert per la seva exposició i la seva explicació.

De fet, algú podria pensar, algú dels conciutadans que ens escolta, que vull preguntar pel colomer de la Casa d'Areny-Plandolit amb el que col·loquialment es diu: "està caient" entre vaga de funcionaris,

manifestacions i sentències del Constitucional és un tema menor però, penso que vostè comparteix perfectament amb mi la sensibilitat envers el patrimoni; ho fan, penso, tots i cadascun de les persones que estan en aquesta Cambra i és igualment important centrar-nos en aquells aspectes que pot ser no són tan transcendents ni de bon tros però igualment importants posar en relleu la protecció que tots plegats, com vostè bé denunciava, hem de fer respecte al patrimoni.

Per tant, penso que la pregunta s'adiu.

Gràcies per les explicacions i també gràcies per aquesta celeritat que primer han de complir els terminis que vostè esmentava.

El que malauradament és una evidència, com vostè també constata, és que aquests actes vandàlics en lloc d'anar a menys sembla que vagin a més i, òbviament, això és un problema de la societat en general i jo me'n guardo d'apuntar amb el dit a algú. I la línia d'actuacions que vostè està presentant doncs, penso que és més que adient, és a dir, conscienciar a tota la ciutadania de la importància del nostre patrimoni com a referent d'allò que som i que cal vetllar-ne al màxim perquè no es repeteixin aquests actes vandàlics.

Per tant, agraït amb aquesta feina, agraït amb aquesta reparació ràpida i entre tots plegats, com vostè també insistia en trobar fórmules que ens ajudin d'alguna manera a què aquests actes vandàlics que malauradament passen doncs, tendeixin a menys o fins i tot poguessin desaparèixer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra no desitgeu intervenir...

No sé si el Sr. conseller vol posar alguna repregunta...

El Sr. Ferran Costa:

Més que repregunta, potser insistir en la línia que plantejava la ministra.

Són bones opcions òbviament el tema de la conscienciació a través de l'educació, per tant, benvingudes aquestes propostes. Qualsevol cosa que puguem fer per aportar en aquest sentit doncs, nosaltres també estem a la disposició.

I potser, òbviament, no seria el millor l'efecte dissuasiu que puguin fer l'augment de la vigilància ja sigui amb càmeres o inclús amb dotacions policials quan hi ha festes majors o actes on hi ha més gent i, per tant, que hi ha una tendència més gran a què es

puguin produir aquests actes vandàlics potser aquesta seria la línia també a continuar.

En aquest sentit l'única pregunta que li faria a la ministra és que si té constància ella de què mai s'hagi fet una multa per persones que han actuat contra el patrimoni de casa nostra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

No. No tinc constància de què hi hagi hagut cap multa per actes vandàlics.

De fet, penso que cap vegada... Mai s'ha aconseguit saber qui eren les persones que van fer malbé el patrimoni o les barbacoes, en aquest cas, que es van poder fer, o anar als porxos, o altres.

El que sí que vam estar justament l'altre dia aprofitant que hi havia l'acte del 25è aniversari de la Constitució a l'Auditori Nacional, no sé si va tenir l'ocasió de pujar pel costat, i sí que és veritat que queda molt fosc i potser posar una miqueta més de llum seria una opció. Hi ha unes càmeres que només enfoquen l'Auditori Nacional i fins i tot ens vam plantejar que potser es podrien girar perquè es veiés també el colomer.

Durant les festes majors, com he comentat abans, el Servei de Circulació d'Ordino sí que fa passejades i fa vigilància al voltant de l'Auditori i al voltant del colomer. I pel que fa a la Policia també tinc constància de què en moments de festes majors també incrementen els efectius en aquests punts de gran afluència de gent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra.

Potser sí, eh? Potser aquest efecte dissuasiu que malauradament s'haurà d'emprar perquè tothom tingui plena consciència que qualsevol acció fora de la llei doncs, tindrà tot el pes de la llei en contra seva, doncs, potser jo diria que aquestes càmeres no

fossin direccionals i una mica més càmeres tipus de l'estil que hi ha als centres comercials, les quals mai saps on estan enfocant, intentar establir més mesures en aquest sentit que ajudin, com a mínim, a què sigui força dissuasiu fins que no arribem a aquesta plena conscienciació de la ciutadania a vetllar pel patrimoni.

No tindria cap mena de repregunta addicional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Només si em permet afegir que fa uns anys vam tenir un acte vandàlic a Casa de la Vall: hi va haver uns joves que van entrar amb un cotxe i pretenien, sembla ser, baixar fins a la plaça. Al final el cotxe se'ls hi va quedar encallat a les escales del costat per on ara s'entra a Casa de la Vall. Van ser denunciats a la Batllia i van haver de pagar una multa i els desperfectes.

Passem a la següent pregunta presentada.

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de març del 2018, relativa a l'homologació dels títols universitaris de Batxelor i al desenvolupament de pràctiques a Espanya

Fou registrada amb el número 224 i s'ha publicat en el Butlletí número 12/2018, del 5 de març.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Des de fa més de dos anys, els alumnes que estudien a la Universitat d'Andorra i volen continuar la seva carrera professional a Espanya tenen importants dificultats en l'homologació dels títols fet que els impossibilita poder treballar en la seva professió.

Alhora, existeixen problemes en poder desenvolupar les pràctiques també a Catalunya, degut a què el conveni encara no s'ha renovat.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: ens pot explicar Govern quines accions està fent Govern per intentar solucionar el problema existent amb aquests alumnes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Eric Jover.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Els convenis de pràctica que estableix la Universitat d'Andorra són la seva responsabilitat, i com a tal, és aquesta institució a realitzar les negociacions escaients a fi d'estendre al màxim la xarxa de centres conveniats.

És lloable que a part dels convenis existents al país es tingui l'opció de fer pràctiques internacionals. Pel que em consta, i pel que fa referència a la seva pregunta, al 2011 la Universitat d'Andorra va establir un conveni amb el Departament d'ensenyament de la Generalitat de Catalunya per a realitzar pràctiques en els seus centres públics que finalitzava a finals del curs 2014-2015.

Pel que també em consta s'ha anat utilitzant tàcticament fins a l'any passat i ara la Universitat està amb converses a fi de poder-lo tornar a renovar.

Tot i segur que estaré d'acord amb vostè que quants més convenis de pràctiques existeixin millor, cal dir que en cap cas les dificultats relacionades amb aquest conveni concret no posen en perill l'oferiment de les places de pràctiques suficients per a tots els estudiants que estan cursant la titulació de Ciències de l'Educació.

Pel que fa referència a l'homologació, l'altra part de la pregunta, l'homologació de les titulacions de la Universitat d'Andorra a Espanya. Llavors, primer, voldria fer alguns aclariments per poder fer entendre amb claredat aquesta pregunta que és força tècnica.

L'homologació de títols a Espanya és tan sols necessària per aquelles professions que estan regulades i no per les d'altres tipologies. Per aquest motiu, potser, el cas més paradigmàtic és el cas de Batxellor d'Infermeria. També m'agradaria incidir en què el procediment d'homologació és un procediment que no és propi de la majoria de països de la Unió Europea, i que en cap cas valora la qualitat de la titulació, sinó tan sols la seva similitud amb la titulació espanyola.

Aquest procediment d'homologació és un procediment individual de cada titulat, en el qual ni el Govern d'Andorra ni la Universitat d'Andorra hi participen o no estan informats.

Abans del 2015, el procés acostumava a durar aproximadament uns sis mesos i era un tràmit certament feixuc. Per aquest motiu el Govern espanyol va decidir modificar el procediment a fi de

fer-lo menys individual i que s'avalués tan sols un cop cada titulació i que aquesta avaluació esdevingués norma per tots els titulats que es trobessin en una mateixa situació. El canvi de metodologia ha provocat un alentiment dels processos que fa que en alguns casos pot durar més de dos anys, però pel que ens indiquen les autoritats espanyoles, aquest termini s'hauria d'anar escurçant i, poc a poc, anar recuperant la normalitat i, fins i tot, fer que els tràmits d'homologació fossin més àgils, inclús, que abans del 2015.

En aquest context, fa uns mesos vàrem començar a rebre informacions no confirmades oficialment, que l'homologació de les titulacions de batxellor andorranes serien negatives degut a què són de tres anys i les espanyoles equivalents de quatre anys. De seguida ens vàrem posar en contacte tant amb la *Consejería de Educación* de l'Ambaixada Espanyola a Andorra com amb la subdirecció general de títols del ministeri espanyol encarregat de l'educació.

A finals de desembre vàrem tenir la confirmació que les homologacions de la titulació d'infermeria serien favorables condicionades a l'obtenció d'un important complement de formació. Immediatament vàrem sol·licitar una reunió amb el secretari general d'universitats que es va desenvolupar a Madrid a finals de gener amb la presència de representants del ministeri que encapçalo.

Li va succeir una reunió tècnica també a Madrid a mitjans de febrer entre l'AQUA, l'Agència de Qualitat de l'Ensenyament Superior a Andorra, i el seu equivalent espanyol ANECA.

Fruit d'aquest treball intens, us puc informar que el batxellor d'infermeria serà homologat favorablement pels estudiants titulats entre el 2014 i el 2018 que acreditin unes pràctiques addicionals de 14 crèdits STS. Seria més o menys equivalent a uns dos mesos de tasca de pràctiques. I que a aquest efecte també es podrà reconèixer l'experiència professional d'una durada equivalent.

També es farà una modificació del pla d'estudis d'infermeria perquè els estudiants que es titulin a partir del juny del 2019 obtinguin l'homologació de manera automàtica.

Des del ministeri creiem que aquesta és una molt bona notícia pels estudiants de la Universitat d'Andorra i aprofitem per agrair el Govern espanyol la seva sensibilitat per aquesta temàtica i les facilitats que hi estan posant per trobar una bona solució per a tots.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies.

Primer de tot agrair-li la seva resposta, perquè bé, vostè ho sap tan bé com gairebé tothom, que la Universitat d'Andorra a més a més de donar cobertura als alumnes d'Andorra amb la formació, té la voluntat de la internacionalització. És a dir, d'acollir estudiants estrangers perquè puguin desenvolupar les seves formacions universitàries al nostre país, i evidentment, d'aquesta voluntat d'internacionalització, els alumnes dels països o de les zones properes, doncs, són els que més se'n beneficien i no se'ns posa a ningú al cap, doncs, el fet que els que vénen per part d'Espanya, aprofiten les nostres instal·lacions per poder cursar aquests estudis.

Una de les coses que els atrau, evidentment, doncs, que els estudis que s'ofereixen segueixen els estàndards i directrius de qualitat establerts a l'espai europeu d'ensenyament superior. I això es compleix. Això ja ho sabem tots, que també la incorporació de l'anglès com a llengua vehicular a dintre de les assignatures, doncs, també es compleix i és un altre dels seus grans atractius.

Però sí que és veritat que el fet de les dificultats que tenen a l'hora que aquesta homologació del títol els hi permeti entrar al món laboral en els seus països d'origen, doncs, està generant dificultats i molta inquietud als alumnes.

Tal és la inquietud que alguns a mi m'havien arribat a expressar que s'estaven plantejant poder acabar la formació, en aquest cas d'infermeria a Espanya fent un any i mig, tenint en compte que el batxelor aquí són 180 crèdits i el grau són 240 crèdits. Aleshores, se'ls hi feia un complement a Espanya de formació per poder arribar als 240 crèdits.

Que una mica la meva proposta, quan ens diuen que fem propostes a dintre de la meva intervenció, és a dir, què podíem fer nosaltres per fer aquest complement de formació i que automàticament se'ls poguessin homologar el títol i no haguessin de passar pel periple que estan passant i les dificultats que tenen. Perquè és clar, és molt frustrant que tinguis el títol i que dos anys no puguis exercir la professió, no? Cosa que a França no ens passa, que a França és totalment automàtic i està perfectament acabat.

I quant a les pràctiques jo vull creure que la situació es podrà resoldre un cop la situació política a Catalunya, doncs, es resolgui i faci que es pugui

accelerar la renovació d'aquest conveni que hi ha amb el Departament d'ensenyament. Però sí que potser, també, la meva proposta seria intentar ser una miqueta més flexiu i tenir una visió de futur, perquè coses d'aquestes no puguin tornar a passar, per intentar deixar certs punts una mica resolts.

Jo una miqueta anava en aquesta línia. M'alegro de les seves aportacions i crec que això tranquil·litzarà bastant els alumnes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. consellera realment compartim el neguit i és per això que de seguida que des del ministeri ens vam assabentar d'aquesta possible problemàtica, doncs, hi vam estar molt al damunt.

També aprofito per informar-la que he anat fent reunions periòdiques amb delegats de classe i amb exestudiants, és a dir, titulats de la Universitat d'Andorra per anar-los-hi explicant quin era el procés que estàvem seguint i el que estàvem negociant amb el Govern espanyol per arribar a aquesta solució, que de fet, crec que és molt positiva per a nosaltres i acabar amb la línia que vostè apuntava.

També li he de dir que el reconeixement de les titulacions a Andorra, ja sigui pels nostres ciutadans com també amb el que vostè deia de buscar la internacionalització, és un element molt important. I en aquest sentit hi estem treballant de manera molt activa. Hi ha la primera reunió que vaig fer amb el ministre d'educació espanyol a l'agost del 2015, va ser un dels punts que vaig conversar amb ell. I a l'última comissió mixta que vam fer l'any passat també estava a sobre la taula aquest element, encara que no sabíem la problemàtica concreta que ha sorgit.

I jo crec que també aquí hem de fer una miqueta de referència a l'acord d'associació, perquè el que estem fent normalment des del Ministeri d'Educació són acords bilaterals i, evidentment, amb Espanya i França són molt importants, per tenir aquest reconeixement, però si assolim l'acord d'associació com l'estem treballant, un dels elements importants serà que per les professions titulades podrem aplicar les directives europees, concretament la 2005/36 i la 2013/55 que la modifica, i farà que automàticament les titulacions regulades andorranes ja no hagin de

seguir cap mena de procés d'homologació i estiguin reconegudes automàticament a tot l'espai econòmic europeu.

Sovint debatem de quin són els interessos o les problemàtiques associades amb l'acord d'associació. Realment aquí seria una gran oportunitat pels estudiants que triïn la Universitat d'Andorra i per als nostres ciutadans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

La problemàtica que tenim a Andorra jo ja he remarcat amb Espanya i no amb França perquè Andorra i la majoria de països van optar per l'opció 3+2 i Espanya va optar per l'opció 4+1 que li està generant altres dificultats també. Totes aquestes dificultats, doncs, que puguin tenir amb totes les formacions que estem oferint nosaltres a la Universitat d'Andorra quan mirin cap al país espanyol quedaran més o menys resoltes? Més que res per enviar un missatge positiu als alumnes, perquè a veure, és una inquietud que ja fa massa anys i cada vegada va en creixent, que cada vegada s'està estenen. I jo crec que hauríem de crear... bé, ja he vist el missatge positiu, però crec que ha de quedar molt més refermat aquest missatge positiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament tot aquest problema quedarà tancat i les diferents titulacions andorranes, doncs, tindran reconeixements automàtics a Espanya quan anem avançant amb els diferents plans d'estudi.

Tan sols el problema estava a les professions regulades, però evidentment posem sobre la taula totes les titulacions.

Aquí també hi ha un element que vostè posa sobre la taula que és molt interessant que és, quan vam entrar a l'espai europeu d'ensenyament superior vam haver d'escollir quin sistema volíem, i hi havien diferents sistemes que estaven acceptats. Hi havia el sistema de 4 anys més 1 que és el que va triar

Espanya, i el 3+2 que va triar França i la gran majoria de l'entorn d'europeu. És per això que Andorra en aquell moment va decidir-se pel model del 3+2.

Tot hi haver-hi un any de diferència, hem de considerar que un batxelor nostre de tres anys a 180 crèdits europeus, té el mateix nivell competencial que no pas un primer cicle espanyol, *un grado*, de quatre anys. I és això també un dels elements que nosaltres negociem amb Espanya, els hi expliquem i que, evidentment, des d'un punt de vista tècnic ens donen la raó i ens permeten assolir, doncs, bons acords com el que per exemple hem tancar amb el batxelor d'infermeria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes i havent-se tractat ja totes les preguntes i no havent-hi tampoc més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 16.34h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 15 de març del 2018

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 12 de març del 2018, relativa a **la necessitat o no de transposar la legislació Europea**, (Reg. Núm. 282).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 12 de març del 2018, relativa a **l'enderroc i construcció d'un edifici plurifamiliar**, (Reg. Núm. 283).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **les mesures anunciades per pal·liar la problemàtica de l'escassetat dels habitatges de lloguer i la tendència a l'alça desorbitada dels preus del mercat**, (Reg. Núm. 211).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **l'atenció proporcionada als malats d'Alzheimer, pels serveis del SAAS**, (Reg. Núm. 212).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **l'afectació de la nova llei de la Funció Pública en els comuns i altres entitats públiques**, (Reg. Núm. 215).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **la creació d'un registre de la propietat**, (Reg. Núm. 216).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **les adjudicacions del manteniment del maquinari IBM gestionat pel DSI de Govern**, (Reg. Núm. 217).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **el servei d'urgències de l'hospital**, (Reg. Núm. 218).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller

general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **la inversió estrangera formalitzada els anys 2015, 2016 i 2017 i els nous assalariats d'aquestes empreses**, (Reg. Núm. 219).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **les condicions de treball dels agents del cos de Duanes**, (Reg. Núm. 220).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **la possible instal·lació al Principat d'una delegació de l'Institut Baselga**, (Reg. Núm. 221).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **el fons de reserva de jubilació de la CASS**, (Reg. Núm. 222).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 2 de març del 2018, relativa a **l'estat de conservació del colomer de la Casa d'Areny-Plandolit**, (Reg. Núm. 223).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de març del 2018, relativa a **l'homologació dels títols universitaris de Batxelor i al desenvolupament**

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877